بسم الله الرحمن الرحیم

حمدی بی‌پایان چون نعمتهای بخشیده وجود و حیات بی انتها و سپاس چون رحمتهای مفیض جمیع خیرات
و کمالات بیرون از حد و احصا سزاوار معبود بی نیاز و خالق بنده نواز است که بلطف کامل و
احسان شامل خلیفتی این تیره‌ستان خاکی نژاد و فرومایگان نیستی بنیاد را از خاک مذلت برگرفته
بسجده آستان تحیتش تاج سلیمان را بعرش رفعت رسانید و بغبار درگاه مفیض الانوارش
جبین مخلصان اصطفا شوارق انوار سیماهم فی وجوههم گردانید و دریوزه گران سرا امکان را
راه عرض سیانه حاجت داده بر بساط قرب نشانید و خوان الوان نعمتهای روحانی برای عارفان
اسرار ربانی در رکاب مستطاب خود گسترانید و صلوات نامیات و تحیات زاکیات بر مرقد مطهر
و ضریح منور رفیع القدری باد که هیچ مرغ روحی از بیابان عدم بسوی آشیان بدن بدون
شفاعت او پرواز نبرد اشته و هیچ مخلوقی از دروازه نیستی بی پروانه رخصت او پا بمعموره
هستی نگذاشته فرش خاک و سقف افلاک خانه پستی است که برای منزلگاه ملازمانش ساخته اند
و از سطح زمین تا عرش برین میدان تنگیست که برای جولانگاه یکرانش پرداخته اند

سید المرسلین و فخر العالمین و شفیع المذنبین و رحمة الله علی الاولین و الآخرین محمد بن عبد الله خاتم النبیین و درود متواتر الورود
بر آل اطهار و اهلبیت اخیار او به نور تولای ایشان قنادیل لماع صحایف شیعیان روشنی بخش زمین و آسمان گردیده و از
شعشعه خورشید محبت ایشان صبح صادق یقین و ایمان از جبین شیعیان دمیده خصوصا سید اوصیای
اولین و امام اتقیا و فریادرس روز جزا و محرم سرادق لو کشف الغطاء باب مدینه علم و لنگر سفینه
حلم اعنی ولی الله المرتضی و سیف الله المنتضی امیر المومنین و یعسوب المسلمین اسد الله الغالب و شهاب الله الثاقب سید
الوصیین علی ابن ابی طالب صلوات الله علیهم اجمعین و لعنة الله علی اعدائهم ابد الآبدین اما بعد چنین گوید فقیر خاکسار
و ذره بیمقدار محمد باقر بن محمد تقی حشرهما الله تعالی مع الائمة الابرار که چون بدلالت آیات
بینات و هدایت روایات واضح الدلالات چنین معلوم گردید که نماز و تلاوت قرآن و دعا اعظم
عبادات بدنیه اند و چون شرائط و آداب و اسرار نماز در رساله ترجمة الصلوة بیان شد چنین بخاطر
فاتر رسید که رساله در بیان فضیلت قرآن مجید و فضائل سوره کریمه آن که از طریق اهلبیت صلوات الله
علیهم منقول است گردیده باشد و شرائط و آداب تلاوت و فضیلت دعا و شرائط و آداب و لطائف
قلبیه و بعضی از اسرار آن و ذکر فضیلت بعضی از اذکار ضروریه و ادعیه و تعقیبات مختصره که باسانید
معتبره منقول گردیده نوشته شود و بحمد الله بمساعدت تائیدات ربانی و تقویت توفیقات سبحانی
باتمام رسید مامول از الطاف فیاض منت و وهاب بی منت آنکه کافه مومنان را از این رساله
فرومایه منتفع گرداند و بهره از ثواب ایشان باین مجرم تبه کار برسانند و چون بعد از غروب خورشید
رسالت در افق عالم بقا و اختفاء اقمار امامت در سحائب ظلم اهل جفا تا هنگام ظهور تباشیر صبح
سعادت نشان دولت سلاطین صفویه انار الله برهانهم بسبب استیلای ائمه ضلال و سلاطین
خسران مآل اهل حق که فرقه ناجیه اثنا عشریه اند از اظهار مراسم دین و اعلای معالم شریعت سید المرسلین
ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین عاجز بودند و پیوسته در پرده خفا و لباس تقیه بودند

حق را اظهار نمینمودند و اکنون از برکات این دولت ابد قرین بحمد الله سالهاست که کافهٔ شیعیان
در مهد امن و امان‌اند و علمای ملت بیضا در نشر علوم اهلبیت رسالت و قلع مبانی بدعت و ضلالت مساعی
جمیله بتقدیم میرسانند لیکن دعای خلود دولت این دودمان ابد توامان بر کافهٔ شیعیان متحتم و شکر نعمت
ایشان بر ذمهٔ عامهٔ مؤمنان واجب لازم است علی الخصوص بادشاه حق آگاه والاجاه دین پناه
ملایک سپاه گردون بارگاه مهبط تجلیات ربانی و مورد فیوض سبحانی محیی مراسم ملت مؤسس اساس دین
و دولت رونق افزای شرع مبین دلنواز دوستان نکهت قرین خجسته اخلاقی که پیوسته خلوت راز و نشینان مصباح
و دعایش زینت مجالس المتشرعان از ریاحین ثنایش گلشن است حدیقهٔ دلگشایش دل اصحاب فضل
و عرفان و مسکن و ماوایش سینهٔ حق شناسان و خداپرستان چمن تربیتش بساتین شریعت غرا خرم
و سیراب و از رشحات سحاب مکرمتش حدائق ملت بیضا سبز و شاداب فرع شجرهٔ طیبهٔ رسالت و غصن
دوحهٔ کریمهٔ امامت و خلافت یعنی السلطان الاعظم والخاقان الافخم الاکرم مروج مذهب آبائه الائمة الطاهرین
حامی حوزة الاسلام والمسلمین مجیر ممالک الدنیا مظهر کلمات الله العلیا سلطان السلاطین فخر الآفاق ملاذ الخواقین
بالاستحقاق السلطان بن السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان بن الخاقان السلطان سلیمان خان
الموسوی الصفوی بهادر خان خلد الله ظلال جلاله و افضاله و رأفته و معدلته علی مفارق اهل الایمان
که با پادشاهت صورت و معنی از سلاطین جهان ممتاز است و باطاعت فرمان ان الله یأمر بالعدل
و الاحسان سرافراز و پیوسته عنان عزم همایونش بجانب احیای مراسم دین و ملت و ترویج
حدائق احکام شریعت مصروف و معطوف است لهذا این تحفهٔ محقر را بهدیهٔ مجلس سامی آن علی حضرت گردانید
و این رسالهٔ فرومایه را بعز عرض رسانید اگر بمطالعهٔ طبع منیر و مقبول ضمیر کیمیا تاثیر گردد از مراحم
شاهانه و عواطف خسروانه خواهد بود امید که از برکات توجهات ظل الهی مشهور اصقاع و مقبول
اطباع گردیده ثوابش بروزگار فرخنده آثار عاید گردد انه علی کل شیء قدیر و این رساله

مشتمل است بر پنج تنویر و لهذا مسمّی گردید به مشکات الانوار تنویر اول در بیان فضیلت قرآن
و حامل آن و بعضی از فضائل آیات و سوره است و این مشتمل است بر چند کوکب کوکب اول در فضیلت
قرآنست و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هرگاه ملتبس و مشتبه شود بر شما فتنه‌ها مانند پاره‌های
شب تار پس بر شما باد بقرآن بدرستیکه قرآن شفاعت کننده ایست که شفاعتش را قبول میکنند و با هرکه
مجادله نماید و حجت بر او تمام کند تصدیقش مینمایند و هرکه آنرا پیشوای خود گرداند او را به بهشت میبرد
و هرکه آنرا پشت سر اندازد و بآن عمل ننماید او را بسوی جهنم میراند و رهنمائیست که به بهترین راهها دلالت
میکند و کتابیست که در آن تفصیل و بیان جمیع احکام هست آنرا ظاهریست و باطنیست ظاهرش احکام
الهیست و باطنش علوم نامتناهی ظاهرش خوش آینده و باطنش عمیق است آنرا نجوم و کواکب
هست که بر احکام الهی دلیلند و بر آن نجوم نجوم دیگر هستند که مردم را بآن احکام میرسانند یعنی
ائمه معصومین صلوات الله علیهم که علم قرآن نزد ایشانست عجائب قرآنرا احصا نمیتوان نمود و
غرائب آن هرگز کهنه نمیشود و در آن چراغهای هدایت افروخته است و انوار حکمت از آن ظاهر است
و راهنماست بسوی آمرزش گناهان کسی را که از آن بیابد و صفات آمرزش را پس باید که هرکسی
دیده خود را در قرآن بجولان در آورد و دیده دل خود را برای مطالعه انوار آن بگشاید
تا از هلاک نجات یابد و از ورطه‌های ضلالت خلاص شود بدرستیکه تفکر نمودن موجب زندگانی دلها
بیناست و در تاریکیهای جهالت نور تفکر رهنماست پس نیکو خود را خلاص کنید و در فتنها خود را
مگذارید و در حدیث دیگر مرویست که قرآن هادیست از ضلالت و بیان کننده است از کوری جهالت
و دست گیرنده است از لغزشها و نوریست در ظلمتها و ظاهر کننده پنهانهاست و نگاه دارنده است
از مهالک و از گمراهی راهنماست و بیان کننده فتنه‌هاست و رساننده است از دنیا بآخرت
و کمال دین شما در قرآنست و هیچکس از آن عدول ننمود مگر بسوی آتش و حضرت صادق

فرمود که خداوند عزیز جبار کتاب خود را بسوی شما فرستاده است راست گو نیست که بوعدهای خود
وفا نماید مشتمل است بر احوال و اخبار شما گذشته‌ها و اخبار آینده‌ها و اخبار آسمان و زمین اگر آن کسی که
علمش را می داند شما را خبر میدهد بآنچه در قرآنست از اخبار عجیبه و علوم بی انتها تعجب خواهید کرد
باسانید معتبره از حضرت رسول صلعم منقولست که فرمود که از میان شما میروم و دو چیز عظیم در میان شما
میگذارم یکی کتاب خدا که ریسمانیست آویخته از آسمان بزمین و دیگری عترت اهلبیت من پس ببینید که ایشان
چگونه سلوک خواهید کرد و حرمت ایشان را چون خواهید داشت کوکب دوم در بیان فضیلت
حامل قرآنست بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که دیوانها که در قیامت حساب میکنند
سه دیوانست دیوان نعمتها و دیوان حسنات و دیوان گناهان پس چون دیوان نعمت و دیوان
حسنات را برابر کنند نعمتها تمام حسنات را فراگیرد و دیوان گناهان باقی میماند پس فرزند آدم را طلبند
که گناهانش را حساب کنند در این حال قرآن بهترین صورتها بیاید و در پیش آن مرد روان شود و گوید
خداوندا منم قرآن و این بندهٔ مؤمن تست که خود را بتعب می انداخت بتلاوت من و دور دراز شبها
مرا بترتیل میخواند و چون مرا در تهجد میخواند آب از دیده‌اش جاری میشد خداوندا او را راضی کن
چنانچه مرا راضی کرد پس خداوند عزیز جبار فرماید که ای بندهٔ من دست راست را بگشا پس پر کند
خدا تعالی آنرا از رضا و خوشنودی خود و دست چپش را پر کند از رحمت خود پس باو گوید که
اینک بهشت از برای تو مباح است قرآن بخوان و بالا رو پس هر یک آیه که بخواند یک درجه بالا رود
و در حدیث دیگر فرمود که حقتعالی بقرآن خطاب فرماید که بعزت و جلال خودم سوگند که امروز
گرامی دارم هر که ترا گرامی داشته و خوار کنم هر که ترا خوار کرده بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله منقولست که فرمود که قرآن را یاد گیرید بدرستیکه قرآن در قیامت می آید نزد حامل خود
بصورت جوانی بسیار خوش رو و میگوید که منم آن قرآنیکه بسبب من شبها بیدار می بودی

و روزها بسبب روزه خود را تشنه میداشتی و بسبب کثرت تلاوت من دهانت خشک میشد و آب دیده ات
جاری میشد امروز با توام هرجا که میروی و هر که تجارتی کرده امروز از پی تجارت خود میرود و من امروز
تجارت جمیع تاجرانم برای تو بشارت باد ترا که بزودی کرامت الهی بتو میرسد پس تاجی می آورند و بر
سرش میگذارند و نامه امان از عذاب را بدست راستش میدهند و نامه مخلد بودن در بهشت را بدست
چپش میدهند و دو حله برادمی پوشانند و بادمیگویند که قرآن بخوان و بالا رو و بعد هر آیه بدرجه بالا
میرود و به پدر و مادرش را دو حله می پوشانند اگر مومن باشند و میگویند بایشان که این برای آنست که
بفرزند خود تعلیم قرآن کرده اید و حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیه فرمود که بر شما باد بقرآن بدرستیکه
حق تعالی بهشت را یک خشت از طلا و یک خشت از نقره خلق فرمود و بجای گل مشک خوشبو و بعوض خاک
زعفران و بجای سنگریزه مروارید در آن مقرر گردانید و درجات آنرا بعدد آیات قرآن گردانید
پس کسیکه قرآن خوانده باشد بادمیگویند که بخوان و بالا رو و هیچکس در بهشت در درجه اش از او بالاتر
نیست مگر پیغمبران و صدیقان و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که اشراف و بزرگان
امت من حاملان قرآنند و جمعی که در شب عبادت میکنند و در حدیث دیگر فرمود که حاملان قرآن
بزرگان اهل بهشت اند و فرمود که خدا عذاب نفرماید دلی را که قرآنرا حفظ نماید و بسند
معتبر از آنحضرت صلی الله علیه و آله منقولست که اهل قرآن در اعلای درجات بهشت اند بعد از
پیغمبران پس ضعیف و حقیر مشمارید اهل قرآن را و حق ایشان را سهل مدانید که ایشان از جانب خدا
منزلت رفیعیست **کوکب سوم** در بیان صفات قرای قرآن و اصناف ایشانست بدانکه
حامل قرآن را بر چند معنی اطلاق میکنند و چند قسم میباشند اول آنست که لفظ قرآن را
درست یاد گیرد و این اول مراتب حاملان قرآنست و در این مرتبه تفاضل بزیادتی علم قرائت
و دانستن آداب و محسنات قرائت میباشد و زیادتی حفظ کردن و در خاطر داشتن سوره و آیات

قرآنی دوم دانستن معانی قرآنست و در زمان سابق چنین مقرر بوده است که قاریان قرآن تعلیم
معانی آن نیز میشوندند این مرتبه از دانستن لفظ بهتر است و تفاضل درین مرتبه بزیادتی و نقصان فهم معانی
قرآن از ظهور و بطون میباشد سوم عمل نمودن باحکام قرآن و متخلق شدن باخلاقیست که قرآن بر
مدح آنها دلالت دارد و خالی شدن از صفاتیست که بر مذمت آنها دلالت دارد و لیس حامل حقیقی قرآن
کسی است که حامل الفاظ و معانی قرآن گردیده باشد و بصفات حسنه آن خود را آراسته باشد و بدانکه قرآن
خوان احسان معنوی خداوند رحمانست چنانچه از حضرت رسول منقولست که القرآن مأدبة
الله یعنی قرآن نعمت خداست و خوان کریمان جامع میباشد و در خور هر کس نعمت در آن
میباشد سبزی و تره میدارد و الوان حلوا و نفائس میدارد لهذا هیچکس نیست که از قرآن بهره
نداشته باشد جمعی کثیر از راه کتابت لفظش بهره های دنیوی و اخروی میبرند حتی آنکس که مرکب
را بعمل می آورد و آن کسی که کاغذش را می سازد و آن کاتبی که مینویسد و کارفرمائی که مزد میدهد
و غیر ایشان از جماعتی که در کتابت قرآن دخیل میباشند اگر از برای خدا کنند بهره دنیا و آخرت میبرند
و اگر از برای دنیا کنند بهره دنیوی میبرند و جمعی از تعلیم و تعلم لفظش بهره های دنیوی و اخروی میبرند
و صاحبان هر علم از علوم نامتناهی را بهره از قرآنست چنانچه صرفی از وجوه تصاریف و اشتقاقاتش
استنباط مینماید و نحوی از اعراب و ترکیبش استشهاد مینماید و معانی بیانی از نکات غریبه اش فائده مند
میشود و اصحاب طلسمها از برکات آیات کریمه اش تلاوت کردن و نوشتن نفع مییابند و ارباب
مطالب دنیوی و اخروی بآیات و سورش پناه میبرند و مطالب خود را مییابند و یک راه اعجاز
قرآن تاثیرات غریبه آیات و سور آنست و آداب تکسیر و اصحاب عدد و غیر ایشان همه پناه
بقرآن میبرند و از راه معانی غریبه اش جمیع صاحبان علوم مختلفه منتفع میشوند از متکلم و حکیم
و فقیه و اصحاب ریاضی و صاحبان علوم اخلاق و طبیبان و اصحاب اکسیر و منشیان و شعرا و

اند یا غیر ایشان از جماعتی که از ظاهر قرآن بهره دارند و از هر بطنی از بطون قرآن جمعی که قابل آن باشند
از اصحاب عرفان و ارباب ایقان فواید و حکم و معارف نامتناهی می یابند پس حامل کامل قرآن مجید
جمعی اند که جمیع بطنهای قرآن را به وجه کمال داشته باشند و ایشان حضرت رسول صلعم و اهل بیت کرام
صلوات الله علیهم اجمعین اند زیرا که معلوم است با حادیث متواتره که لفظ قرآن مخصوص ایشانست
و قرآن تمام و کمال نزد ایشانست و علوم قرآنی که در میان است همه باتفاق بحضرت امیر المومنین صلوات الله
علیه منسوب است و ایضاً احادیث متواتره وارد است که معنی قرآن را کسی بغیر ایشان نمیدانند و علم ما کان
و ما یکون تا روز قیامت و جمیع شرایع و احکام در قرآن هست و کلش نزد ایشان مجتمع است و قرآن را
هفت بطن یا هفتاد بطن است و علم جمیع آن بطون نزد ایشانست و همچنین عمل نمودن بجمیع احکام
و شرایع قرآن مخصوص ایشانست چون از جمیع خطاها معصوم میباشند و بجمیع کمالات بشری متصف اند
و ایضاً اکثر قرآن در مدح ایشان و مذمت مخالفان ایشانست چنانچه وارد شده است که ثلثی
قرآن در شان ماست و ثلث آن در مذمت دشمنان ماست و ثلث دیگر فرایض و احکام
و این معنی بر ظاهر است که مدح هر صفت کمالی که در قرآن واقع است مدح صاحب آن صفت میگردد
و صاحبان صفت به وجه کمال ایشانند و مذمت هر صفت نقصی که وارد شده است مذمت صاحبان
آن صفات میگردد که دشمنان ایشانند و چون قرآن شخصی است قائم بذات بلکه عرضیست که
در محال مختلفه ظهور است مختلف میدارد و چنانچه پیوسته در علم واجب الوجود بوده و از آنجا در
لوح ظاهر گردیده و از آنجا بروح حضرت جبرئیل منتقل گردیده و از جانب خدا بلا واسطه و بواسطه جبرئیل
در نفس مقدس نبوی ظاهر گردیده و از آنجا بقلوب اوصیا و مومنان در آمده و در صورتیکه
ظهور نمود پس اصل قرآن را حیثیت بسبب آن در هر جا که ظهور کرده آن محل را حرمتی بخشیده
و هر جا که ظهورش زیاده است موجب حرمت آنجا بیشتر گردیده پس هرگاه آن نقشهای مرکب

و لوح و کاغذی که بر آن نقش بسته و جلدی که مجاور آنها گردیده با اینکه پست ترین ظهورات اوست آنقدر رتبت
با آنها بخشیده باشد که اگر کسی خلاف آدابی نسبت با آنها بعمل آورد کافر میشود پس قلب مؤمنی که حامل قرآن گردیده
حرمتش بمراتب زیاده از نقش و کاغذ قرآن خواهد بود چنانچه وارد شده است که مؤمن حرمتش از قرآن بیشتر است
و از همین قبیل است اخلاق حسنه قرآن هر چند در مؤمن بیشتر ظهور کرده موجب احترام او زیاده گردیده و همچنین
خلاف آن اوصاف از قبیل معاصی و اخلاق ذمیمه ظهور کرده موجب نقصان ظهور قرآن و نقص
است گردیده پس آن مراتب ظهورات قرآن و اوصاف آن زیاده میگردد تا چون بمرتبه حیات با نعمت
نبی و اهل بیت کرام او رسید مرتبه ظهورش بنهایت رسید چنانچه در صفت حضرت رسول صلعم وارد
شده است که کان خلقه القرآن یعنی خلق آنحضرت قرآن بود بلکه اگر بتحقیق نظر کنی قرآن حقیقی ایشانند
که تمام لفظ قرآن و معنی قرآن و اخلاق قرآنند چنانچه دانستی که قرآن چیزی را میگویند که نقش قرآن
در آن باشد و نقش کامل قرآن بحسب معنی و لفظ در قلوب مطهره ایشان حاصل است چنانچه حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه بسیار میفرمود که منم کلام الله ناطق و اینست معنی آن حدیث که حضرت صادق
صلوات الله علیه فرمودند در حدیث طولانی که قرآن بصورت نیکوئی بصحرای محشر خواهد آمد و شفاعت
حاملان خود خواهد کرد راوی پرسید که آیا قرآن سخن میتوان گفت حضرت تبسم نموده فرمودند که خدا رحم
کند ضعیفان شیعیان ما را که آنچه از ما میشنوند تسلیم میکنند و اذعان مینمایند بعد از آن فرمودند که بلی
نماز هم صورتی دارد و خلقتی دارد و امر و نهی میکند راوی میگوید که صورتم متغیر شده
گفتم این سخن را در میان مردم نقل نمیتوانم کرد حضرت فرمودند که هر که ما را بنماز نشناسد حق ما را
نشناخته است انکار حق ما کرده بعد از آن فرمودند که میخواهی سخن قرآن را بتو بشنوانم گفتم بلی فرمودند
که در قرآن است که نماز نهی میکند از فحشا و منکر و ذکر خدا بزرگتر است حضرت فرمودند که چون نماز
نهی میکند پس سخن میگوید و فحشا و منکر مردی چندانند و مائیم ذکر خدا و ما بزرگتر ایم چون این مطلب

در حال اخبار اهلبیت علیهم السلام بسیار تفصیل است اگر زیاده ازین توضیح نمائیم اصوب نیست بدانکه هر چیز
را صورتی و معنی و جسدی و روحی هست خواه اخلاق و خواه عبادات و خواه غیر آنها و جمعی که حشویه اند
بظاهرها دست زده اند و پا از آن بدر نمیگذارند و خود را از بسیاری از حقائق محروم گردانیده اند و جمعی
بباطن و معنی چسپیده اند و از ظاهر دست برداشته اند و بسبب این ملحد شده اند و صاحب یقین آنست
که هر دو را بسمع یقین بشنود و هر دو را اذعان نماید مثل آنکه بهشت را صورتیست که عبارت از در و دیوار
و درخت و انهار و حور و قصور و لذات معنویست که در بهشت صورتی نباشد حشوی میگوید که در بهشت
بغیر از لذت خوردن و آشامیدن و جماع کردن معنی ندارد و ملحد میگوید که بهشت در و دیوار و درختی ندارد
و همان لذتهای معنوی را باین عبارات تعبیر کرده اند و باین سبب منکر ضروری دین گردیده و کافر
شده است اما صاحب الیقین میداند که هر دو حقیقت است و در ضمن آن لذتهای صوری لذتهای معنوی حاصل
میشود چنانچه در اول کتاب اشاره باین معنی کردیم و همچنین در باب صراط وارد شده است که اهلبیت صراط
مستقیم اند و وارد شده است که صراط محبت علی ابن ابیطالب علیه السلام است و وارد شده است که صراط
جسریست بر روی جهنم همه حق است زیرا که صراط آخرت نمونه صراط دنیاست و در دنیا فرموده اند
که صراط دین حق و ولایت اهلبیت مستقیم میباید بود و در آن جسر است شبهات بسیار از بدعتهای
مختلفه و گناهان کبیره هست که هرکه متوجه آنها میشود ازین صراط بدر میرود و آن صراط را اهلبیت
در نهایت باریکی و دقت و نازکی و کمینگاه ها دارد که شیاطین بر آن رخنه ها و کمین نشسته اند
و عقبه ها از عبادات شاقه و ترک معاصی دارد که بسیار کسان از آن عقبه ها راه گم کرده اند
و نمونه این صراط بعینه صراط آخرت است که در نهایت باریکی و دقت و دشوار است و بر روی
جهنم میگذارند پس کسی که پیوسته درین صراط مستقیم بوده و بر آن صراط راست بهشت میرود
و هر که بسبب اعتقاد فاسدی یا کبیره هلاک کننده ازین صراط بدر رفته بهمان عقبه کمینگاه که

پایشان از آن صراط میلغزد و بجهنم می افتند و همچنین مارها و عقربهای دوزخ صورت اخلاق ذمیمه است
و درختهای حور و قصور صورت و ثمرهٔ افعال حسنه است و همچنین نماز را در دنیا روحی و بدنی هست
بدن نماز آن افعال مخصوصه است و روح نماز ولایت علی ابن ابیطالب و اولاد اوست علیهم السلام
و کار روح آنست که جسد را باقی میدارد و منشا حرکات و آثار بدن میگردد و پس نماز بی ولایت
چون موجب کمالی نمیگردد و باعث قرب نمیشود و از عذاب نجات نمی بخشد مانند بدن مرده است بی
ولایت روح آنست چون نماز کامل از ایشان صادر میشود و اگر از دیگری صادر شود ببرکت
ایشان میشود پس بقای نماز بایشان است باین سبب خود روح نماز اند و چون وصف نماز بر ایشان
کامل گردید بعلاقهٔ ایشان گویا با نماز متحد اند پس همچنانکه لفظ انسان را بر بدن آدمی و بر روح
یا بدن تنها اطلاق مینمایند همچنین نماز را بر این افعال و بر آن ذوات مقدسه و بر آن ذوات
یا ایشان با این صفت اطلاق مینمایند پس نماز که در قرآن واقع میشود ظاهرش که این افعال است
مراد است و باطنش که ولایت است مراد است و منافات با یکدیگر ندارند و جمعی از ملاحده اسمعیلیه
بسبب آنکه این احادیث را نفهمیده اند انکار عبادات کرده اند و کافر شده اند و میگویند که نماز
کنایه از شخصی است و روزه کنایه از شخصی است و این اعمال در کار نیست و جمعی از حشویه بسبب
تفریط افتاده انکار این احادیث کرده اند و رد کرده اند و همچنین ایمان چون بحضرت
امیر المومنین کامل گردیده و آنحضرت بر وجه کمال بآن صفت متصف است و بقای ایمان
ببرکت آنحضرت است و ولایتش رکن اعظم ایمانست و ایمان در جمیع اعضا و جوارحش سرایت کرده
و جمیع آثار و افعالش انوار ایمان مشاهده میشود و لفظ ایمان بآنحضرت اطلاق کنند در بطن قرآن
بعید نیست و همچنین مخالفان ایشان در باب کفر و معاصی چنین اند پس روح و معنی و محل حقیقی
صلوة و ایمان و زکوة و غیر آنها از عبادات علی ابن ابیطالب و فرزندان او اند و سوم معنی

و محل حقیقی فحشا و منکر و کفر و فسوق و عصیان دشمنان اهلبیت و سایر دشمنان ایشانند که بسبب ایشان
کفر و معاصی باقی مانده و دولت ایشان کامل نبوده و همچنین کعبه را حرمت داشته اند برای آنکه محل فیوض
الهی و معبد دوستان خداست و دلهای ائمه معصومین و دوستان ایشان که محل معرفت و محبت
و یاد خداست از کعبه اشرفست و کعبه حقیقی ایشانند اما نباید که کسی انکار حرمت آن کعبه ظاهر کند
یا انکار حج کند یا کافر شود بلکه میباید که اول بکعبه ظاهر برود و بعد از آن بکعبه باطن برود و از انوار
هر دو بهره مند شود چنانچه باسانید معتبره از حضرت جعفر صادق و امام محمد باقر صلوات الله علیهما
منقولست که فرمودند که این سنگها را برای این بنا کرده ام که مردم بیایند بطواف و بوسیله این
طواف بخدمت ما برسند و معالم دین خود را از ما یاد گیرند و ولایت خود را بر ما عرض نمایند و زیاده
ازین معنی را درین مقام بسط نمیتوان داد اما اگر ادراک این معنی درست نمود بسیاری از مشکلات
اخبار بر تو ظاهر میگردد و معنی نهی کردن نماز را می فهمی که هم خود نماز در وقتیکه کامل شد موجب قرب
میشود و از معاصی و متابعت ارباب معاصی نهی میفرماید و منع میکند و هم ائمه معصومین که روح
نمازند نهی میکنند بلکه همان معنی نمازی که در ایشان کامل گردیده و موجب اعلای مراتب قرب ایشان
گردیده بزبان ایشان متکلمست و ترا منع مینماید زیاده ازین سخن درین مقامات نازک گفتن موجب
معانی کفر آمیز میشود و چون رجوع میکنیم بنقل اخباری که در وصف حاملان قرآن وارد شده است
بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که قاریان قرآن بر سه قسم اند یکی شخصی است
که قرآن خوانده است و آنرا سرمایه دنیای خود کرده است و وسیله طلب فیض اند و اموال از پادشاهان
گردانیده است و بقرآن بر مردم استطالت و زیادتی و فخر میکند و شخصی دیگر آنست که قرآن خوانده
و حروف آن را حفظ و ضبط نموده و حدود و احکامش را ضایع ساخته است و همین در
راست کردن لفظش سعی مینماید خدا این جماعت را در میان حاملان قرآن بسیار نکند و شخصی دیگر آنست

که قرآن خوانده و بنده ای قرآن را بر دردهای خود گذاشته و شبهای خویش را بقرآن بیدار داشته و بسبب
قرآن روزها تشنه مانده به روزه داشتن و بقرآن بر پای ایستاده است و در مساجد و جاهای نماز و در شبها
پهلو از رختخواب تهی کرده است بسبب قرآن پس ببرکت این جماعت خداوند عزیز جبار دفع مینماید بلاها را
و باین جماعت غلبه میدهد مسلمانانرا بر دشمنان و باین جماعت حقتعالی بارانرا از آسمان میفرستد و بخدا سوگند
که این جماعت در میان قاریان قرآن کمتر اند از گوگرد احمر و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقولست که
سزاوارترین مردم بتخشع و تضرع در آشکار و نهان حامل قرآنست و سزاوارترین مردم در پنهان
و آشکار بنماز و روزه حامل قرآنست بعد از آن بآواز بلند ندا فرمودند که ای حامل قرآن بسبب
قرآن تواضع و فروتنی کن تا خدا ترا بلند مرتبه گرداند و بقرآن طلب عزت از مردم مکن که خدا ترا ذلیل میگرداند
و متزین شو بقرآن از برای خدا تا خدا ترا زینت بخشد و آنرا برای مردم زینت خود مکن که ترا خدا
معیوب و بدنما گرداند بدرستیکه هر که قرآن را ختم نماید چنانست گویا پیغمبری را در میان دو پهلوی او
جا داده اند بدون آنکه وحی باو بیاید و کسیکه تمام قرآنرا خوانده باشد سزاوار از برای او نیست که
با جاهلان جهالت بکند و در میان جمعی که بغضب آیند او بغضب بیاید و زود از جای بدر رود
بلکه باید که عفو کند و بپوشاند و درگذرد و حلم کند از برای تعظیم قرآن و کسیرا که قرآن باو عطا کرده باشند
و گمان کند که خدا بکسی از خلق چیزی بهتر از آنچه باو کرامت فرموده داده است از اموال دنیا
پس بتحقیق که عظیم شمرده است چیزهای را که خدا حقیر شمرده است و حقیر دانسته است چیزیرا که خدا عظیم
گردانیده است و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که قرآن را بخواند و با خواندن
قرآن حرامی بیاشامد یا محبت دنیا و زینتهای آنرا بر قرآن اختیار کند که موجب غضب الهی
گردد مگر آنکه توبه کند و اگر بی توبه بمیرد روز قیامت قرآن بر وی حجت خود را تمام کند که او را عذری
نماند کوکب چهارم در بیان آداب خواندن قرآنست و آن مشتملست بر انجم بسیار اول

ترتیل قرآنست چنانچه حق تعالی میفرماید ورتل القرآن ترتیلا ترتیل کن در قرائت قرآن ترتیل کردنی
و ترتیل قدری واجبست و قدری مستحب ترتیل واجب بحسب مشهور آنست که حروف [illegible]
نماید و حفظ احکام وقف و وصل بکند که اگر دو کلمه را متصل بیکدیگر بخوانند وصل [illegible]
ساکت طویل نکنند کلمه اول را ساکن نخوانند بلکه آخرش را باول کلمه لاحق وصل کنند و اگر وقف کنند [illegible]
وقف بحرکت نکنند چنانچه منقولست که از حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه سوال شد [illegible]
فرمود که ترتیل حفظ وقفهاست و ادا نمودن حرفهاست از مخارج و ترتیل مستحب شمرده اند [illegible]
تأنی خواندن قرآنست بحیثیتی که حروف در یکدیگر داخل نشود که خوب ممتاز شود [illegible]
نخوانند که حرفها از هم جدا شد و اتصال کلام برطرف شود با رعایت صفات حروف [illegible] اقسام
وقفها که از کتب قرائت تفاصیل آنها معلوم میشود و در این معانی را [illegible] فرموده اند
بیان کرده در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که از تفسیر ترتیل [illegible]
خوب ظاهر گردان و تند مکن بخوبی که هر یان شعر را میخوانند [illegible]
که باشند و لیکن بفزع و خوف آورید یا شکوه بخوانید قرآن [illegible]
به آخر سوره گمارید و تند بخوانید که زود تمام شود [illegible] معانی آن
گردیدن و برقت و خشوع خواندنست و باید که از مواعظ قرآن متذکر شود و از [illegible]
عبرت گیرد و چون بآیه رحمتی رسد از خدا طلبد و چون بآیه عذابی رسد استعاذه نماید [illegible]
بسیار از حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه و آله و سایر ائمه صلوات الله علیهم منقولست [illegible]
در قرائتی که در آن تدبر نباشد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که قرآن بحزن نازل
شده است پس آنرا بحزن بخوانید و از حفص منقولست که حضرت امام موسی صلوات الله علیه
از شخصی پرسیدند که بقائی در دنیا را میخواهی گفت بلی فرمود که چرا گفت از برای خواندن [illegible]

هو الله احد پس حضرت بعد از زمانی فرمودند که ای حفص هر که از دوستان و شیعیان ما بمیرد و قرآن نداند
در قبر او را خدا تعالی تعلیم قرآن میفرماید تا درجات او را بلند گرداند زیرا که درجات بهشت بقدر آیات قرآنست
بقاری میگویند که بخوان و بالا رو پس هر آیه میخواند یک درجه بالا میرود و حفص گفت که کسی را ندیدم که خوفش
با امیدش زیاده از آنحضرت باشد و چون قرآن میخواندند بحزن میخواندند و بنحوی میخواندند که گویا
بمشافهه با کسی خطاب میکنند و از رجاء بن ضحاک منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام در راه خراسان
چون بمیان رخت خواب میرفتند تلاوت بسیار میفرمودند و چون بآیه میرسیدند که در آن ذکر بهشت
یا دوزخ بوده میگریستند و از خدا سوال بهشت و استعاذه از جهنم مینمودند و چون در نماز سوره
قل هو الله احد میخواندند بعد از احد آهسته میگفتند الله الله احد و چون سوره را تمام میکردند
سه مرتبه میگفتند کذلک الله ربنا و چون سوره قل یا ایها الکافرون میخواندند بعد از لفظ کافرون
میگفتند آهسته یا ایها الکافرون و چون از سوره فارغ میشدند سه مرتبه میگفتند که ربی الله و دینی
الاسلام و چون از سوره والتین والزیتون فارغ میشدند میخواندند و انا علی ذلک من
الشاهدین و چون سوره لا اقسم بیوم القیمة میخواندند بعد از فارغ شدن میفرمودند سبحانک
اللهم بلی و چون از سوره فاتحه فارغ میشدند میفرمودند که الحمد لله رب العالمین و چون سبح اسم
ربک الاعلی میخواندند بعد از اعلی میفرمودند آهسته که سبحان ربی الاعلی و در هر جای قرآن که یا
ایها الذین آمنوا میخواندند آهسته میفرمودند که لبیک اللهم لبیک و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین
صلوات الله علیه منقولست که هرگاه یکی از مسبحات را خوانی بگو سبحان الله الاعلی و مسبحات سوره
چند اند که در اول شان سبح یا یسبح یا سبح است و چون بخوانید که ان الله و ملائکته یصلون علی النبی
صلوات بفرستید خواه در نماز باشد و خواه غیر نماز و چون قولوا آمنا بخوانید بگوئید آمنا بالله و تمام
آیه را بخوانید تا مسلمین و بسند دیگر منقولست که حضرت امام رضا صلوات الله علیه در هر سه روز ختم قرآن

سفر بوده‌اند و میگفتند که اگر خواهم در کمتر از سه روز ختم میتوانم کرد لیکن هیچ آیه نمیگذارم هرگز مگر اینکه
در معنی آن تفکر مینمایم و در سبب نزولش تأمل میکنم و بیاد می‌آورم که در چه وقت نازل گردیده لهذا
در هر سه روز یک ختم قرآن میکنم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون سوره
قل یا ایها الکافرون میخواندند و بعد از لا اعبد ما تعبدون میگفتند اعبد ربی و بعد از تمام سوره سه مرتبه میگفتند
که دینی الاسلام علیه احیا و علیه اموت ان شاء الله و در حدیث موثق از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که سزاوار است کسی را که قرآن میخواند که چون بگذرد به آیه که در آن محل سوال
یا بیمی باشد آنکه سوال کند از خدا بهترین آنچه امید دارد و سوال کند عافیت از آتش جهنم و عذاب
را و در موثق دیگر از آنحضرت منقولست که چون کسی سوره والشمس خواند چون تمام کند بگوید صدق
الله و صدق رسوله و چون بخواند الله خیر اما یشرکون بگوید الله خیر الله خیر الله اکبر و چون
بخواند ثم الذین کفروا بربهم یعدلون بگوید کذب العادلون بالله و چون بخواند الحمد
لله الذی لم یتخذ ولدا الی کبره تکبیرا بگوید سه مرتبه الله اکبر راوی سوال کرد که اگر چیزی
از اینها را نگوید چون است فرمود که بر او چیزی نیست از حضرت علی ابن الحسین علیه السلام منقولست
که آیات قرآنی خزینهای حکمت ربانیست پس در هر خزانه که میگشائی باید که در آن نظر نمائی و تفکر
جواهر معانی و حکمتها را بیرون آوری و در روایت دیگر از آنحضرت منقولست که فرمود که اگر
در مابین مشرق و مغرب بمیرند بعد از آنکه قرآن با من باشد وحشت بهم نرسانم و چون آنحضرت مالک
یوم الدین را میخواندند تکرار میفرمودند بحدی که نزدیک بود که هلاک شوند و الحق چگونه وحشت
بهم نرساند کسی که انیس او خداوند عالمیان باشد و چون خواهد سخن بگوید با خداوند خود سخن گوید و مناجات
کند و راز بگوید و اگر خواهد کسی با او سخن گوید قرآن بخواند که گاهی خدا با او خطاب فرماید خود را
مخاطب بآن خطابها داند و لبیک در جواب گوید و گاهی پیغمبران با او سخن گویند خطابهای ایشانرا

چنان میدانند که از ایشان میشنوند بلکه آنجماعت که پیغمبران با ایشان سخن میگفتند کور و کر و چند بوده اند
و کسی که آگاه است مخاطب ساختن ایشان بیشتر است زیرا که خطابهای ایشان برای جمیع عالمیان عام است
و گاهی حقیقتهای برای او قصه میخوانند و احوال گذشتگان را برای او نقل میکنند و از شادی این کرامت
نزدیکست که قالب تهی کند و گاهی خوان نعمتهای الوان بهشت از برای او میکشند و آنکه عمارت
چون از نعمتهای بهشت برای این لذت میبرد که از دوست با میرسد از وعده اش نه از آن لذت
میبرد بلکه بیشتر و بیجان نشاء شراب طهور بهشت را در این نشاء بیشتر میابد و گاهی اوصاف خود را
برای او بیان میفرمایند و او را در گلستانهای صفات کمالیه خود بسیر در آرند و گاهی در گلستان نعمت حیات
تکلیف سیر میکنند که چه خوانهای مملو از الوان نعمت برای کافر و مسلمان کشیده و چه لطفهای مخفی
و جلی بر عاصیان و گنهگاران دارد و گاهی بسیر گلستان تربیت میفرستند که چه لطفهای خاص
و شفقتهای بی اندازه به دوستان خود فرموده و گاهی بسیر بوستان رازقیت میبرد و او را آگه که هیچ برگ
و گیاهی نیست که بهرهٔ خاص از خوان رازقیت او نداشته باشد حتی آن برگ ضعیفی که در تهای
درخت است قدر روزی او برای او مقرر است که از ریشه که ده گز در زمین فرو رفته دهان
گشاده از آب و خاک بدهان خود میکشد چه قدر بان برسد و زیاده و کم نرسد و گاهی بسیر گلستان
قدرتهای نامتناهی میبرد و گاهی دریاهای گنجهای علوم و معارف نامتناهی را بر وی پیش میکشاید
و از انواع جواهر حقائق آنچه دیده اش تاب آورد بر او عرض مینماید همچنین در جمیع صفات جلال
و جمال در رفعت و کمال و گاهی احوال دوستان خود و کمالات ایشانرا برای او نقل میکنند و از
بنده نوازیهای خود امیدوار میگردانند که دوستان چندین هزار سال گذشته را احوال
ایشان را بچه مهربانی نقل میفرمایند و نعمتهای که خود بایشان عطا فرموده ایشانرا بآنها می ستایند
و بیان شکیبائی ایشان و مشقتهائیکه در راه او کشیده اند میفرمایند و بعد از آن تدارک فرمودن

خود مینماید و از بیان فرمودن وسعت حلم و مزید کرمهای خود دست بگذشتگان و ستگاه امید را قوی
میگرداند زهی پروردگار کریم که با نهایت لطف و مدارا مانند پدر مشفق و ادیب مهربان برای
تکمیل بندگان گاهی بوعدهٔ حور و قصور و طعام و شراب لطیع مینماید و گاهی بوعید انواع زجر و عذاب
تهدید میفرماید پس کسیکه اندر روی تنبیه و آگاهی و تفکر قرآن خواند درهای گلستانهای فیض نامتناهی
یزدان بروی عقل او مفتوح گردیده باشد و دیده دلش را انوار ادراک معارف واده باشند زیرا در
هر صفحه از صفحات قرآن که نظر میفرماید گلستانی از شقایق حقایق برایش مرتب ساخته اند و چراغها
از الوان انوار معارف و هدایت برایش مهیا کرده اند و صحیفه ها از دوستان و برگزیدگان
خدا برای انس و الفت او نشانیده اند و انواع نعمتهای روحانی و اصناف لذتهای عقلانی برایش
حاضر ساخته اند و قدحهای مروآزما از شراب طهور لطف و محبت برایش پر کرده اند پس برایش خدا اند
مهربانست و مصاحب پیغمبران و اوصیا و صدیقان و چنین بزمی اگر کسی از شادی او پر زند چه شگفت
چه انگیز هستیم با طهارت بودنست در هنگام تلاوت چنانچه از محمد بن الفضل منقولست که پرسیدم
حضرت امام رضا علیه السلام عرض نمودم که من قرآن را میخوانم و مرا بول میگیرد و برمیخیزم و بول میکنم
و استنجا میکنم و میگیرم و شروع بتلاوت میکنم حضرت فرمود که مکن تا وضو بسازی و این شرط است سبیل
استحباب است بلکه ظاهر احادیث معتبره آنست که جنب و حائض را نیز تلاوت غیر سوره های سجده
مستحب است و بعضی زیاده از هفت آیه را مکروه دانسته اند و زیاده از هفتاد آیه گفته اند
کراهتش بیشتر است ولیکن احادیث صحیحه دلالت دارد بر اینکه هر چه قدر از قرآن که خواهند بخوانند
خواند بغیر از سوره های سجده و تلاوت سوره های سجده واجب برایشان حرام است چهارم استعاذه است
و خلافی نیست درین که در هر وقت که شروع بقرائت کند استعاذه مستحب است و در کیفیت آن میان
قراآت خلافی هست و مشهور میان علمای شیعه یکی از دو صورت است اول اعوذ بالله من الشیطان

الرجیم و این میان سنی و شیعه مشهورتر است و در بعضی اعوذ بالله السمیع العلیم من الشیطان الرجیم
و در بعضی از روایات شیعه بعد از این و اعوذ بالله ان یحضرون وارد شده است و در بعضی از
روایات استعیذ بالله من الشیطان الرجیم تنها وارد شده و در بعضی بان الله هو السمیع
العلیم وارد شده است و در بعضی بجای استعیذ اعوذ وارد شده است و در بعضی اعوذ
بالله من الشیطان الرجیم ان الله هو الفتاح العلیم وارد شده است و آن دو وجه اول
مشهورتر است پنجم رو بقبله بودن است در وقت قرائت قرآن و در مجالس چه بهترین مجالس چنانچه منقول است
که بهترین مجالس آنست که آدمی رو بقبله باشد و بعضی دیگر از آداب در کتب تفسیر و قراءات مذکور است و ذکر
آنها در این مقام موجب تطویل میگردد کوکب پنجم در کیفیت ختم قرآنست بسند معتبر منقول است که شخصی بخدمت
حضرت امام جعفر صادق صلوات الله علیه عرض نمود که من در یک شب قرآن را ختم میکنم حضرت فرمودند
که دوست نمی‌دارم که در کمتر از یک ماه ختم کنی و بسند معتبر منقول است که ابو بصیر بخدمت حضرت صادق علیه السلام
عرض نمود که من قرآن را در یک شب ختم کنم گفت نه گفتم در دو شب فرمود که تا شش شب رسانید حضرت اشاره
فرمودند که پیش از این فرموده اند که جمعی که پیش از شما بودند قرآن را در یک ماه و کمتر ختم میکردند بدرستیکه قرآن را
تند نمی باید خواند بنحوی که حرفش گم شود در یکدیگر لیکن بترتیل میباید خواند و چون بآیه بگذری که در آن
یاد بهشت باشد توقف کن و از خدا بهشت را سوال کن و چون بآیه بگذری که در آن ذکر آتش جهنم باشد توقف
کن و استعاذه کن بخدا از آتش جهنم پس ابو بصیر پرسید که در ماه رمضان هر یک شب ختم بکنم فرمود نه پرسید که در
دو شب ختم بکنم فرمود که نه پرسید که در سه شب ختم بکنم اشاره فرمود که بلی ماه رمضان را حق و حرمتی دیگر است
که ماههای دیگر با آن شباهت ندارد و در آن ماه نماز بسیار بکن و بسند معتبر دیگر منقول است که از
آنحضرت سوال نمودند که در چند روز قرآن را ختم کنیم فرمود که پنج قسمت کنید یا هفت قسمت فرمود
من قرآنی هست که ده از ده قسمت کرده اند علی بن مغیره بخدمت حضرت صادق صلوات الله علیه

عرض کرد که پدرم از جدت سؤال نموده بود از ختم کردن قرآن در هر شب فرموده بود که بلی و پدرم
در ماه مبارک رمضان چهل ختم میکرد و من گاهی چهل ختم میکنم و گاهی زیاده و گاهی کمتر بقدر آنچه فراغت
و مجال داشته باشم پس چون روز فطر میشود یک ختم را از برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله قرار میدهم و یکی
را از برای حضرت امیر المؤمنین و یکی را از برای فاطمه و دیگر از برای هر یک از ائمه و یکی از برای شما
و تا حال پیوسته چنین کرده ام چه ثواب از برای من خواهد بود بسبب این عمل حضرت فرمود که ثواب [illegible]
این عمل چنین خواهد کرد که در قیامت تو با ایشان باشی راوی گفت الله اکبر چنین ثواب
برای من خواهد بود حضرت سه مرتبه فرمود که بلی [illegible] در ثواب تعلیم و تعلم و حفظ قرآن
بسند معتبر از حضرت صادق صلوات الله علیه منقولست که هر که حافظ قرآن باشد و قرآن را عمل کند
حفظ کند خدا تعالی دو اجر باو کرامت میفرماید و در حدیث دیگر فرمود که سزاوار آنست که مومن
نمیرد مگر اینکه قرآن را یاد گرفته باشد یا مشغول یاد گرفتن باشد و در حدیث دیگر که هر که یاد گیرد
قرآن بر او دشوار باشد بمشقت یاد گیرد او را دو اجر است و بسند معتبر از یعقوب احمر منقولست
که گفت بحضرت صادق علیه السلام عرض نمودم که مرا اندوهها روداد که آنچه در خاطر داشتم از قرآن
گم کرده ام حتی بسیاری از قرآن را نیز فراموش کرده ام چون نام قرآن را بردم حضرت را ترسی
و خوفی حاصل شد و فرمود که بدرستیکه شخصی که فراموش کرده است سوره از قرآن را آن سوره
در قیامت از درجه بلندی از درجات بهشت بر او مشرف میشود و میگوید السلام علیک او
در جواب میگوید که و علیک السلام تو کیستی میگوید که من فلان سوره ام که مرا ضایع کردی و ترک
نمودی اگر بمن متمسک میشدی و مرا از دست نمیدادی امروز ترا باین درجه میرسانیدم
و بعد از آن فرمود که بر شما باد بیاد گرفتن قرآن بدرستیکه [illegible] آوازهای خوش میخوانند تا مردم
بگویند که خوش آواز است و در این دو طائفه خیری نیست و جمعی قرآن را یاد میگیرند [illegible]

در ثواب تعلیم و تعلم و حفظ قرآن

در نمازها نخوانند و پروا ندارند که کسی بد انها یاد دهد و در احادیث بسیار موافق این حدیث در مذمت
فراموش کردن قرآن واقع شده است و ظاهر بعضی فراموش کردن لفظ است و ظاهر بعضی ترک عمل نمودن بمعانی
آن و معنی دوم ظاهرتر است که بد است و اول اگر از روی بی اعتنائی باشد بد است و اگر بی اختیار بسبب ضعف
حافظه از خاطرش محو شود قصوری ندارد و در بعضی احادیث که ظاهر وارد شده است که قصوری ندارد و ثواب تعلیم
محو نیست چنانچه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که قرآن را یاد گیرد و عمدا فراموش کند
چون محشور شود بیاید و دستش بر گردنش بسته باشد و خدا بعدد هر آیه ماری بر او مسلط گرداند که در آتش
جهنم قرین او باشد مگر آنکه خدا او را بیامرزد و فرمود که نیکان شما گروهی اند که قرآن یاد گیرند و
یاد دهند و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که بدرستیکه حقتعالی گاه هست که قصد
میفرماید عذاب اهل زمین را که یکی از ایشان را استثنا نفرماید بسبب بسیاری گناهان ایشان پس چون
نظر میفرماید به پیران که قدم بر میدارند بسوی نمازها و اطفال که قرآن یاد میگیرند ایشان را رحم میفرماید
و عذاب را از ایشان تاخیر میفرماید فصل یازدهم در ثواب قرائت قرآنست بسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که قرآن عهدنامه الهی است بسوی بندگان پس سزاوار است که هر مسلمانی
در عهدنامه الهی نظر نماید هر روز پنجاه آیه بخواند و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست
که خانه که در آن قرآن خوانده میشود و یاد خدا در آن میشود برکت در آن خانه بسیار میشود و ملائکه
در آنجا حاضر میشوند و شیاطین از آنجا دور میشوند و روشنی میدهد آنخانه اهل آسمانرا چنانچه کواکب
روشنی میدهند اهل زمین را و خانه که در آن قرآن خوانده نمیشود و یاد خدا نمیکنند برکت
در آن خانه کم است و ملائکه از آنخانه دوری میکنند و شیاطین در آنجا حاضر میشوند و حضرت
صادق علیه السلام فرمود که خانه که در آن مسلمانی قرآن خواند اهل آسمان آنخانه را می بینند
چنانچه اهل دنیا ستاره های روشن را می بینند بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر

صلوات الله علیه و آله منقولست که هر که قرآن را ایستاده در نماز بخواند حق تعالی از برای او بهر حرفی صد حسنه
در نامه عملش بنویسد و اگر نشسته در نماز بخواند بهر حرفی پنجاه حسنه از برای ایشان بنویسد و اگر در غیر نماز
بخواند بهر حرفی ده حسنه از برای ایشان بنویسد و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که فرمود که چه چیز مانع میشود
تاجران شما را که مشغول اند در بازار اینکه چون بخانه برگردند بخوانند سوره از قرآن تا خدا تعالی
بجای هر آیه ده حسنه از برای ایشان بنویسد و ده گناه از ایشان محو نماید و از بشر بن غالب
منقولست که حضرت امام حسین صلوات الله علیه فرمودند که هر که آیه از کتاب خدا ایستاده بخواند
حق تعالی بهر حرفی صد حسنه از برای او بنویسد و اگر در غیر نماز بخواند بهر حرفی ده حسنه از برای ایشان
بنویسد و اگر گوش دهد قرآن را بهر حرفی حسنه از برای ایشان بنویسند و اگر در شب قرآن را ختم نماید
ملائکه تا صبح بر او صلوات فرستند و اگر در روز ختم نماید ملائکه کاتبان اعمال تا شام برای او صلوات
فرستند و البته بعد از ختم قرآن یک دعای مستجاب از برای او هست و ختم قرآن از برای او بهتر است
از ما بین آسمان و زمین که پر از ثواب باشد راوی عرض نمود که اگر قرآن نخوانده باشد چه کند
فرمود که حق تعالی بخشنده و کریم است که اگر هر چه میداند بخواند خدا او را این ثواب میدهد
و از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که هر که در مکه ختم کند قرآن را از جمعه تا جمعه یا
بیشتر یا کمتر و ختمش در روز جمعه باشد حق تعالی از اجر و ثواب برای او بنویسد از اول جمعه
که در دنیا بوده است تا آخر جمعه که خواهد بود و همچنین اگر در روزهای دیگر ختم نماید و بسند معتبر از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که در شبی ده آیه بخواند او را از غافلان ننویسند
و اگر در شبی پنجاه آیه بخواند او را از ذاکران بنویسند و اگر صد آیه بخواند او را از قانتان
بنویسند و اگر دویست آیه بخواند او را از خاشعان بنویسند و اگر سیصد آیه بخواند او را از رستگاران
و فائزان بنویسند و اگر پانصد آیه بخواند او را از مجتهدان بنویسند که سعی بسیار در عبادت کرده باشند

و اگر هزار آیه بخواند از برای او قنطاری از نیکی بنویسند که هر قنطاری پانزده مثقال طلا باشد و هر مثقالی
بیست و چهار قیراط باشد و هر قیراطی کوچکش مثل کوه احد باشد و قیراط بزرگش مثل ما بین آسمان و زمین
و از حضرت علی ابن الحسین صلوات الله علیه منقولست که هر که حرفی از کتاب خدا را گوش کند بی آنکه
بخواند حقتعالی برای او حسنه بنویسد و گناهی از او محو نماید و درجه برای او بلند گرداند و کسی که حرفی
از قرآن را یاد گیرد حقتعالی ده حسنه برای او بنویسد و ده سیئه از او محو کند و ده درجه برای او بلند
گرداند و فرمود که نمیگویم که هر آیه باشد این ثواب میدهند بلکه هر حرفی مانند با و تا و هر که حرفی
از قرآن را نشسته در نماز بخواند خداوند عالمیان پنجاه حسنه برای او ثبت نماید و پنجاه گناه
از او محو نماید و پنجاه درجه از برای او بلند گرداند و هر که حرفی را ایستاده در نماز بخواند حقتعالی
صد حسنه برای او ثبت نماید و صد سیئه از او محو فرماید و صد درجه برای او بلند گرداند و کسی
که قرآن را ختم نماید حقتعالی با او یک دعای مستجاب عطا فرماید از برای دنیا تا آخرت و حضرت امام
موسی کاظم صلوات الله علیه فرمود که اگر کسی بآیه از قرآن پناه برد از شر دشمنان اگر از
مشرق تا مغرب دشمن او باشند از شر همه ایمن گردد اگر بالیقین و اعتقاد بخواند از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که شخصی بحضرت رسول صلعم شکایت نمود درد سینه خود را حضرت
فرمود که بخوان قرآن و طلب شفا کن زیرا که حقتعالی میفرماید که قرآن شفای دردهاست که
در سینه هاست و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه و آله منقولست که هر که
صد آیه بخواند از هر جای قرآن که باشد و بعد از آن هفت مرتبه یا الله بگوید اگر بر سنگ این
دعا بخواند خدا آنرا بشکافد و بسند معتبر از حضرت امام موسی کاظم صلوات الله علیه منقولست
که هر که از بلیه بترسد صد آیه بخواند از هر جای قرآن که خواهد بعد از آن بگوید اللهم اکشف
عنی البلاء سه مرتبه خدا آن بلا را دفع نماید و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست

فضیلت تلاوت قرآن

که چیزها را بهاریست و بهار قرآن ماه مبارک رمضانست کوکب هشتم در بیان فضیلت تلاوت قرآن
و نگاه داشتن قرآنست از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که از مصحف تلاوت نماید از
چشمش بهره‌ور شود و عذاب پدر و مادرش را تخفیف دهند هر چند کافر باشند و بروایت دیگر
فرمودند که دوست میدارم که در خانه مصحفی باشد که حقتعالی از برکت آن مصحف شیاطین را از آنجا
دفع نماید و در حدیث دیگر فرمودند که سه چیز است که بخدا شکایت خواهند کرد مسجد خرابی که اهلش در آن
نماز نکنند و عالمی که در میان جهال باشد و ترکش را نگاه ندارند و مصحفی که آویخته باشد و غبار
بر آن نشسته باشد و از آن تلاوت ننمایند و از اسحق منقولست که با آنحضرت عرض نمودم که من
قرآن را در حفظ دارم از خاطر بخوانم بهتر است یا نظر در مصحف کنم و بخوانم فرمودند که از مصحف
بخوان بهتر است مگر نمیدانی که نظر کردن در قرآن عبادتست و در حدیث دیگر فرمودند که شش
چیز است که مومن با آنها منتفع میشود بعد از مرگش فرزند صالحی که از برای او استغفار نماید و مصحفی
که از او بماند که تلاوت نمایند و چاهی که از برای خدا بکنند و درختی که از برای خدا بنشانند و صدقهٔ آبی
که جاری گردانند و سنت نیکوئی که بگذارد که بعد از او مردم بآن سنت عمل نمایند و در حدیث معتبر از
نبی صلی الله علیه و آله وارد است که نبی فرمود از نیکو قرآن را با آیه من [illegible] نماید یا باب من [illegible]
و از حضرت رسول صلعم منقولست که نظر کردن بروی علی ابن ابیطالب صلوات الله علیه
عبادتست و نظر کردن بروی پدر و مادر بمهربانی و شفقت عبادتست و نظر در مصحف کردن
عبادتست و نظر بکعبه کردن عبادتست کوکب نهم در بیان فضائل و فواید بعضی از آیات
و سورهٔ کریمهٔ قرآنیست سورة الفاتحه بسند معتبر منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام
فرمود که بسم الله الرحمن الرحیم نزدیکتر است باسم اعظم الهی از سیاهی چشم بسفیدی چشم و بسند
معتبر از حضرت صادق صلوات الله علیه منقولست که هر که را علتی عارض شود [illegible]

فضیلت سوره فاتحه

هفت مرتبه سوره حمد را بخواند اگر علتش برطرف شود اکتفا نماید و اگر نه هفتاد مرتبه بخواند و من ضامنم
از برای او عافیت را و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که سوره حمد را
بخواند حقتعالی بعدد هر آیه که از آسمان نازل شده است ثواب باو کرامت فرماید از حضرت امام
حسن عسکری صلوات الله علیه منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که خداوند عالمیان
میفرماید که قسمت کرده ام سوره فاتحة الکتاب را میان خود و بنده خود پس نصف آن سوره از منست
و نصف آن از بنده منست و آنچه بنده من از آن سوره سوال نماید باو عطا میفرمایم پس چون میگوید بسم الله
الرحمن الرحیم حقتعالی میفرماید که ابتدا کرد بنده من بنام من و بر من لازمست که کارهای او را باتمام
رسانم و در جمیع احوال بر او برکت فرستم پس چون گوید الحمد لله رب العالمین حقتعالی فرماید
که بنده من حمد من کرده و دانسته که نعمتها که نزد اوست همه از جانب منست و بلاها که از و دور شده است
بتطول و احسان منست پس ای ملائکه شما را گواه میگیرم که از برای او اضافه کنم نعمتهای دنیا
نعمتهای آخرت را و دفع کنم از او بلاهای آخرت را چنانچه بلاهای دنیا از و دفع کرده ام پس چون
الرحمن الرحیم میگوید حقتعالی میفرماید که بنده من برای من شهادت داد که من رحمن و رحیمم ای
ملائکه شما را گواه میگیرم که بهره او را بسیار کردم نصیب او را از عطای خود عظیم گردانیدم پس چون
گوید مالک یوم الدین خداوند عالم فرماید که ای ملائکه گواه میگیرم شما را که چنانچه اعتراف
کرد که منم مالک روز جزا حکم من در روز حساب حساب او را آسان کنم و از گناهانش در
گذرم پس چون ایاک نعبد گوید حق جل و علا فرماید که راست گفت بنده من مرا عبادت کرد پس
گواه میگیرم شما را که او را بر این عبادت ثوابی کرامت فرمایم که جمیع مخالفان او آرزوی منزلت
او نمایند و چون ایاک نستعین گوید حقتعالی فرماید که بنده من بمن استعانت جسته و التجا
بمن آورده گواه میگیرم شما را که در جمیع امورش او را اعانت نمایم و در جمیع شدائد فریاد او

رسم و در بر و ند بلا با و یتیمان دست او را بگیرم پس چون اهدنا الصراط المستقیم بگوید تا آخر
سوره حقتعالی فرماید که آنچه از من طلبید باو کرامت کردم و آنچه از دوری کرد باو عطا نمودم و آنچه
از آن ترسید او را از آن ایمن گردانیدم و بسند دیگر منقولست که سوره حمد را بر مرده هفتاد
مرتبه بخوانند مگر آنکه آن روح ساکن میشود و بسند معتبر از حضرت صادق صلوات الله علیه منقولست
که اگر سوره حمد را بر میتی هفتاد مرتبه بخوانند و روح باو برگردد عجب نخواهد بود و بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که هر که سوره حمد او را عافیت ندهد هیچ چیز او را عافیت
نمیدهد و ایضا منقولست که حضرت صادق علیه السلام به بعضی از اصحاب خود شکایت از تب کرد
فرمود که بندهای پیراهنت را بگشا و سر در گریبان کن و اذان و اقامت بگو و هفت مرتبه سوره حمد را
بخوان آن شخص چنان کرد بزودی شفا یافت و در حدیث دیگر منقولست که شخصی از صداع بآنحضرت
شکایت کرد حضرت فرمود که دست خود را بگذار بر موضعی که درد میکند و سوره حمد و آیة الکرسی
را بخوان و بگو الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر اجل و اکبر مما اخاف و احذر
اعوذ بالله من عرق نعار و اعوذ بالله من حر النار

سورة البقرة و آل عمران

سورة البقرة و آل عمران

بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره بقره و آل عمران را
بخواند این سوره در قیامت بر سر او سایه افگنند مانند ابر یا مانند عبا و بسند معتبر
از حضرت علی ابن الحسین صلوات الله علیه منقولست که حضرت رسول صلعم فرمود که هر که چهار آیه از
اول سوره بقره و آیة الکرسی تا العلی العظیم یا دو آیه بعد از آن و سه آیه آخر سوره بقره را بخواند
هرگز در خود و در مالش بدی نبیند و شیطان نزدیک او نیاید و قرآن را فراموش نکند و از
حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که آیة الکرسی را در وقت خواب بخواند از
فالج ایمن گردد و هر که بعد از هر نماز بخواند هیچ صاحب نیشی باو ضرر نرساند و بسند معتبر

از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که هر که یکمرتبه آیة الکرسی بخواند حقتعالی از وی بر گرداند
هزار بلا از بلاهای دنیا و هزار بلا از بلاهای آخرت را که سهلترین بلاهای دنیا فقر و احتیاج باشد و
کمترین بلاهای آخرت عذاب قبر باشد و منقولست که ابوذر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله سؤال
نمود که کدام آیه عظیمترین آیات است که بر تو نازل گردیده است فرمود که آیة الکرسی و بسند دیگر
منقولست که شخصی بحضرت صادق علیه السلام از تپ شکایت کرد حضرت فرمود که آیة الکرسی را
در ظرفی بنویس و بآب حل کن و بخور و از حضرت امام موسی صلوات الله علیه منقولست که یکی از
پدرانم شنید که سورهٔ فاتحه میخوانند فرمود که شکر خدا کرد و مزد یافت بعد از آن شنید که سورهٔ قل هو الله
احد میخوانند فرمود که ایمان آورد و ایمن شد بعد از آن شنید که سورهٔ انا انزلناه میخوانند فرمود
که تصدیق پیغمبر کرد و آمرزیده شد بعد از آن شنید که آیة الکرسی میخوانند فرمود که به به نازل شد
برآت بیزاری از جهنم و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول است
کسی که چشمش آزاری داشته باشد آیة الکرسی بخواند و در خاطر خود قرار دهد که بر طرف میشود
خدا عافیت میدهد انشاء الله تعالی و هر که پیش از طلوع آفتاب یازده مرتبه قل هو الله احد بخواند
و یازده مرتبه سورهٔ انا انزلناه و یازده مرتبه آیة الکرسی بخواند خدا مالش را از تلف حفظ نماید
و چون کسی خواهد از خانه بیرون رود چند آیه از آل عمران را یعنی ان فی خلق السموات
والارض تا آخر سوره با آیة الکرسی و سورهٔ انا انزلناه و سورهٔ حمد بخواند که موجب قضای حاجتهای
دنیا و آخرت میگردد و فرمود که هر که قل هو الله احد و انا انزلناه و آیة الکرسی بخواند مالش محفوظ
باشد و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که سقف خانه اش
زیاده از هشت ذرع باشد بر بالای هشت ذرع آیة الکرسی بنویسد و در خانه بنویسد تا از شر جنیان
ایمن گردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که شیاطین در میان

فضیلت آیۃ الکرسی

شتران و چهارپایان بدر می آیند که ایشان را رم دهند پس آیۃ الکرسی بخوانند براهی دفع ایشان و در حدیث معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام منقولست که تصدق بکن و آیۃ الکرسی بخوان و در هر روز که خواهی سفر بکن و آیۃ الکرسی بخوان و در هر روز که خواهی حجامت بکن و در حدیث دیگر فرموده که هرگاه بجانب روی که خوف داشته باشی این آیت را بخوان رب ادخلنی مدخل صدق واخرجنی مخرج صدق واجعل لی من لدنک سلطانا نصیرا پس چون بینی انچه را ازان می ترسی آیۃ الکرسی بخوان و در حدیث معتبر دیگر از انحضرت منقولست که بسیار بگوید ربنا لا تزغ قلوبنا الخ امین میباشد از میل بباطل و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیہ السلام منقولست که حضرت رسول صلے اللہ علیہ و آلہ فرموده که هر که صد مرتبه آیۃ الکرسی بخواند چنان باشد که مدت حیات خود عبادت کرده باشد و از حضرت رسول صلعم منقولست که حقتعالی فرموده که بتو دادم دو گنجی از گنجهای عرش خود کرامت کرده ام فاتحه و خاتمه سورۂ بقره یعنی آیه امن الرسول تا آخر سوره و کلینی رحمہ اللہ روایت نموده که هر که دو رکعت نماز بگذارد بعد از نماز شام و در رکعت اول بگیر بعد سورۂ فاتحه ده آیه از اول سورۂ بقره و آیه سخره و آیه والھکم الہ واحد لا الہ الا ھو ان فی خلق السموات تا لایات لقوم یعقلون و یازده مرتبه قل ہو اللہ احد بخواند و در رکعت دوم سورۂ حمد و آیۃ الکرسی و آخر سورۂ بقره للہ ما فی السموات وما فی الارض تا آخر سوره و یازده مرتبه قل ہو اللہ احد بخواند و بعد ازان حاجت را بطلبد هر که برین نماز مداومت نماید بهر نمازی حقتعالے ثواب ششصد هزار حج باو کرامت فرماید و از حضرت رسول صلے اللہ علیہ و آلہ منقولست که هر خانه که آیه امن الرسول تا آخر سوره در آن خوانده شود شیاطین داخل آنخانه نشود و از حضرت امیر المومنین منقولست که فرموده گمان ندارم که کسے در اسلام عقلش کامل

شده باشد و شبی بدون خواندن آیة الکرسی بسر آورد و بعد از آن فرمود که اگر بدانید که چه
فضیلت دارد در هیچ حالی آنرا ترک نمائید بدرستیکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرا خبر
داد که آیة الکرسی را از گنج زیر عرش بمن کرامت کرده اند و به پیغمبری پیش از من کرامت نکرده اند
بعد از آن حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود که از آن روز که این را از آنحضرت شنیده ام
تا حال یک شب ترک نکرده ام خواندن آن سه مرتبه میخوانم در سه جا هر شبی یک مرتبه بعد از نماز خفتن
پیش از نافله و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقولست که هر که بعد از نماز
واجب آیة الکرسی بخواند تا وقت نماز دیگر در امان خدا باشد و در حدیث دیگر منقولست که
فرمود که یا علی بر تو باد بتلاوت آیة الکرسی بعد از نماز فریضه بدرستیکه محافظت در اوقات
نمی نماید بر خواندن آن مگر پیغمبری یا صدیقی یا شهیدی و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
منقولست که چون حق تعالی امر فرمود که سوره فاتحه و آیه شهد الله و آیة الکرسی و آیه قل اللهم
مالک الملک را بزمین آیند دست ایشان در عرش الهی در آویختند و گفتند پروردگارا ما را
بکجا میفرستی بسوی اهل خطاها و گناهان میفرستی حق تعالی وحی فرمود بایشان که بعزت و
جلال خود سوگند میخورم که هر که از آل محمد و شیعیان ایشان شما را تلاوت نماید بعد از هر
نمازهای واجب البته بسوی او نظر کنم بنظر مخفی خود یعنی الطاف خاصه خود را شامل حال او گردانم
هر روز هفتاد نظر و هر نظری هفتاد حاجت او را برآورم و توبه او را قبول کنم هر چند بسیار
گناه کرده باشد و در [illegible] الائمه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که مردی
بخدمت امیر المؤمنین صلوات الله علیه شکایت کرد از درد پشت گفت که شب سر از زمین [illegible]
[illegible] هر صبح بگذار و سه مرتبه این آیه را بخوان وما کان لنفس
ان تموت الا باذن الله کتابا مؤجلا ومن یرد ثواب الدنیا نؤته منها ومن

بید ثواب الاخرة نؤته منها و سنجزی الشاکرین پس هفت مرتبه انا انزلناه بخواند
که انشاء الله تعالی عافیت می یابی و بسند معتبر از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقول است که اشجع
سلمی بحضرت صادق علیه السلام عرض نمود که من بسیار سفر میکنم و در بیابانها بسیار میترسم از غول
چیزی تعلیم من فرمائی که موجب ایمنی من گردد حضرت فرمود که هر گاه که خوف بر تو غالب
گردد دست راست خود را بر بالای سر خود بگذار و با آواز بلند این آیه را بخوان افغیر
دین الله یبغون و له اسلم من فی السموات و الارض طوعا و کرها و الیه ترجعون
اشجع گفت که چون بسفر رفتم بوادی رسیدم میگفتند که جن در آنجا بسیار است ناگاه شنیدم
که شخصی میگوید بگیرید من این آیه را خواندم دیگری گفت که چگونه بگیریم او را حال آنکه این
آیه طیبه را خواند و ایضا از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که آیه شهد الله
در وقت خواب بخواند حقتعالی هزار ملک خلق نماید که برای او استغفار نمایند تا روز
قیامت و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که آیه شهد الله بخواند و بعد از آن بگوید
و انا اشهد بما شهد الله به و استودع الله هذه الشهادة و هی لی عنده ودیعة
ودیعه چون روز قیامت شود حقتعالی بگوید که صاحب این آیه را نزد من حاضر کنید
او را داخل بهشت گردانید سورة النساء از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول است که هر که
سورة النساء را در هر جمعه بخواند از فشار قبر ایمن گردد و در روایت دیگر منقول است که حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام انگشتری از عقیق چینی داشتند و بر آن نقش کرده بودند العزة لله
جمیعا و در روایت معتبر وارد است که نقش نگین انگشتر حضرت امام حسن و حضرت
امام محمد باقر صلوات الله علیهما العزة لله بود سورة المائدة بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که سورة مائده را در هر روز پنجشنبه بخواند ایمانش

بظلم و گناه آلوده نشود و هرگز بخدا مشرک نشود و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست
که سورهٔ مائده بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل شد قبل از وفات آنحضرت بدو ماه یا سه ماه
و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که آخر سوره که بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله
نازل شد سورهٔ مائده بود و احکام بعضی از سورهای دیگر را نسخ کرده و هیچ چیز احکام آنرا نسخ
نکرده و وقتی نازل شد که آنحضرت بر استر شهبا سوار بود و بسبب وحی چنان سنگین شد که نزدیک
شد که ناف استر بزمین برسد و اغمائی آنحضرت را رو داد پس چون آنحالت زائل شد سوره را
بر ما خواند و بآن عمل کرده و ما عمل کردیم و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که سورهٔ مائده
یکجا نازل شد تمام و هفتاد هزار ملک بآن نازل شدند و در حدیث دیگر فرمود که هر که سورهٔ
مائده را بنویسد و در میان متاع یا صندوق خود بگذارد قماش و متاع او ایمن گردد از دزد
و اگرچه در میان راه انداخته باشد و عافیتی یابد صاحبش از دزدها و المهاد از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام منقولست که بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله رفتم آنحضرت سورهٔ مائده را
می‌خواندند فرمود که بنویس پس نوشتم تا آیهٔ انما ولیکم الله رسید بخواب رفت و باز صدای
آنحضرت می‌آمد و من می‌نوشتم تا سوره تمام شد و چون بیدار شد از آنجا که بخواب رفته بود
شروع کرده بخواند گفتم شما خواندید تا آخر و من نوشتم تا آخر فرمود که الله اکبر آن جبرئیل بود
که بر تو خوانده پس حضرت امیر المؤمنین فرمود که هفتاد آیه را از املای پیغمبر نوشتم و شصت
و چهار آیه را از املای جبرئیل سورهٔ انعام بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که سورهٔ انعام یکدفعه نازل شد و هفتاد هزار ملک آنرا مشایعت کردند
تا نزد حضرت رسول صلی الله علیه و آله آوردند پس این سوره را تعظیم نمائید و بزرگ شمارید
که اسم اعظم الهی در هفتاد موضع این سوره هست و اگر مردم بدانند که در قرائتش چه فضیلت

[حاشیه: فضیلت سورهٔ انعام]

و ثواب هست هرگز ترک ننمایند قرائتش را و از عبد الله بن عباس منقولست که گفت که سورهٔ انعام
را هر شب بخواند در روز قیامت از جملهٔ ایمنان باشد و به دیدهٔ خود هرگز جهنم را نبیند و گفت
از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که سورهٔ انعام را یکدفعه نازل ساخت و هفتاد هزار
ملک مشایعت آن کردند و آواز بلند کرده بودند به تسبیح و تهلیل تا نزد حضرت رسول صلی الله علیه
و آله آوردند پس هر که این سوره را بخواند آن هفتاد هزار ملک تسبیح بگویند از برای او تا روز
قیامت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که اگر علتی داشته باشی که خوف هلاک آن
باشی سورهٔ انعام را بخوان که دیگر هیچ نترسی از آن علت و از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که در شب اول ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
بعد از حمد سورهٔ انعام بخواند و از خدا تعالی سوال نماید که کفایت شر دشمنان از و بکند
حقتعالی رو گردانَد از و شر آنچه از آن میترسد و او را نگاه دارد و از هر بیم و درد و هیچ
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر کرا حاجتی باشد که خواهد برآورده شود
چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی بعد از حمد سورهٔ انعام بخواند و بعد از سوره این دعا بخواند

یَا کَرِیمُ یَا کَرِیمُ یَا کَرِیمُ یَا عَظِیمُ یَا عَظِیمُ یَا عَظِیمُ یَا اَعْظَمَ مِنْ کُلِّ عَظِیمٍ
یَا سَمِیعَ الدُّعَاءِ یَا مَنْ لَا تُغَیِّرُهُ اللَّیَالِی وَالْاَیَّامُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ
ضَعْفِی وَفَقْرِی وَفَاقَتِی وَمَسْکَنَتِی فَاِنَّکَ اَعْلَمُ بِهَا مِنِّی وَاَعْلَمُ بِحَاجَتِی
یَا مَنْ رَحِمَ الشَّیْخَ یَعْقُوبَ حِینَ رَدَّ عَلَیْهِ یُوسُفَ قُرَّةَ عَیْنِهِ
یَا مَنْ رَحِمَ اَیُّوبَ بَعْدَ طُولِ بَلَائِهِ یَا مَنْ رَحِمَ مُحَمَّدًا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ
وَمِنَ الْیُتْمِ آوَاهُ وَنَصَرَهُ عَلٰی جَبَابِرَةِ قُرَیْشٍ وَطَوَاغِیتِهَا
وَاَمْکَنَهُ مِنْهُمْ یَا مُغِیثُ یَا مُغِیثُ یَا مُغِیثُ مکرر بگوید بحق خداوند که

چنانچه مرویست قدرت اوست که اگر این نماز بکنی و این دعا بخوانی و جمیع حاجتهای خود را البته
روا کند و در طب الائمه از حضرت صادق علیه السلام برای غم خورده روایت کرده که سورهٔ انعام را
با عسل بنویسند و بشویند و بخورند شفا یابند و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که هر که شب
اول هر ماه دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ انعام بخواند از حقتعالی سوال
کند که او را از هر بلیتی در روی ایمن گرداند و نبیند در آنماه امری را که مکروه او باشد

خواص سورة الاعراف

سورهٔ الاعراف بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ اعراف را در هر ماهی
بخواند در روز قیامت از جمله جماعتی باشد از دوستان خدا که حقتعالی در شان ایشان
فرموده است که خوفی بر ایشان نیست و اندوهناک نمیشوند و اگر در هر جمعه بخواند او را در قیامت
حساب نکنند و بدرستیکه آیات محکمات بسیار است پس قرأت این سوره را ترک منمائید که گواهی میدهد
در قیامت برای کسیکه آنرا خوانده باشد و بسند معتبر از اصبغ بن نباته منقولست که روزی حضرت
امیر المومنین علیه السلام فرمود که بحق آنخداوندی که محمد را براستی فرستاده است و اهلبیتش را
گرامی داشته است که آنچه مردم طلب نمایند از احراز از برای سوختن و یا غرق شدن یا دزدی یا گریختن
چهار پا یا کنیز و غلام البته در قرآن هست پس هر که خواهد از من سوال نماید پس شخصی برخواست و گفت
یا امیر المومنین چیزی از قرآن بمن تعلیم نما که مرا ایمن گرداند از سوختن و غرق شدن فرمود که
این دو آیه را بخوان إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ وَمَا
قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ هر که این دو آیه را بخواند از سوختن و غرق شدن ایمن شود
پس شخصی خواند و آتش در خانه همسایگانش افتاد و سالم ماند و بخانه او آتش نیفتاد پس شخصی
دیگر برخواست و گفت یا امیر المومنین چهارپایی دارم و چموشی میکند و من از آن میترسم حضرت

فرمود که در گوشش راست این آیه را بخوان افغیر دین الله تبغون وله اسلم من فی السموات و
الارض طوعاً و کرهاً و الیه ترجعون پس آن شخص چنین کرد چهار پایش نرم و هموار شد پس شخصی
دیگر برخاست و گفت یا امیر المؤمنین ع در آن زمینی که می باشم حیوانات درنده بسیار است و بخانهٔ
من داخل میشوند تا حیوانی را ضایع نکنند بیرون نمیروند حضرت فرمود که این دو آیه را بخوان لقد جاءکم
رسول من انفسکم عزیز علیه ما عنتم حریص علیکم بالمؤمنین رؤف رحیم فان
تولوا فقل حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت و هو رب العرش العظیم چون این دو آیه را
خواند دیگر درنده بخانه اش نیامد پس شخصی دیگر برخاست و گفت که یا امیر المؤمنین ع در شکم من صفرای
بهم رسیده است اما آیه هست که موجب شفا گردد حضرت فرمود که بطلبی آنکه در رحم و در بنیادی غیب
کنی بر شکم خود آیة الکرسی بنویس و بشوی آن آب را بخور که این ذخیره باشد در شکم تو و باعث شفا
میگردد بقدرت الهی شخصی دیگر برخاست و گفت یا امیر المؤمنین ع برای گم شده چیزی بفرما حضرت
فرمود که دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی سورهٔ یس بخوان و بعد از آن بگو یا هادی
الضالة رد علی ضالتی آن مرد چنین کرد حقتعالی گم شده اش را باو باز گردانید پس شخصی
دیگر برخاست و گفت یا امیر المؤمنین ع بنده من از من گریخته است فرمود که این آیه را بخوان
او کظلمات فی بحر لجی یغشاه موج من فوقه موج من فوقه سحاب ظلمات
بعضها فوق بعض اذا اخرج یده لم یکد یراها و من لم یجعل الله له نوراً فما له من نور
چون این آیه را خواند غلامش برگشت پس شخصی دیگر برخاست و گفت یا امیر المؤمنین ع حرزی
برای دزدی بفرما که دزد مال مرا بسیار میبرد در شب حضرت فرمود که چون بمیان رخت خواب
میروی این دو آیه را بخوان قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن تا آخر سورهٔ بنی اسرائیل
بعد از آن فرمود که کسی که شب در بیابان تنها باشد آیه سخره ان ربکم الله الذی خلق

السموات والارض تا تبارک الله رب العالمین بخواند ملائکه او را محافظت و حراست
نمایند و شیاطین از و دور شوند پس شخصی این را شنید و شبی بده خرابی افتاد و شب در آنجا ماند
و فراموش کرده که این آیه را بخواند چون خوابید دو شیطان آمدند یکی محاسنش را گرفت و بکشش
یار گفت که دست از وی بدار اکنون او را مهلت ده چون دست از وی برداشت آمد و بیدار شد و آیه
سخره را خواند آن شیطان که محاسنش را گرفته بود بدیگری گفت که من دست بر داشتم و آیه را
خواند خدا ببینی ترا بخاک بمالد الحال حراست و نگهبانیش بکن تا صبح چون صبح شد بخدمت
امیر المومنین علیه السلام آمد و گفت که در سخن تو شفا و راستی دیدیم و حال شب خود را نقل کرد
و بعد از طلوع آفتاب بآن محل که شب خوابیده بود برگشت اثر موی شیطان بر زمین ظاهر بود
که موی خود را بر زمین کشیده بود و رفته بود سورة الانفال و سورة التوبه از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سورة انفال و سورة برائت را در هر ماه بخواند هرگز نفاق
بر وی راه نیابد و از شیعه حضرت امیر المومنین علیه السلام باشد سورة یونس از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که سورة یونس را در هر دو ماه یا سه ماه یکبار بخواند بیم آن نیست
که از جمله جاهلان گردد و در روز قیامت از جمله مقربان باشد سورة هود از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقولست که هر که سورة هود را در هر جمعه بخواند حقتعالی او را در قیامت در زمره پیغمبران
محشور گرداند و در قیامت گناه از و ظاهر نشود و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین علیه السلام
منقولست که هر که از غرق شدن ترسد این آیات را بخواند بسم الله مجریها و مرسیها ان ربی
لغفور رحیم بسم الله الملک الحق المبین وما قدروا الله حق قدره و
الارض جمیعا قبضته یوم القیمة والسموات مطویات بیمینه سبحانه وتعالی
عما یشرکون سورة یوسف از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورة یوسف را

در هر روز یا در هر شب بخواند چون در قیامت مبعوث شود جمال او مانند جمال حضرت یوسف باشد و
در آن روز باو فزعی و خوفی نرسد و از نیکان بندگان صالح خدا باشد سورة الرعد از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که بسیار سوره رعد را بخواند هرگز صاعقه باو نرسد اگرچه ناصبی باشد
و اگر مومن باشد خدا او را داخل بهشت گرداند بی حساب و شفاعت او را قبول فرماید در حق اهل بیت
و برادرانش که مومن باشند سورة ابراهیم و سورة حجر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که سورة ابراهیم و سورة حجر را در دو رکعت نماز در هر جمعه بخواند هرگز باو فقر و دیوانگی و بلیه
عظیمی نرسد سورة النحل از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره نحل را در هر ماه
بخواند در دنیا بقرض در آنماه مبتلا نشود و هفتاد نوع از بلاها از و دور گردد که سهلترین آنها
دیوانگی و خوره و پیسی باشد و مسکن او در جنت عدن باشد که در میان بهشت ها واقعست سورة
بنی اسرائیل از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورة بنی اسرائیل را در هر شب
جمعه بخواند نمیرد تا قائم آل محمد صلوات الله علیه را دریابد و از اصحاب او باشد و منقولست
که عمر بن حنظله بخدمت حضرت صادق عم شکایت نمود از صداع حضرت فرمود که دست بر بالای
سرت بگذار و این دو آیه را بخوان که قل لو کان معه آلهة کما یقولون اذا لابتغوا
الی ذی العرش سبیلا واذا قیل لهم تعالوا الی ما انزل الله والی الرسول رایت المنافقین
یصدون عنک صدودا سورة الکهف از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که سورة کهف را در هر شب جمعه بخواند نمیرد مگر آنکه شهید خدا او را در زمره شهدا محشور گردانند
و در قیامت با شهیدان بایستد و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که هر که سوره کهف را در هر شب
جمعه بخواند کفاره گناهانی باشد که از جمعه تا جمعه کرده است و در روایت دیگر وارد شده است
که کسی که در روز جمعه بعد از نماز ظهر و عصر بخواند همین ثواب داشته باشد و از حضرت رسول صلی الله

علیه وآله منقولست که هر که آیه قل انما انا بشر مثلکم را تا آخر بخواند در وقت خواب از خوابگاه
او تا کعبه نوری ساطع گردد که میان او پر باشد از ملائکه و استغفار از برای او کنند تا صبح و در حدیث
دیگر از حضرت صادق علیه السلام وارد شده است که هر که این آیه را در وقت خواب بخواند هر وقت
که خواهد بیدار شود سورهٔ مریم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که مداومت نماید
بر سورهٔ مریم نمیرد تا آنچه خواهد در خود و مال و فرزند ببیند و در آخرت باو دهند مثل ملکی
که حضرت سلیمان در دنیا داشته است سورهٔ طه از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که ترک مکنید سورهٔ طه را که خدا این سوره را دوست میدارد و هر که این سوره را بخواند دوست
میدارد و کسیکه بر قرائتش مداومت نماید حقتعالی در قیامت نامه اش را بدست راستش دهد و
او را بر گناهانی که در اسلام کرده است حساب نکند و در آخرت آنقدر مزد باو عطا فرماید که او راضی
شود سورة الانبیا از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ انبیا را بخواند از
روی محبت و خواهش در بوستانهای بهشت با همه پیغمبران رفاقت کند و در دنیا در نظر مردم
با هیبت باشد سورة الحج از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که سورهٔ حج را در هر سه روز
یکمرتبه بخواند در آن سال توفیق حج بیابد و اگر در آن سفر بمیرد داخل بهشت میشود و راوی پرسید
که اگر مخالف باشد فرمود که عذابش تخفیف می یابد سورة المؤمنون از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که در هر جمعه سورهٔ مؤمنون را بخواند حقتعالی خاتمهٔ او را بخیر گرداند و در فردوس
اعلی منزلش با منزل پیغمبران باشد سورهٔ نور از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود
که حفظ نمائید اموال و فروج خود را از حرام بتلاوت کردن سورهٔ نور و باین سوره زنان خود
را نیز از حرام حفظ نمائید بدرستیکه هر که این سوره را در هر شب یا در هر روز مداومت نماید
هیچ یک از اهل خانه او زنا نکنند تا او بمیرد و چون بمیرد هفتاد هزار ملک تا قبر او مشایعت نمایند

و همراه برای او استغفار نماید تا بقبرش گذارند و بسند معتبر منقولست که شخصی از وجع و ضعف چشم
بحضرت امام موسیٰ شکایت نمود حضرت فرمودند که آیهٔ نور را سه مرتبه در جامی بنویس و بشوی آنرا
در شیشه ضبط کن و میل در دیده بکش راوی گفت صد میل کمتر کشیدم که دیده ام صحیح تر از اول شد
سورة الفرقان از حضرت امام موسیٰ صلوات الله علیه منقولست که ترک مکن تلاوت سورهٔ
فرقان را بدرستیکه هر که در شب این سوره را بخواند حقتعالی او را حساب و عذاب نکند و منزلش در
فردوس اعلی باشد سورة الطواسین از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره‌های
طس را در شب جمعه بخواند از اولیاء و دوستان خدا باشد و در حفظ و حراست الهی باشد
و در دنیا فقر و بدحالی او را نرسد و در آخرت از بهشت باو آنقدر دهند که راضی شود و زیاده
از رضای او باو عطا فرماید و حقتعالی صد زن از حور العین باو کرامت فرماید سورهٔ عنکبوت
و سورهٔ روم بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ عنکبوت و سورهٔ
روم را در شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان بخواند والله که از اهل بهشت است و این حکم
استثنا نمیکنم و نمیترسم که خدا در این سوگند بر من گناه بنویسد این دو سوره را نزد خدا بتعالی
قرب و منزلت عظیم باشد سورهٔ لقمان از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست
که هر که سورهٔ لقمان در شب بخواند حقتعالی در آن شب ملکی چند موکل گرداند برای او که او را
از شر شیاطین و لشکر ایشان حفظ نماید تا صبح شود و اگر در روز بخواند او را از شیاطین
و لشکرش حفظ نماید تا شب سورة السجده از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که سورهٔ سجده را در هر شب جمعه بخواند حقتعالی در قیامت نامه اش را بدست
راست او دهد و او را حساب نفرماید هر چند گناهکار باشد و در بهشت از رفقای حضرت
محمد و اهل بیت او باشد سورة الاحزاب از حضرت صادق علیه السلام منقولست

که هر که سورهٔ احزاب را بسیار تلاوت نماید در روز قیامت در جوار حضرت رسول صلی الله علیه و آله باشد
و بعد از آن فرمود که در سورهٔ احزاب فضائح بسیاری از مردان و زنان قریش و غیر ایشان بود
و درازتر از سورهٔ بقره بود و لیکن کم کردند و تحریف دادند سورة السبا و سورة الفاطر
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ سبا و سورهٔ فاطر را در شب بخواند در آن شب
در حفظ و حراست الهی باشد و اگر در روز بخواند در آن روز مکروهی باو نرسد و حقتعالی
از خیر دنیا و آخرت آنقدر باو کرامت فرماید که در خاطرش خطور نکرده باشد و آرزویش بآن نرسیده باشد
و بسند معتبر از حضرت امام موسی علیه السلام منقول است که هر که در وقت خواب این آیه را بخواند
که إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ
بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا خانه بر سرش خراب نشود و بسند معتبر منقولست که شخصی از اهل مرو
بخدمت حضرت صادق علیه السلام شکایت نمود از درد سر حضرت فرمود که نزدیک بیالین وقت
بستر گذاشتن این آیه را بخوان ان الله یمسک تا آخر آیه سورهٔ یس از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر چیزی را قلبی است و قلب قرآن یس است هر که این سوره را در روز پیش از شام بخواند
در آن روز از بلاها محفوظ باشد و خدا او را روزی فراوان عطا فرماید تا شام و کسیکه در شب
پیش از خواب بخواند حقتعالی هزار ملک را باو موکل گرداند که او را از شر شیطان رجیم و
هر آفتی حفظ نمایند و اگر در روز بمیرد حقتعالی او را داخل بهشت گرداند و در غسل او سی هزار
ملک حاضر شوند که استغفار از برای او کنند و مشایعت او نمایند تا قبرش با استغفار و چون در
لحدش بگذارند آن ملائکه در میان قبرش ساکن گردند و عبادت الهی کنند و ثواب عبادت
ایشان از او باشد و قبرش را فراخ کنند تا چشم کار کند و او را ایمن گردانند از فشار قبر
و همیشه از قبر او نوری ساطع باشد تا اطراف آسمان تا وقتیکه از قبر بیرون آید پس چون حقتعالی

او را از قبر بیرون آورده آن سی هزار ملک با او باشند و متابعت او نمایند و با او سخن گویند و بر روی او
خنده کنند و بهر چیزی او را البشارت دهند تا او را از صراط و میزان بگذرانند و او را در مقام
قرب تجلی بدارند که هیچ خلقی قربش از وی بیشتر نباشد مگر ملائکه مقرب و پیغمبران مرسل و او با پیغمبران باشد
نزد حقتعالی و در هنگامی که مردم اندوهناک باشند او را اندوه نباشد و در حالتی که مردم
جزع نمایند او جزع نکند پس پروردگار عالم با او خطاب فرماید که ای بندهٔ من هر کرا خواهی شفاعت
کن که شفاعت ترا قبول مینمایم و هر سوالی که خواهی از من بکن که سوالت را عطا میکنم پس او شفاعت
کند و خدا قبول نماید و او سوال کند و خدا عطا فرماید و دیگران را حساب کنند و او را حساب نکنند
و با دیگران در مقام حسابش باز ندارند و ذلت و خواری در آن صحرا باو نرسد و هیچ گناهی
از گناهان او را نگیرند پس نامهٔ خود را بگیرد و بجانب بهشت روان شود پس مردم تعجب کنند و گویند سبحان الله
این بنده را هیچ گناه نبوده است و از رفیقان پیغمبر آخر الزمان باشد صلی الله علیه و آله و سلم و بسند
معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در عمر خود یکبار سورهٔ یس را بخواند
حقتعالی بعدد هر خلقی که در میان دنیاست و هر خلقی که در آخرتست و هر خلقی که در آسمانست بعدد
هر یک از ایشان دو هزار حسنه از برای او بنویسد و دو هزار گناه از و محو فرماید و بفقر و فاقه
و قرض و خانه بر سرش فرود آمدن و تعب و مشقت و دیوانگی و خوره و وسواس و دردهای
ضرر رساننده مبتلا نشود و حقتعالی سکرات و اهوال مرگ را از و تخفیف دهد و خود قبض روح
او نماید و ضامن شود از برای او فراخی روزی را و در قیامت او را شاد گرداند و چندان
ثواب باو کرامت فرماید که او راضی شود و حقتعالی خطاب فرماید بملائکه آسمانها و زمین ها
که من از فلان بنده راضی شدم برای او استغفار نمائید و بسند معتبر دیگر منقولست که شخصی
بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام از بواسیر شکایت نمود حضرت فرمود که سورهٔ یس را

باعسل نحو یس حل کن و بخورد در حدیث دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که از برای منع
کلهای سفید و برص که در بدن بهم رسد سورهٔ یس را بعسل نحو بنویسید و بیاشامد و در حدیث معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که تعلیم نمائید بفرزندان خود سورهٔ یس را که آن گلدستهٔ قرآن است
سورهٔ والصافات از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ صافات را در هر
روز جمعه بخواند پیوسته از جمیع آفتها و بلاها محفوظ باشد و در دنیا روزیش فراخ باشد و ببدن و
مالش و فرزندانش مکروهی نرسد و نه از شیاطین مردود و نه از جبار باغی و نه از جبار معاندی
و اگر در آن روز یا در آن شب بمیرد خدا او را بمیراند شهید و مبعوث گرداند و با شهیدان او را داخل
بهشت گرداند و در درجه شهیدان او را جا دهد و بسند معتبر از سلیمان جعفری منقول است که حضرت
امام موسی علیه السلام بفرزند خود قاسم فرمود که برخیز ای فرزند و بربالای سر برادرت سورهٔ والصافات
صفا را بخوان تا تمام کنی او شروع بخواندن کرد چون آیهٔ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا
رسید قبض روحش شد چون جامه بروی میت کشیدند و بیرون آمدند یعقوب بن جعفر بحضرت عرض کرد
که ما چنین میدانستیم که برای آسانی جان کندن سورهٔ یس را می باید خواند شما فرمودید که والصافات
را بخوانیم حضرت فرمود که سورهٔ والصافات را بر سر هر کس که بشدت جان کندن گرفتار باشد
بخوانند البته خدا تعالی راحتش را نزدیک میگرداند و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقولست هر که از گزیدن عقرب بترسد بس این آیه را بخواند که سلام علی نوح فی العالمین
انا کذلک نجزی المحسنین انه من عبادنا المؤمنین و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام منقولست که کسیکه خواهد که او را در قیامت بکیل وافی ثواب کامل بدهند باید
که بعد از هر نماز این آیه بخواند سبحان ربک رب العزة عما یصفون و سلام علی
المرسلین والحمد لله رب العالمین و در حدیث دیگر وارد شده است که از هر مجلس

اگر بخیزند همین آیه را بخوانند کفاره گناهان آن مجلس میگردد سوره ص از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقولست هر که سوره ص را در شب جمعه بخواند حقتعالی از خیر دنیا و آخرت
آنقدر با او عطا فرماید که هیچ احدی از خلق عطا نفرموده باشد مگر پیغمبر مرسل یا ملک مقرب و او را داخل
بهشت گرداند و هر که را او خواهد از اهل خانه اش حتی خادمی که او را خدمت میکرده سوره
الزمر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره زمر را بخواند حقتعالی شرف دنیا
و آخرت با او کرامت فرماید و او را عزیز گرداند بی مال و خویشان بحدی که هر که او را ببیند از هیبت
مهابتی در دلش بهم رسد و بدنش را بر آتش جهنم حرام گرداند و در بهشت از برای او هزار شهر بنا کند
که در هر شهری هزار قصر باشد و در هر قصری صد حوریه و از چشمها و نهرها و درختان
آنچه در قرآن وصف فرموده با او کرامت فرماید سوره المؤمن از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقولست که هر که سوره حم مؤمن را در هر شب بخواند حقتعالی گناهان گذشته و
آینده او را بیامرزد و ایمانرا از سلب نماید و آخرت را بهتر از دنیا گرداند برای او سوره
السجده از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره حم سجده را بخواند حقتعالی در روز
قیامت او را نوری عطا فرماید آنقدر که چشم کار کند او را سرور و شادی در آن روز کرامت
فرماید و در دنیا بحالی باشد که دیگران آرزوی حال او کنند و در روایتی آنست که هر که
این سوره را در شب جمعه بخواند حقتعالی آن ثواب او را کرامت فرماید سوره حمعسق از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که مداومت نماید بتلاوت سوره حمعسق چون در قیامت
مبعوث شود روی او مانند برف سفید باشد و مانند آفتاب نورانی باشد و چون نزد عرش
آید حقتعالی فرماید که ای بنده من مداومت نمودی بر قرائت حمعسق و نمیدانستی که چه ثواب
دارد اگر منزلت آن سوره و ثوابش را میدانستی هرگز از خواندن او ملال بهم نمیرسانیدی

واکنون جزای خود را خواهی دید نیست ای ملائکه او را داخل بهشت گردانید و از برای او قصری مقرر ساخته ام از یاقوت سرخ و درها و کنگره هایش و دریچهایش از یاقوت سرخ است و از لطافت از اندرون بیرون را میتوان دید و از بیرون اندرون را میتوان دید و در آن قصر دختران باکره جوان از حور العین و هزار کنیز و هزار غلام از پسران گوشواره در گوشها پیوسته در حسن تابنده باو عطا کرده ام **سورة الزخرف** از حضرت امام محمد باقر صلعم منقولست که هر که مداومت نماید بر قرائت سورهٔ حم زخرف خدا او را در قبر از جانوران زمین و از فشار قبر ایمن گرداند و چون او را بمقام حساب بیاورند آن سوره بیاید با مر الهی او را داخل بهشت گرداند **سورة الدخان** از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ دخان را در نمازهای واجب و سنت بخواند حقتعالی او را در زمرهٔ امینان مبعوث گرداند و او را در سایهٔ عرش خود جا دهد و حساب او را آسان کند و نامهٔ او را بدست راست او دهد و بسند معتبر منقولست که شخصی بخدمت حضرت امام محمد باقر صلعم عرض نمود که چگونه شب قدر را بشناسم فرمود که چون ماه رمضان بیاید هر شب صد مرتبه سورهٔ دخان را بخوان چون شب بیست و سوم شود تصدیق خواهی نمود بآن چیزی که سوال نمودهٔ و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که این سوره را در شب جمعه بخواند حقتعالی گناهان او را بیامرزد **سورهٔ جاثیه** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ جاثیه را بخواند ثوابش آنست که جهنم را نه بیند و آواز خروشش را نشنود و با رسول الله صلی الله علیه و آله بوده باشد **سورة الاحقاف** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در هر شب یا در هر جمعه سورهٔ احقاف را بخواند در دنیا خوفی باو نرسد و از فزع روز قیامت ایمن گردد و از حضرت صادق صلعم منقولست

که سوره های حامیم ریاحین بهشتند پس چون توفیق خواندن آنها را بیابید خدا را حمد و شکر
بسیار بکنید که توفیق تلاوت آنها بشما کرامت فرموده است بدرستیکه بنده که از خواب برخیزد
و در نماز حامیم را بخواند از دهانش نسیم خوشبوتر از مشک و خوشبوتر از عنبر بیرون آید و بدرستیکه
حقتعالی رحم میکند تلاوت کننده و خواننده این سوره ها را و رحم میکند همسایگان و دوستان و آشنایان
و مصاحبان و خویشان او را و در روز قیامت عرش و کرسی و ملائکه مقربان از برای او
استغفار مینمایند سورة محمد صلی الله علیه و آله و سلم از حضرت صادق علیه السلام منقول است
هر که سورة الذین کفروا را بخواند گناه نکند و در دین خود هرگز شک بهم نرساند و بفقر هرگز مبتلا نشود
و هرگز از پادشاهی خوفی باو نرسد و همیشه از شرک و کفر محفوظ باشد تا بمیرد و چون بمیرد حقتعالی هزار
ملک بقبر او فرستد که نماز کنند و ثواب نماز ایشان از و باشد و چون از قبر بیرون آید آن هزار ملک
او را متابعت نمایند تا او را بمحل ایمنان از خوفهای قیامت بدارند و در امان خدا و رسول باشد
سورة الفتح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که حفظ نمائید اموال و زنان و بنده های
خود را بخواندن سورة انا فتحنا بدرستیکه کسی که بر خواندن این سوره مداومت نماید در روز قیامت
منادی از جانب رب العزة او را ندا کند که همه خلائق بشنوند که تو از بندگان مخلص مائی ای
ملائکه او را ملحق گردانید به بندگان شائسته من و او را داخل بهشت جاوید کنید و از شراب سربمهر
بهشت که با کافور ممزوج است باو بخورانید و در بعضی روایات وارد شده است که هر که در شب اول
ماه مبارک سورة انا فتحنا در نماز سنت بخواند در آن سال از بلاها محفوظ باشد و در حدیث دیگر
منقول است که هر که در روز اول ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول
الحمد و انا فتحنا و در رکعت دوم الحمد و هر سوره که خواهد حقتعالی از وی در گذرد همه بدیها
که در آن سال است و در حفظ و حمایت الهی باشد تا سال آینده سورة الحجرات از حضرت صادق

منقولست که هر که سورهٔ حجرات را بخواند در هر شبی یا در هر روزی در زمرهٔ زیارت کنندگان حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف میشوند سورهٔ ق از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که مداومت نماید بر خواندن سورهٔ ق در نمازهای واجب و سنت خدا روزی او را فراخ گرداند نامه اش را بدست راست او دهد و او را حساب آسان کند سورهٔ الذاریات از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ ذاریات را در روز یا در شب بخواند خدا امر معیشت او را با صلاح آورد و وسعت دهد روزی او را و منور سازد قبر او را بچراغی که نور بخشد تا روز قیامت سورهٔ الطور از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام منقولست که هر که سورهٔ طور را بخواند حقتعالی خیر دنیا و آخرت را برای او جمع نماید سورهٔ النجم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ نجم را در هر شب یا در هر روز بخواند در میان مردم بخیر و نام نیک بتعیش نماید و گناهانش آمرزیده شود و محبوب دلهای مردم گردد سورهٔ اقترب از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ اقتربت الساعة را بخواند چون از قبر بیرون آید بر ناقه از ناقهای بهشت سوار شود سورهٔ الرحمن از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ترک مکنید قرائت سورهٔ رحمن را و خواندن آنرا در نماز بدرستیکه این سوره در دل منافقان قرار نمیگیرد و حق تعالی آن سوره را در روز قیامت به بهترین صورتها در نهایت خوشبوئی بجای محشر حاضر میگرداند و می آید در محل قرب و کرامت می ایستد حق تعالی با و خطاب میفرماید که هر که در زندگانی دنیا ترا در نماز میخواند و مداومت مینمود در خواندن تو میگوید خداوندا فلان و فلان پس حق تعالی روهای ایشانرا سفید میگرداند و میفرماید که هر کرا خواهید شفاعت نمائید پس ایشان آنقدر که خواهند شفاعت مینمایند پس بایشان میگویند که داخل

بهشت شوید و در هر جا که خواهید ساکن شوید و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که بعد از
نماز صبح در روز جمعه سورهٔ الرّحمان را بخوانی و هر مرتبه که بگوئی فبایّ آلاء ربّکما
تکذّبان بگوئی لا بشیءٍ من آلائك ربّ اکذّب اگر در شب بخواند و در آن شب بمیرد
شهید مرده باشد سورة الواقعه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب جمعه
سورهٔ واقعه بخواند خدا او را دوست دارد و مردم را دوست او گرداند و در دنیا بدحالی
و فقر و احتیاج نه بیند و هیچ آفتی و بلای مبتلا نشود و از رفقای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
باشد و این سوره مخصوص آنحضرتست و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که مشتاق بهشت
و وصف آن باشد سورهٔ واقعه را بخواند و هر که خواهد وصف جهنم را ملاحظه نماید سورهٔ
الم السجده را بخواند و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ واقعه را
در هر شب پیش از آنکه بخوابد بخواند در قیامت روی او مانند ماه شب چهارده نورانی باشد
و بسند معتبر از اسمعیل بن عبد الخالق منقولست که حضرت صادق علیه السلام فرموده که بدرستی
بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز نشسته میکنند و در آن دو رکعت صد آیه میخوانند منقولست
که هر که این دو رکعت نماز را بکند و صد آیه در این دو رکعت بخواند او را در آن شب
از غافلان ننویسند و اسمعیل گفت که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در این دو رکعت در تیره
سورهٔ واقعه و سورهٔ قل هو الله احد میخوانده‌اند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست
که هر که در هر شب این سوره را بخواند هرگز فقیر و پریشان نشود سورة الحدید و المجادله
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ حدید و مجادله را در نماز فریضه بخواند
و مداومت نماید خدا او را عذاب نکند و در خود و اهلش بدحالی و احتیاج
نه بیند سورة الحشر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که سورهٔ

حشر را بخواند جمیع خلق خدا از بهشت و دوزخ و عرش و کرسی و حجب و آسمانهای هفت گانه و
زمینهای هفتگانه و هوا و باد و مرغان و کوه ها و درختان و آفتاب و ماه و ملائکه همه برا و صلوات
فرستند و از برای او استغفار کنند و اگر در آن روز یا در آن شب بمیرد با شهادت مرده باشد
سورة الممتحنة از حضرت علی بن الحسین علیه السلام منقولست که هرکه سوره ممتحنه را در نمازهای
واجب و سنت بخواند خدا دل او را بایمان امتحان نماید و دیده اش را او زدید و خود و
فرزندانش بدیوانگی و فقر مبتلا نشوند سورة الصّف از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که هرکه مداومت نماید بر خواندن سوره صف در نمازهای واجب و سنت خدا او را
در صف ملائکه و انبیا جا دهد سورة الجمعة و سورة المنافقین از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که واجب و لازمست بر هرکه از شیعه ما باشد که در نماز شام و خفتن شب جمعه
سوره جمعه و سبح اسم ربک الاعلی بخواند و در نماز ظهر سوره جمعه و منافقین بخواند چون چنین
کند چنان باشد که بعمل حضرت رسول صلی الله علیه و آله عمل نموده باشد و ثواب از نزد خدا
بهشت باشد سورة التغابن از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه سوره
تغابن را در نماز واجبی بخواند آن سوره در روز قیامت شفیع او باشد و گواه عادلی
باشد که شهادت دهد برای او نزد کسیکه شهادت او را قبول فرماید و از و جدا نشود
تا او را داخل بهشت گرداند و از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که هرکه
سوره های مسبحات را همه پیش از خواب بخواند نمیرد تا حضرت قائم آل محمّد را علیه السلام ادراک
نماید و اگر بمیرد او را در جوار حضرت رسول صلعم جا دهند سورة الطلاق و التحریم
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هرکه سوره طلاق و تحریم را در نماز واجبی
بخواند خدا او را در قیامت پناه دهد از خوف و اندوه و از آتش جهنم عافیت یابد و خدا او را

داخل بهشت گرداند بسبب تلاوت کردن و محافظت نمودن حرمت این دو سوره زیرا که این
دو سوره از حضرت رسول اند **سورة الملک** از حضرت صادق منقولست که هر که سورهٔ تبارک الذی بیده
الملک را در شب نماز واجب بخواند یا پیش از خواب بخواند پیوسته در امان الهی باشد تا صبح شود
و در قیامت در امان الهی باشد تا داخل بهشت شود و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع
منقولست که سورهٔ ملک مانعه است که از عذاب قبر منع میکند و نامش
و هر که در شب بخواند بسیار عبادت و تلاوت کرده و نیکو کرده است و در آن شب
ننویسند و بدرستیکه من در نماز وتیره بعد از نماز خفتن نشسته میخوانم
و هر که این سوره را بخواند چون نکیر و منکر بقبر او در آیند چون از
بیایند پاهایش بایشان گویند که شما را از جانب ما راهی نیست زیرا که این بنده
بر پا می ایستاد و سورهٔ ملک را میخواند و چون از جانب شکمش بیایند شکمش بلسان نطق گوید
که شما را از جانب من راهی نیست بدرستیکه این بنده در من جا داده بود سورهٔ ملک را
و چون از جانب زبانش بیایند بایشان گوید که شما را از جانب من راهی نیست زیرا که او
هر شب و روز سورهٔ ملک را تلاوت مینمود و همین جا [illegible] **سورة النون**
و القلم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ نون و القلم را در فریضه یا
نافله بخواند خدا او را ایمن گرداند از اینکه هرگز بفقر مبتلا نشود و چون بمیرد او را از فشار
قبر نجات دهد **سورة الحاقه** از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بسیار بخوانید
سورهٔ حاقه را بدرستیکه خواندن آن در فرائض و نوافل از ایمان بخدا و رسولست
زیرا که این سوره در واقعهٔ حضرت امیر المؤمنین و معویه علیه ما علیه نازل شده است
و هر که این سوره را بخواند ایمان از و بر طرف نشود تا هنگام مردن **سورة المعارج**

از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بسیار بخوانید سورهٔ سال سائل را که هر که این سوره را
بسیار بخواند حق تعالی در قیامت از هیچ گناه او سوال نماید و او را در بهشت با رسول خدا
صلی الله علیه و آله ساکن گرداند سورة النوح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که
ایمان بخدا دارد و بخواندن قرآن دارد باید که خواندن سورهٔ نوح را ترک ننماید بدرستیکه هر بنده
که این سوره را از برای خدا در نماز واجبی یا سنتی بخواند خدا او را در مساکن نیکوکاران
ساکن گرداند در بهشت دیگر او را کرامت فرماید و سیصد حوریه و چهار هزار زن
با و تزویج فرماید سورة الجن از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ جن را بسیار
بخواند در دنیا از چشم جنیان و دمیدنها و سحر و مکر ایشان محفوظ باشد و در بهشت از رفقای
حضرت رسول باشد سورة المزمل از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ
مزمل را در نماز خفتن یا در نماز شب بخواند شب و روز و آن سوره همه شاهد گواه او
باشند در قیامت و خدا او را با زندگانی نیکو زنده دارد و بمردن نیکو بمیراند سورة المدثر
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در نماز واجب سورهٔ مدثر را بخواند
بر خدا لازم است که او را همجوار حضرت رسول صلعم جا دهد و در زندگانی دنیا هرگز
شقاوت او را در نیابد سورة القیمه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که
مداومت نماید بر سورهٔ لا اقسم و بآن عمل نماید خدا او را با رسول خدا صلعم محشور گرداند
در بهترین صورتها و آنحضرت او را بشارت فرماید و بروش خنده تا از صراط و میزان
او را بگذراند سورة الدهر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ
هل اتی را در هر صبح پنجشنبه بخواند خدا او را هشتصد دختر باکره و چهار هزار زن و حوریه
کرامت فرماید و با رسول خدا صلعم باشد و بسند معتبر از علی بن عمر منقولست که بخدمت

حضرت امام علی نقی علیه السلام رفتم در روز سه شنبه حضرت گفت دیروز ترا ندیدم گفتم که نخواستم
که در روز دوشنبه حرکت کنم حضرت فرمود هر که خواهد که خدا او را از شر روز دوشنبه نگاه دارد
باید که در رکعت اول نماز صبح آن روز سوره هل اتی علی الانسان بخواند چنانچه حق تعالی
در آن سوره میفرماید که پس خدا ایشان را نگاه داشت از شر آن روز و باستقبال ایشان
فرستاد نصرت و خوشحالی و سرور و شادی را و در حدیث رجا بن ضحاک وارد شده است
که حضرت امام رضا علیه السلام در صبح روز دوشنبه و پنجشنبه در رکعت اول سوره هل اتی
میخواندند و در رکعت دوم سوره هل اتیک حدیث الغاشیه سوره المرسلات و سوره
النبا و سوره النازعات از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره
و المرسلات را بخواند حق تعالی میان او و حضرت رسول صلعم آشنائی بیندازد و هر که هر
روز سوره عم یتساءلون را بخواند از دنیا نرود تا توفیق زیارت کعبه بیابد و هر که
سوره نازعات را بخواند نمیرد مگر سیراب و در اهل بهشت شود مگر سیراب سوره عبس
و سوره کورت از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره عبس و تولی و سوره اذا
الشمس کورت را بخواند در حفظ الهی باشد از خیانت و در سایه کرامت و رحمت الهی
باشد تا زنده باشد سوره انفطار و سوره المطففین و سوره انشقاق
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره اذا السماء انفطرت و سوره اذا السماء
انشقت را در فریضه و نافله بسیار بخواند خدا هیچ حاجت او را رد ننماید و او را هیچ مانعی
از خدا در نگردانند در آخرت و پیوسته او نظر بکرامتهای الهی نماید و خدا نظر رحمت
با و دارد تا از حساب خلائق فارغ شود و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که
در نماز واجب سوره ویل للمطففین بسیار بخواند حق تعالی در قیامت برای ایمنی

از آتش جهنم باو کرامت فرماید و او را بحساب به بهشت برد سورة البروج از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ والسماء ذات البروج را در فرائض بخواند چون
سورهٔ پیغمبرانست حقتعالی او را در قیامت با پیغمبران و مرسلان و صالحان محشور گرداند
و بالیشان او را باز دارد سورة الطارق از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که سورهٔ والسماء والطارق را در فرائض بخواند او را در قیامت نزد خدا قدر و منزلت
عظیم بوده باشد و از رفقای پیغمبران باشد در بهشت سورة الاعلی از حضرت صادق ع
منقولست که هر کس سورهٔ سبح اسم ربک الاعلی را در فریضه یا نافله بخواند در روز قیامت
باو گویند که از هر دری از درهای بهشت که خواهی داخل شو سورة الغاشیة از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که مداومت نماید بر خواندن سورهٔ هل اتاک حدیث الغاشیه
در نماز واجب یا سنت خدا او را فرا گیرد برحمت خود در دنیا و آخرت و در روز قیامت
برات ایمنی از عذاب جهنم باو کرامت فرماید سورة الفجر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که بخوانید سورهٔ فجر را در نمازهای فریضه و نافله که آن سورهٔ حضرت امام حسین ع
است هر که آن سوره را بخواند در بهشت در جوار آنحضرت باشد سورة البلد از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ لا اقسم بهذا البلد را بخواند در نماز واجب
در دنیا از جملهٔ صالحان معروف شود و در آخرت معروف گردد که او را منزلت عظیم
نزد حقتعالی هست و در قیامت از رفقای پیغمبران و شهیدان و صالحان باشد
سورة الشمس و سورة اللیل و سورة الضحی و الم نشرح از حضرت صادق ع
منقولست که هر که بسیار بخواند در روز یا در شب سورهٔ والشمس وضحیها و سورهٔ
واللیل اذا یغشی و سورهٔ والضحی و الم نشرح را هر چیز که نزد او حاضر باشد در قیامت برای

او شهادت بدهند حتی موی و پوست و گوشت و خون و عروق و عصبها و استخوانها و جمیع اعضای او و حق تعالی بفرماید که شهادت شما را قبول کردم از برای بندهٔ خود ای ملائکه ببرید او را به بهشت و هر جا را که او اختیار نماید باو عطا کنید گوارا باد فضل و رحمت من از برای بندهٔ من سورهٔ التین از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ والتین را در فرائض و نوافل بخواند عطا فرماید از بهشت باو از هر جا که خواهد سورهٔ العلق از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که در روز یا در شب سورهٔ اقرأ باسم ربک را بخواند و در آن روز یا در آن شب بمیرد چنان باشد که شهید مرده باشد و خدا او را با شهیدان محشور کند و چنان باشد که در راه خدا در میان لشکر رسول خدا صلعم جهاد کرده باشد سورهٔ القدر بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که سورهٔ انا انزلناه فی لیلة القدر را بلند بخواند چنان باشد که شمشیر کشیده باشد و در راه خدا جهاد کند و اگر آهسته بخواند چنان باشد که در راه خدا شهید شده باشد و در خون خود دست و پا زند و هر که ده بار بخواند خدا هزار گناه از گناهان او را محو نماید و بروایت دیگر از آنحضرت منقولست که هر که سورهٔ انا انزلناه را در نماز فریضه بخواند منادی از جانب رب العزت ندا کند که خدا گناهان گذشتهٔ ترا آمرزید عمل را از سر گیر و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین ع منقولست که هر که پیش از طلوع آفتاب قل هو الله احد و انا انزلناه را بخواند در آن روز بگناهی مبتلا نشود هر چند سعی نماید شیطان و بسند معتبر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقولست که بدرستیکه حق تعالی را در روز جمعه هزار نفحه و نسیم از رحمت خود هست هر بنده را آنچه خواهد از و عطا میفرماید پس هر که سورهٔ انا انزلناه را بعد از عصر روز جمعه صد مرتبه بخواند حق تعالی آن هزار نفحهٔ رحمت را و مثل آنرا باو عطا فرماید و از حضرت صادق علیه السلام منقولست

که چون شب ماه مبارک رمضان در آید در هر شب تا هزار مرتبه سوره انا انزلناه را بخواند
و چون شب بیست و سوم شود دل خود را محکم دارد گوشهای خود را بگشا از برای شنیدن عجائب از آنچه خواهی دید
و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که اگر کسی در شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان سوره انا انزلناه را
هزار مرتبه بخواند چون صبح کند یقین او شود شدید و محکم باشد باعتراف نمودن بچیزی چند که مخصوص باشد
از غرائب فضائل و نیست این مگر بسبب چیزی که در خواب مشاهده نماید و بسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که جامه نو ببرد و سوره انا انزلناه را سی و شش مرتبه بخواند و در هر
مرتبه چون برسد به تنزل الملائکه اندکی آب بردارد و بر جامه بپاشد پاشیدن سهلی پس دو
رکعت نماز در آن جامه بخواند و دعا کند و در دعا بگوید الحمد لله الذی رزقنی ما اتجمل
به فی الناس واواری به عورتی واصلّی فیه لربّی و حمد الهی بکند پیوسته در فراخی
نعمت باشد تا آن جامه کهنه شود و بسند معتبر منقولست که چون حضرت امام رضا علیه السلام
جامه نو میپوشیدند قدحی از آب میطلبیدند و ده مرتبه انا انزلناه و ده مرتبه سوره قل هو الله
احد و ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بر آن ظرف میخواندند و بعد از آن آب را بر جامه می پاشیدند
و میفرمودند که هر که پیش از پوشیدن جامه چنین کند پیوسته در فراخی عیش باشد مادام
که تاری از آن جامه باقی باشد و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست
که چون حقتعالی جامه نوی بکسی عطا فرماید باید که وضو سازد و دو رکعت نماز بگذارد و در
هر رکعتی سوره حمد و آیة الکرسی و قل هو الله احد و انا انزلناه بخواند و بعد از آن حمد کند
خداوندی را که عورت او را بجامه پوشیده و او را در میان مردم زینت بخشیده و کلمه
لاحول ولا قوة الا بالله بسیار بگوید و کسیکه چنین کند در آن جامه معصیت خدا نکند
و بعدد هر تاری که در آن جامه باشد خدا ملکی موکل گرداند که تقدیس خدا کند و از برای ا[illegible]

استغفار نماید و برای او عادت رحم کند و در روایت دیگر وارد شده است که هر که قدحی بر گیرد و
ببی در آن قدح بریزد و سی و پنج مرتبه سوره انا انزلناه را بر آن قدح بخواند و آب را بر جامه خود
بپاشد پیوسته در وسعت باشد تا آنجا که گفته شود و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
از برای عوذه از بلاها سبوی تازه میگیری و از آب پر میکنی و سی مرتبه سوره انا انزلناه بر آن
میخوانی پس آن سبو را می آویزی و از آن آب میخوری و وضو میسازی و قدری از آنکه کم
تمام شود دیگر آب بر رویش میریزی و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که در
شبانه روزی هفتاد و شش مرتبه سوره انا انزلناه بخواند حقتعالی هزار ملک خلق نماید که در
مدت سی و شش هزار سال ثواب او را بنویسند و حقتعالی ثواب آنرا ده هزار هزار مرتبه مضاعف گرداند
چنانکه بعد از طلوع صبح پیش از نماز هفت مرتبه بخواند و بعد از نماز صبح ده مرتبه و در اول زوال پیش
از نافله ده مرتبه بعد از نافلست و یکمرتبه و بعد از نماز عصر ده مرتبه و بعد از نماز خفتن هفت
مرتبه و چون بر خیزد خواب برود یازده مرتبه چون چنین کند هفت چیز باو کرامت فرماید اول آنکه تا شش
روز ملائکه صلوات و استغفار برای او دوم آنکه در امان خدا باشد از بلاها تا شام سوم آنکه حقتعالی نظر رحمت بسوی
او افگند و درهای آسمان را بروی بگشاید چهارم آنکه برای او حقتعالی خانه خلق نماید که هر یک از طول و عرض
هفتاد فرسخ باشد و بلندیش شصت فرسخ باشد و آنخانه را پر کنند از ملائکه که برای او طلب آمرزش کنند تا روز ق
یامت و حقتعالی مضاعف گرداند ثواب آنرا ده هزار سال هر روز هزار هزار مرتبه پنجم آنکه ثواب اعمال جمیع خلائق
در یک روز باو عطا فرماید ششم آنکه در امان خدا باشد تا صبح هفتم آنکه حقتعالی ملکی خلق نماید که کف دست او
بزرگتر از هفت آسمان و هفت زمین باشد و در موضع هر ذره از بدن او موئی باشد و هر موئی
بقوت جن و انس استغفار کنند برای صاحب این عمل تا روز قیامت و از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام منقولست که نوری که در قیامت با مومنان میباشد نور سوره انا انزلناه است

فرمود که هر که این سوره را در نماز بخواند نمازش در علیین بالا رود و مقبول شود و ثوابش مضاعف
گردد و هر که آن سوره بخواند و دعا کند دعایش بلوح محفوظ بالا رود و مستجاب گردد و هر که این سوره
را بخواند محبت او در دلهای مردم بهم رسد و هر که حاجتی از کسی خواهد و چون نزد او رود این سوره را
بخواند تا حاجتش برآورده شود و هر که از پادشاهی یا ظالمی بترسد و در وقتیکه نظرش بر او می افتد
این سوره بخواند از شر او ایمن گردد و کسیکه با شخصی منازعه و دعوی داشته باشد این سوره را بخواند
بر خصم غالب آید و خواننده این سوره هنوز فارغ نمیشود از خواندن که برائت بیزاری او از
آتش جهنم نوشته شود و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در شبی صد مرتبه این سوره
را بخواند پیش از صبح بهشت را به بیند و بسند معتبر منقولست که شخصی بخدمت حضرت صادق علیه السلام
عرض نمود که هشت دختر مرا بهم رسیده و در پی پسر تا حال ندیده ام دعا فرما که خدا تعالی مرا پسری
کرامت فرماید حضرت فرمود که چون می نشینی که مشغول جماع شوی دست راست خود را بطرف
راست ناف زن بگذار و هفت بار سوره انا انزلناه بخوان بعد از ان مشغول شو چون حمل
ظاهر شود در شب هر وقت که از پهلو به پهلو گردی باز دست بجانب راست نافش
بگذار و هفت مرتبه آن سوره را بخوان آن شخص گفت چنین کرده شد هفت پسر از پی یکدیگر
هم خدا مرا روزی کرد و بسند معتبر منقولست از ابی عمرو که گفت بسیار عالم پریشان شد
از فقر و احتیاج بخدمت حضرت امام محمد تقی علیه السلام نوشتم حال خود را حضرت فرمود که
مداومت کن بر قرأت سوره انا ارسلنا نوحا الی قومه من یکسال خواندم و اثری ندیدم
بار دیگر بخدمت حضرت نوشتم حال خود را و عرض کردم که از خواندن آن سوره نفعی بمن
نرسید حضرت بمن نوشتند که آنرا یکسال خوانده کافیست الحال سوره انا انزلناه را
بخوان من چنین کردم بعد از اندک وقتی این داوه قرضم را ادا کرده و وظیفه برای من

عیالم مقرر کرده و مرا وکیل کرده و به بصره فرستاده و پانصد درهم برای مقرری من قرار داده و من
از بصره نامه نوشتم بحضرت امام علی نقی علیه السلام و بعلی بن مهزیار داده و فرستادم و در آن
نامه نوشتم که به پدرت حال خود را عرض نمودم و بمن چنین نوشتند و عمل کردند و عالم
خوب شده است میخواهم بفرمائی که آیا اکتفا کنم در خواندن سورهٔ انا انزلناه بخواندن در نمازهای
سنت یا در غیر نماز هم می باید بخوانند و اندازه اش را بفرمائی که چقدر مقداری باید بخوانند حضرت
نوشتند که هیچ سوره از قرآن را ترک مکن نه کوچک و نه بزرگ و خواندن انا انزلناه در شبانه
روزی صد مرتبه کافی است و بسند معتبر از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است
که هر که بعد از نماز عصر ده مرتبه سوره انا انزلناه بخواند مثل اعمال جمیع خلائق ثواب باو
کرامت فرمایند و بسند معتبر منقول است که حضرت امام محمد تقی علیه السلام چون ماه تازه
داخل میشد در روز اول ماه دو رکعت نماز میکردند در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه
قل هو الله احد و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه انا انزلناه میخواندند و بعد از نماز
آنچه میسر میشد تصدق مینمودند و سلامتی آن ماه را باین عمل میخریدند و از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که سوره انا انزلناه بعد از صبح ده مرتبه و بعد از زوال
شصت مرتبه و بعد از عصر ده مرتبه بخواند ده هزار ملک تا سی سال ثواب از برای او بنویسند
که هر که هفت مرتبه بعد از طلوع صبح بخواند هفتاد صف از ملائکه هفتاد صلوات و هفتاد رحمت
بر او بفرستند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که سوره انا انزلناه را هزار مرتبه در
روز دوشنبه و هزار مرتبه در روز پنجشنبه بخواند حقتعالی از آن ملکی خلق نماید که کف
دست او از هفت آسمان و هفت زمین بزرگتر باشد و در بدن او هزار مو خلق کند و در
هر موئی هزار هزار زبان بیافریند که هر زبانی بقوت جمیع جن و انس استغفار نماید بجهت او

خواندن این سوره و حق تعالی ثواب استغفار ایشان را ده هزار هزار مرتبه مضاعف گرداند بسند
معتبر منقولست که ابو علی بن راشد بخدمت حضرت امام علی نقی عرض نمود که شما بمحمد بن الفرج نوشته
بودید که بهترین سورها که در نماز واجب خوانند انا انزلناه و قل هو الله احد است و همین بر من دشوار
است که این دو سوره را در نماز صبح بخوانم حضرت فرمود که بر تو گران نباشد و الله که فضیلت
در این دو سوره است و بسند معتبر صحیح منقولست که حمیری بخدمت صاحب الامر صلوات الله علیه
نوشت که از آبای شما بما رسیده است حدیثی که عجب دارم از کسیکه انا انزلناه در نماز نخواند
چگونه نمازش مقبول میشود و در روایت دیگر رسیده است که نمازی که در آن قل هو الله
احد نخوانند مزکی و مقبول نیست و در روایت دیگر رسیده است که هر که در نمازهای واجب
سوره همزه را بخواند خیر دنیا باو میدهند پس آیا جایز است که همزه را بخواند و آن دو سوره را
ترک نماید حضرت در جواب نوشتند که ثواب این سورها که بشما رسیده است حق است و اگر
سوره را که ثوابی در آن سوره بشما رسیده باشد ترک کنید و قل هو الله احد و انا انزلناه
بخوانید از برای فضیلت این دو سوره ثواب این دو سوره را می یابید با ثواب آن که ترک
کرده اید و اگر غیر از این دو سوره را بخوانید هم جایز است و نماز شما تمام و کامل است ولیکن
ترک افضل کرده خواهید بود سورة البینة از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست
که هر که سوره لم یکن را بخواند از شرک بیزار گردد و دین پیغمبر صلعم برای او کامل شود و
در قیامت داخل مومنان کامل مبعوث شود و خدا او را حساب نماید حساب آسان
سورة الزلزلة بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ملال بهم مرسانید
از خواندن سوره اذا زلزلت الارض زلزالها بدرستیکه هر که در نمازهای نافله این
سوره را بسیار بخواند هرگز خدا او را بزلزله و صاعقه و آفتهای عظیم دنیا مبتلا نگرداند و او را

باین آفتها نمیرد و در وقت جان کندن ملک بزرگواری از جانب پروردگارش نزد او بیاید و
بر بالای سرش نشیند و بملک موت از جانب حقتعالی بگوید که برفق و مدارا سر کن با دوست خدا
که خدا بخواندن سورهٔ اذا زلزلت الارض بسیار یاد میکرد و آن سوره نیز این سفارش بملک
موت کند پس ملک موت گوید که حقتعالی مرا چنین امر فرموده است که سخن او را بشنوم و اطاعت
او بکنم و تا امر او نکند قبض روحش نخواهم پس ملک نزد او باشد تا پرده از پیش دیدهٔ آن مومن بر
گیرند و جای خود را در بهشت ببیند بعد از دیدن او را امر نماید که قبض روحم بکن پس ملک
موت در نهایت ملایمت و آسانی قبض روح او بکند و هفتاد هزار ملک روح او را مشایعت
کنند و بزودی به بهشت رسانند بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که چهار مرتبه اذا زلزلت را بخواند چنانست که تمام قرآن را
خوانده است سورهٔ العادیات از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که مداومت
نماید بر خواندن سورهٔ والعادیات با حضرت امیر المومنین علیه السلام محشور میشود و در بهشت
از رفقای آنحضرت باشد سورهٔ القارعه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست
که هر که سورهٔ قارعه را بسیار بخواند خدا او را از فتنهٔ دجال و از حرارت آتش جهنم در آخرت
امان بخشد سورهٔ التکاثر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ الهیکم التکاثر
را در نماز واجبش بخواند حقتعالی ثواب صد شهید برای او بنویسد و هر که در نافله بخواند خدا
ثواب پنجاه شهید برای او بنویسد و در نماز واجبش چهل صف از ملائکه با او نماز کنند و بسند معتبر
از آنحضرت منقولست که حضرت رسول صلعم فرمود که هر که سورهٔ الهیکم التکاثر در وقت خواب
بخواند خدا او را از عذاب قبر نگاه دارد سورهٔ العصر از حضرت رسول صلعم منقولست
که هر که سورهٔ والعصر را در نمازهای نافله بخواند خدا او را در قیامت با روی نورانی

و دندان خندان و چشم روشن و خوشحال مبعوث گردانند و او را داخل بهشت گردانند سورة الهمزة
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره ویل لکل همزة را در نمازهای فریضه بخواند خدا
فقر را از وی دور کند و روزی او را فراخ گرداند و او را بمرگ بد نمیرد سورة الفیل و القریش
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در نمازهای واجب سورهٔ الم تر کیف را بخواند
برای او شهادت دهند در قیامت هر دشتی و کوهی و کلوخی که او از جمله نمازگذارندگان بوده است
و حقتعالی ندا فرماید که راست گفتند شهادت شما را قبول کردم ای ملائکه او را بی حساب داخل
بهشت کنید که من او را و عمل او را دوست میدارم و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که
سورهٔ لایلاف را بسیار تلاوت نماید چون مبعوث شود بر اسبی از اسبهای بهشت سوار شود
تا بر سر مائده نور بنشیند بدانکه مشهور میان علما آنست که یکی ازین دو سوره را تنهائی
در نماز واجب نمیتوان خواند بلکه اگر خوانند باهم می باید خواند و همچنین است حکم والضحی والم نشرح
سورة الماعون از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که ارأیت الذی یکذب
بالدین را در نمازهای فریضه و نافله بخواند از جماعتی باشد که خدا نماز و روزهٔ ایشان را
قبول فرموده است و او را در قیامت باعمال دنیا حساب نکنند سورة الکوثر از حضرت
جعفر بن محمد صلوات الله علیهما منقولست که هر که سورهٔ انا اعطیناک الکوثر در نمازهای فریضه
و نافله بسیار بخواند خدا در قیامت او را از حوض کوثر آب دهد و او را در زیر درخت طوبی
در جوار حضرت رسول صلعم جا دهد سورة الجحد از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که هر که سورهٔ قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد را در نماز فریضه بخواند خدا او را و مادر و پدرش
را و پدرش را و فرزند پدر و مادرش را بیامرزد و اگر شقی باشد نام او را از دیوان اشقیا
محو نماید و در دیوان سعدا بنویسد و او را در زندگانی دنیا سعادتمند دارد و او را شهید بمیراند

و شهید مبعوث گردانند و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که پدرم میفرمود که قل هو الله احد
ثلث قرآنست و قل یا ایها الکافرون ربع قرآنست و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که هر وقتی که بر تخت
خواب روی قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد بخواند حق تعالی بیزاری از شرک از برای او بنویسید
و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلعم در سفری نماز کردند
و ما بآنحضرت اقتدا کردیم در رکعت اول قل یا ایها الکافرون خواندند و در رکعت دوم قل هو الله
و چون فارغ شدند فرمودند که از برای شما ثلث قرآن و ربع قرآن خواندم و بسند صحیح از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که ترک مکن از ان قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون را در
هفت نماز در نافله صبح و در رکعت نافله پیشین و در دو رکعت اول نافله شام و در رکعت اول نماز
شب و نماز احرام و نماز صبح اگر هوا بسیار روشن شده باشد و سوره طولانی نتوانی خواند و
نماز طواف و در روایت دیگر وارد شده است که در این نمازها همه در رکعت اول قل هو الله احد
میخواند مگر در نافله صبح که در رکعت اول قل یا ایها الکافرون میخواند سورة النصر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره اذا جاء نصر الله را در نماز فریضه یا نافله بخواند خدا او را
بر جمیع دشمنان نصرت دهد و چون از قبر بیرون آید با او نامه باشد گویا که در ان نامه امان از صراط
از صدای جهنم و آتش جهنم بوده باشد و بهر چیز که بگذرد او را بشارت به نیکی دهد تا داخل بهشت شود
و از برای او در دنیا از اسباب خیر آنقدر حقتعالی بگشاید که بخاطر خطور نکرده باشد و آرزوی آن
نداشته باشد سوره تبت از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چون سوره تبت یدا ابی لهب
را بخوانید لعن و نفرین کنید ابی لهب را که او از جمله تکذیب کنندگان بوده تکذیب پیغمبر و آنچه او آورده
میکرد سورة التوحید بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره
قل هو الله احد را یکبار بخواند حقتعالی بر او برکت فرستد و هر که دو بار بخواند حق تعالی بر او

و بر اهلش برکت فرستد و هر که سه بار بخواند حق تعالی بر او و بر اهلش و همسایگانش برکت دهد و هر که دوازده
بار بخواند خدا او را در بهشت دوازده قصر برای او بنا کند و کاتبان اعمال بیکدیگر گویند که بیائید برویم قصرهای
برادر خود را نظر کنیم و هر که صد بار بخواند خداوند عالمیان گناهان بیست و پنج سال او را بیامرزد بغیر
از خون ناحق و مال مردم و کسی که چهار صد مرتبه بخواند آنخدا او را اجر چهار صد شهید کرامت
فرماید از شهیدان که اسپهای ایشانرا پی کرده باشند و خون ایشانرا ریخته باشند و کسیکه هزار مرتبه
در یک شبانه روز بخواند نمیرد تا جای خود را در بهشت نه بیند یا دیگری برای او نه بیند و بسند معتبر
دیگر از آنحضرت منقولست که چون حضرت رسول صلعم بر سعد بن معاذ نماز کردند فرمودند که هفتاد هزار
ملک بر او نماز کردند که جبرئیل در میان ایشان بود از جبرئیل پرسیدم که بچه عمل مستحق این شد که
که شما بر او نماز کنید گفت بسبب آنکه قل هو الله میخواند ایستاده و نشسته و سواره و پیاده و در
رفتن و در برگشتن و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقولست که هر که صد مرتبه قل هو الله احد
در وقت خواب بخواند خدا گناهان پنجاه ساله او را بیامرزد و بسند معتبر از حضرت صادق ع
منقولست که فرمود که خود را حفظ نمائید از شر مردم بخوانید سورهٔ قل هو الله احد را در جانب
راست خود رو کن و بخوان و بجانب چپ رو کن و بخوان و بجانب راه خود رو کن و بخوان
و در پشت سر کن و بخوان و بجانب بالای سر نظر کن و بخوان و بجانب پایین نظر کن و بخوان
و اگر خواهی نزد حاکم جابری روی چون نظرت بر او افتد سه مرتبه بخوان و هر یک مرتبه را
که بخوانی یک انگشت را عقد کن از دست چپ و انگشتانرا چنین نگاه دار تا از نزد او بیرون
آئی و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که یک روز بر او بگذرد و پنج نماز بگذارد
و در آن پنج نماز قل هو الله احد نخواند باو خطاب کنند که ای بندهٔ خدا تو از نماز
گذارندگان نیستی و بسند معتبر دیگر منقولست از آنحضرت که هر که بر او یک هفته بگذرد و

قل هو الله احد نخواند و بمیرد بر دین ابولهب مرده باشد و در حدیث دیگر فرموده که هر کرا درد
مرضی پیش آید یا شدتی روی دهد قل هو الله احد را از برای دفع آن نخواند او از اهل آتش است
و در حدیث دیگر فرموده که هر که ایمان بخدا و روز قیامت داشته باشد باید که بعد از نماز واجب
خواندن قل هو الله احد را ترک ننماید بدرستیکه هر که بعد از نماز فریضه قل هو الله احد بخواند
خدا باو خیر دنیا و آخرت کرامت فرماید و گناه او و پدر و مادر او و فرزندان پدر و مادر او را
بیامرزد و بسند صحیح از حضرت امیر المومنین علیه السلام منقولست که هر که سورهٔ قل هو الله احد
را بعد از نماز صبح یازده مرتبه بخواند در آن روز گناهی بر او لازم نشود هر چند بینی شیطان
بر خاک مالیده شود و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که کسیکه بجهت خواب برود و
یازده مرتبه قل هو الله احد بخواند خدا خانه او و خانهٔ همسایگانش را حفظ کند و بسند معتبر
از حضرت امیر المومنین ع منقولست که هر که در وقت خواب قل هو الله احد بخواند حق تعالی
پنجاه هزار ملک موکل او گرداند که او را حراست نمایند در آن شب و از حضرت امیر المومنین ع
منقولست که حضرت رسول صلعم فرموده که هر که در وقت خواب سورهٔ قل هو الله احد را بخواند
گناه پنجاه ساله او آمرزیده شود و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که یک مرتبه
قل هو الله احد بخواند چنان باشد که ثلث قرآن و ثلث توریة و ثلث انجیل و ثلث زبور خوانده
باشد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حق تعالی بعوض فدک بحضرت فاطمه ع
اطاعت شب کرامت فرموده که شب مطیع آنحضرت باشد پس هر که حضرت فاطمه و فرزندان
او را دوست دارد و شبی بهمرسانند و هزار مرتبه سورهٔ قل هو الله احد را بخواند و بحق
فاطمه سوال نماید زوال شب را بامر الهی زایل گردد و از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که حضرت رسول صلعم فرموده که هر کرا صداعی یا غیر آن عارض شود و دستهای

خود را بگشاید و سورهٔ فاتحه و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق بخواند
و دست بر روی خود را بگذارد و آزار برطرف شود سورة المعوذتین بسند معتبر از حضرت
صادق ع منقولست که سبب نزول معوذتین آن بود که حضرت رسول صلعم تب بهم رسانید و حضرت
جبرئیل این دو سوره را آورده و تعویذ آنحضرت گردانید و بسند معتبر از صابر منقول است
که حضرت صادق ع امامت تا کرده در نماز شام و معوذتین خواندند و بعد از فارغ شدن
فرمودند که این دو سوره از قرآنست و از حضرت امام رضا علیه السلام بسند معتبر منقولست
که هر که در عهد صبا و طفولیت تعهد نماید در هر شبی خواندن قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
برب الناس را هر یک سه بار و قل هو الله احد را صد بار و اگر نتواند پنجاه مرتبه حقتعالی از و
دور گرداند دیوانگی و مرضهائی را که عارض اطفال میشود و استسقا و فساد معده و غلبهٔ
خون را تا سن پیری مادام که تعهد مداومت بر این نماید از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست که هر که در سه رکعت وتر معوذتین و قل هو الله احد بخواند باو خطاب کنند ای بندهٔ خدا
بشارت باد ترا که خدا وتر ترا قبول کرده بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر که بعد از نماز جمعه سورهٔ حمد را و تکبیر و هر یکی از معوذتین و قل هو الله احد را هفت مرتبه
و آیة الکرسی و آیهٔ سخره و آخر سورهٔ برات لقد جاءکم رسول من انفسکم الی آخره
هر یک را یک مرتبه بخواند کفارهٔ گناهان او باشد از جمعه تا جمعه دیگر و از معمر بن خلاد منقولست که در
خدمت حضرت امام رضا علیه السلام بودیم در راه خراسان و وکیل خرج آنحضرت بودم
مرا امر فرمودند که غالیه را راست کن چون [illegible] کردم حضرت را بسیار خوش
آمد فرمودند ای معمر چشم زدن حق است از برای [illegible] تا خیر چشم زدن در کاغذی سورهٔ
حمد و قل هو الله احد و معوذتین [illegible] غلاف شیشهٔ غالیه بگذار و از حضرت صادق

منقولست که فرمود که تاثیر چشم زدن حقست و ایمن نیستی که چون چشم تو در خود یا در دیگری تاثیر کند
پس اگر از تاثیر چشم بترسی سه مرتبه ما شاء الله لا قوة الا بالله العلی العظیم و اگر یکی از
شما رغبتی کند که خوش آینده باشد چون از منزل خود بیرون رود قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
برب الناس بخواند که از چشم زخم باو ضرر نرسد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
که کسیکه در خواب بترسد در وقت خواب معوذتین و آیة الکرسی بخواند تتمه سیم در بیان
فضل دعا و شرائط و آداب آنست و آن مشتمل است بر پنج فصل فصل اول در بیان فضیلت دعا
و فواید آنست بدانکه افضل عبادات و نزدیکترین راههای قرب بجناب قاضی الحاجات
طریقه دعا و تضرع و مناجاتست و بکثرت دعا و مناجات یقین بذات و صفات کمالیه الهی زیاده
میگردد و توکل و تفویض بجناب مقدس الهی بیشتر میشود و قطع طمع و امید از خلق
و همان طریقه از جمیع ائمه صلوات الله علیهم اجمعین مشهور است که بعد از ادای فرایض بیشتر اوقات
مشغول تضرع و مناجات بوده اند خصوصا حضرت سید الساجدین چنانچه حقتعالی میفرماید که و قال
ربکم ادعونی استجب لکم ان الذین یستکبرون عن عبادتی سیدخلون جهنم داخرین
یعنی گفت پروردگار شما که بخوانید مرا و بطلبید مطالب را تا دعای شما را مستجاب کنم بدرستیکه آنها
که تکبر مینمایند و سرکشی میکنند از عبادت من زود باشد که داخل جهنم شوند با ذلت و خواری
و در احادیث بسیار از ائمه اطهار علیهم السلام منقول است که مراد از عبادت در این آیه
دعاست پس حقتعالی اول امر بدعا فرموده و بکرم وعده اجابت نموده و بعد از آن دعا را
عبادت شمرده و ترک دعا را تکبر خوانده و بر ترکش وعده دخول جهنم فرموده و در موضع
دیگر میفرماید که و اذا سألک عبادی عنی فانی قریب اجیب دعوة الداع اذا دعان
فلیستجیبوا لی و لیؤمنوا بی لعلهم یرشدون که ترجمه اش اینست که چون سؤال نمایند

از تو بندگان من از صفت من یا نزدیکی و دوری من یا کیفیت دعا کردن من که آهسته دعا کنید یا بلند
پس بگو بایشان که من نزدیکم بایشان بعلم و احاطه و لطف و رحمت و مستجاب میگردانم دعای دعا کننده را
در هنگامی که مرا بخواند پس باید که بندگان اجابت کنند مرا در دعا کردن که از ایشان طلبیده ام
یا آنکه چون من اجابت میکنم در دعا باید که ایشان اجابت می کنند در جمیع تکالیف من و باید که ایمان
آورند بوعده من در اجابت دعا یا در ایمان خود ثابت باشند شاید که راه راست یابند و برشد
و صلاح خود پی برند و بسند معتبر منقولست که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام پرسیدند که کدام عبادت
بهتر و افضل است حضرت فرمود که هیچ عبادتی بهتر نیست نزد حقتعالی از اینکه از و سوال نماید و عطا
خود را از رحمتهای غیر متناهی که نزد او است طلب نماید و هیچکس نزد خدا دشمن تر و بدتر نیست
از کسی که تکبر کند از عبادت الهی که دعا است و از عطاهای الهی و رحمتهای نامتناهی او سوال نماید
و از میسر بن عبد العزیز منقولست که حضرت صادق فرمود که ای میسر دعا کن و مگو که هر چه مقدر
شده است خواهد شد بدرستیکه نزد خدا منزلتی هست که بآن نمیتوان رسید مگر بدعا و مسئلت و اگر
کسی دهان خود را ببندد و دعا نکند و سوال ننماید از خدا چیزی باو نمیدهد پس طلب تا عطا کند
ای میسر هر که دری را بسیار بکوبد البته بر رویش میگشایند و در حدیث دیگر فرمود که هر که از
فضل خدا سوال ننماید فقیر میشود و فرمود که بر شما باد بدعا بدرستیکه شما را قرب بخدا حاصل نمیشود
بعبادتی مثل دعا و ترک مکنید طلب کردن حاجت کوچکی برای خردی آن حاجت بدرستیکه حاجت
کوچک و بزرگ همه بدست خدا است و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیر المومنین علیه السلام میفرمودند
که محبوب ترین اعمال نزد خدا تعالی در زمین دعا است و فرمود که حضرت امیر المومنین علیه السلام
دعا بسیار میکردند و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که دعا حربه مومن است
برای دفع دشمنان و عمود دین است که بآن دین مومن بر پا است و نور آسمان و زمین است

و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که بصحابه فرمودند که میخواهید دلالت کنم شما را بر حربه
و سلاحی که شما را نجات دهد از شر دشمنان شما و روزی شما را زیاده گرداند گفتند بلی فرمود که دعا
کنید و بخوانید پروردگار خود را در شب و روز بدرستیکه حربهٔ مؤمن دعاست و حضرت امام
رضا علیه السلام فرمود که بشما باد بحربهٔ پیغمبران که آن دعاست و حضرت صادق علیه السلام فرمود
دعا از نیزهٔ تیز کارگرترست و فرمود که دعا رد میکند بلا را هر چند از آسمان نازل شده باشد
و محکم گردیده باشد و فرمود که بسیار دعا کنید که دعا کلید جمیع رحمتهاست و سبب فیروزی
همه حاجتهاست و بکرامتهای الهی نمیتوان رسید مگر بدعا و هر دری را که بسیار میکوبند البته بر
روی آدمی میگشایند و در حدیث دیگر فرمود که بر تو باد بدعا که شفای جمیع دردهاست
و از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقولست که هر بلائی که بر بندهٔ مؤمن نازل گردد
خدا او را دعا الهام نماید البته آن بلا زود زائل میشود و هر بلائی که بر مؤمن نازل شود
و توفیق دعا نیابد و ترک کند البته آن بلا بطول می انجامد پس بر شما باد بدعا و تضرع بسوی
خداوند عالمیان و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که درهای بلاها را [illegible]
دفع کنید انواع بلاها را بدعا و حفظ کنید مالهای خود را بدادن زکوٰة بدرستیکه هیچ مرغی
بدام نمی افتد مگر آنکه تسبیح خود را ترک کند و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که دفع کنید
موجهای بلاها را از خود بدعا پیش از آنکه بلا نازل گردد بحق آن خدائی که دانه را شکافته است
و انواع گیاه از آن بیرون آورده و خلائق را خلق فرموده که بلا بسوی مؤمن تندتر می آید
از سیلی که از بالای کوه بپایین آید و از دویدن اسپان تند و هیچ نعمت و طراوت عیشی
از بندگان برطرف نمیشود مگر بگناهان ایشان و اگر استقبال کنند بلا را بدعا و تضرع و انابت
و توبه بر ایشان نازل نخواهد شد و اگر وقتیکه بلا نازل شود و نعمت از ایشان زائل گردد

بجا آورند و تضرع نمایند با نیتهای درست و سستی نورزند در عبادت و بندگی و ترک گناهان بکنند
البته خدا امر فاسدی را امرای ایشان باصلاح می آورد و هر نعمتی را که از ایشان سلب نموده باشد باین
برمیگرداند و حضرت صادق ع فرمود که سه چیز است که با آنها هیچ ضرر نمیکند دعا کردن در هنگام بلاها
و شدتها و استغفار کردن بعد از گناه و شکر کردن در وقت نعمت و در حدیث دیگر فرمود که
حقتعالی روزیهای مومنان را از جاهای چند مقرر فرموده که گمان نداشته باشند زیرا که
بنده هرگاه نداند که روزیش از که میرسد دعا بسیار میکند و در حدیث دیگر فرمود که هر کرا
چهار چیز عطا فرمایند او را از چهار چیز محروم نمیگردانند هر کرا دعا دادند از اجابت محروم
نمیسازند و هر کرا استغفار کردن کرامت کردند توبه اش را قبول میفرمایند و هر کرا شکر عطا
کردند نعمتش را زیاده میکنند هر کرا صبر دادند از اجر و ثواب محروم نمیگردانند فصل ششم در توضیح
جمله از شرائط و آداب دعاست بدانکه چون دعا مکالمه و سخن گفتن و عرض نیاز کردن نسبت
بحضرت قاضی الحاجات باید که آدمی معنی دعا را بداند و فهمیده و با حضور قلب دعا کند و لا اقل
آدابی که در حاجت طلبیدن از مخلوقات که در عجز و ناتوانی مثل او باشند رعایت مینماید بهمان قدر
را در حاجت طلبیدن از خداوند عظیم الشان که خالق و رازق و مالک جمیع امور است
رعایت کند و ظاهر است که اگر کسی حاجتی بمخلوقی عرض کند البته چند چیز را رعایت میکند
اول آنکه بداند چه میگوید و اگر از روی مستی و بیخبری حرفی گوید یا بزرگی و دلش از آنچه
میگوید خبر نداشته باشد اگر سیاستش نکند لیکن سخن او را اعتنا نخواهد کرد پس در هنگام مناجات
با خداوند خود باید که دلش خبر داشته باشد از آنچه بر زبانش جاری میشود از روی
جد و جهد و اهتمام طلب نماید و بحاجت خود بی اعتنا نباشد چنانچه از حضرت امیرالمومنین ع
منقول است که حقتعالی قبول نمیفرماید دعائی را که از دل غافل صادر شود و فرمود که چون

برای میّت خود دعا کنید چنین مکنید که دل شما غافل باشد از آن و خبر نداشته باشد ولیکن باید که جهد و سعی کند از برای او در دعا و حضرت صادق علیه السلام فرمود که خدا استجاب نمیکند دعائی را که با دل سخت و صاحب قساوت دعا کنند و در حدیث دیگر فرمود که خدا استجاب نمیکند دعائی را که با دل فراموش کار غافل کنند پس گاه دعا کنید دل خود را با خدا دارید پس یقین کنید که دعای شما استجاب است دوم آنکه کسی را که شخصی برای دفع شدائد باو پناه میبرد البته پیوسته ملازمت او میکند و در غیر حال شدت باو پناه میبرد تا در هنگام شدت و بلائی که رو دهد روی آن داشته باشد که پناه باو برد همچنین باید که در درگاه خالق در حالت نعمت دعا و تضرع کنند و خدا را سبب و فراخی نعمت فراموش نکنند تا در حال شدتها و سختیها که پناه باو برند حاجت بنده زودی برآورده شود با اینکه هیچ آنی نیست که بنده را صد هزار گونه احتیاج در امور دنیا و آخرت بجناب مقدس ایزدی نباشد چنانچه بسند صحیح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که کسیکه پیش از نزول بلا پیوسته دعا کند چون بلا نازل شود دعایش مستجابست و ملائکه گویند که این صدا آشنا نیست و دعای او را از آسمان منع نمیکنند و کسیکه پیش از نزول بلائی نترسد و پیش از نزول آن بلا دعا کند برای دفع آن بلا خدا آن بلا را هرگز باو ننماید و در حدیث دیگر فرمود که کسیکه خواهد که دعای او در شدتها استجابت شود باید که در هنگام رخا و نعمت دعا بسیار بکند برین مضمون احادیث بسیار است سوم آنکه کسیکه بخلوقی حاجتی دارد چیزی باینکه او را کراهت دارد اجتناب مینماید تا چون حاجتی دارد بخواهد برآورده شود همچنین در درگاه خدا هر که عبادت و بندگی و طاعت الهی بیشتر کرده است دعایش باجابت نزدیکتر است چنانچه جناب مقدس نبوی در این حدیث فرموده اند که دعای با عمل صالح از باب تیر انداختن از کمان بی زه است و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که بهترین

دعا آنست که صادر شود از سینهٔ پاکیزه از عیبها و صفات ذمیمه و عمل پرهیزگار و در مناجات
مستجاب است و باخلاص در اعمال خلاصی از عقاب حاصل میشود پس هرگاه که فزع و خوف شما بسیار شود
پناه بسوی او برید و بسند معتبر منقولست که شخصی بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که
حقتعالی میفرماید که دعا کنید تا دعای شما را مستجاب گردانم و ما دعا میکنیم و مستجاب نمیشود حضرت
فرمودند که دعای شما برای این مستجاب نمیشود که وفا نمیکنید به پیمانهائی که حقتعالی از شما گرفته است
در عمل نمودن به اوامر و ترک نمودن مناهی و حقتعالی میفرماید که وفا کنید بعهد و پیمان من تا وفا کنم
بعهد و پیمان شما و الله که اگر شما وفا کنید از برای خدا خدا نیز وفا میکند از برای شما و از نوف بکالی
منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که حقتعالی وحی نمود بحضرت عیسی ع که بگو بگروه
بنی اسرائیل که داخل خانهٔ از خانهای من نشوند مگر با دلهای طاهر و پاک و دیدهای خاشع و دستهای
پاکیزه از کثافت حرام و شبهه و بگو بایشان که بدانید که از هیچ یک از شما دعای مستجاب نمیکنم هرگاه
مظلمهٔ کسی بر او باشد و مال کسی بظلم در ذمه او باشد و در ابواب سابقه گذشت حدیثی که هرگاه که
خواهد دعایش مستجاب شود باید که کسبش را حلال کند و این امر بسی ظاهر است که هرچند آدمی را قرب
زیاده میشود دعایش بقبول نزدیکتر است چنانچه نزد پادشاهان ظاهر هر که قربش بیشتر است
حاجتش رواتر است و ایضا چنانچه سابق تحقیق کردیم هرچند مناسبت میان فاعل و قابل بیشتر
میشود قابلیت استفاضه زیاده میشود و مانعی که از فیض هست از طرف قابل است هرچند قابل
کاملتر میشود مانع کمتر میشود و قابلیت رحمت زیاده میشود و فیض بیشتر فائض میشود چهارم
آنکه از شرائط استجابت دعا کمال معرفت خداوند است که از او حاجت می طلبد و سابقا
مجملا اشاره کردیم که هر کسی خدا را بقدری از معرفت شناخته و در خور آن معرفت از او
فیض میبرد و از خداوند شناختهٔ خود سؤال میکنند پس هر قدر که در مراتب قدرت و رحمت

و کرم و عظمت و جلال و سایر صفات کمال تمام تر و کامل تر شناسند اثرات آن صفات بادر یابند
بیکرده و باین معنی اشاره وارد این حدیث که باسانید بسیار منقولست که من نزد گمان نیکوی بنده
خودم که بمن دارد و هر قدر که گمان او بمن نیکوتر است من با او نیکوتر معامله مینمایم و بسند معتبر
از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است که جماعتی سوال نمودند که چه علت دارد که ما دعا
میکنیم و دعای ما مستجاب نمیشود حضرت فرمودند که زیرا که شما کسی را دعا میکنید که او را نمی شناسید
و از حضرت صادق منقولست که چون دعا کنی گمان کن که حاجت تو در خانه تو است و در
حدیث دیگر فرمود که اگر کسی از شما خواهد که از خدا هر حاجت که سوال نماید با و عطا نماید باید از
همگی مردم مایوس و نا امید باشد و امیدی از غیر خدا نداشته باشد پس چون خدا این حالت را
از دل او یابد هر چه سوال کند با و عطا میفرماید و باین معنی در باب سوال از مخلوقین هم ظاهر است که هر که
عظمت پادشاهی را بیشتر میداند و وسعت ملک و خزانه و کرم او را بیشتر میداند توقع عطا از او
زیاده دارد و پادشاه نیز در خور معرفت و شناسائی او با و عطا میکند و درین باب سخن بسیار است
و این رساله گنجایش تفصیل آن ندارد پنجم آنکه از شرایط استجابت مبالغه و الحاح در دعا است و الحاح
نزد مخلوقین باعث تنگی حوصله و قلت کرم ایشان بد نماست اما حقتعالی دوست میدارد بسبب وسعت لطف
و رحمت نامتناهی که نزد او در سوال مبالغه و الحاح نمایند چنانچه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقولست و الله که الحاح نمی نماید بنده مومن نزد خدا تعالی در حاجت خود مگر اینکه حق تعالی
حاجت او را روا کند و بر می آورد و حضرت صادق علیه السلام فرمود که حق تعالی مکروه دشمن
میدارد الحاح کردن مردم را بر یکدیگر در سوال و از برای خود این را پسندیده و دوست
میدارد که از او سوال نمایند و از آنچه نزد او است طلب نمایند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرموده که حق تعالی رحم کند بنده را که طلب نماید از حقتعالی که حاجتی را پس الحاح نماید در دعا

خواه مستجاب شود دعای او و خواه نشود و حضرت جعفر بن محمد الصادق علیهما السلام فرمود
که بنده چون دعا میکند حقتعالی پیوسته در مقام برآوردن حاجت اوست مادام که استعجال
نکند و در حدیث دیگر فرمود که حقتعالی مر او بندگان خود را میداند در هنگامی که او را دعا میکنند
ولیکن دوست میدارد که حاجتهای خود را بیان کنند و ذکر کنند نزد او ششم آنکه از آداب
مخفی گردانیدن دعاست زیرا که بسیار مخفی حاجت را طلبیدن دوستتر میدارند و دعای پنهان
با خلاص تر و از ریا دورتر است چنانچه از حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام منقولست که یک دعای که
مخفی بجا می آوری بهتر است از هفتاد دعا که اظهار نمائی و علانیه بجا آوری و اگر حاجت
عظیمی داشته باشد و استعانت بدعای مؤمنان بجوید و در مجامع ایشان دعا کند نیز خوبست
و اگر منظور نا چیز دانستن خود و حقیر شمردن دعای خود باشد و از ریا ایمن باشد در مجامع دعا
کردن بهتر است و برکات انفاس مؤمنان و اجتماعات ایشان بسیار است و خود را در میان
رحمتهای عامی که بر ایشان نازل میشود داخل گردانیدن فوز عظیم است چنانچه از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که چهل نفر که جمع شوند و دعا کنند البته دعای ایشان مستجاب است
و اگر چهل نفر بهم نرسد چهار نفر که هر یک ده مرتبه خدا را در حاجتی بخوانند البته حق تعالی
دعای ایشانرا مستجاب میکند و اگر چهار نفر نباشند و یک نفر خدا را چهل مرتبه در حاجتی بخواند
البته خداوند عزیز جبار دعایش را مستجاب میگرداند و در حدیث دیگر فرموده که چهار نفر جمع
نمیشوند برای دعا مگر اینکه وقتی که متفرق میشوند دعای ایشان مستجاب شده است و فرمود
که پدرم را حاجتی رو میداد زنان و اطفال را جمع میفرمود و دعا میکرد و ایشان آمین
میگفتند و در حدیث دیگر فرمود که دعا خواننده و آمین کننده در ثواب شریکاند هفتم آنکه
رعایت نمودن اوقاتیست که مظنه استجابت دعاست زیرا که حقتعالی بعضی از زمانها

و مکانها را در استجابت دخیل گردانیده است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست که طلب نمایید
دعا را در چهار ساعت نزد وزیدن بادها و گردیدن سایه‌ها یعنی اول پیشین و نزد آمدن باران
و نزد ریختن اول قطره از خون مومنی که شهید شود بر زمین بدرستیکه درهای آسمان در این اوقات
میگشایند و در حدیث دیگر فرمود که دعا در چهار محل مستجاب است در نماز وتر و بعد از نماز صبح و بعد
از ظهر و بعد از نماز شام و حضرت امیر المومنین ع فرمود که غنیمت شمارید دعا را در چهار وقت نزد
خواندن قرآن و نزد اذان و نزد آمدن باران و نزد ملاقات کردن دو صف برای شهادت
و از حضرت رسول صلعم منقولست که بهترین وقتها که خداوند را بخوانید سحرها است و منقولست که چون
حضرت صادق علیه السلام اراده طلب حاجتی داشتند نزد زوال شمس طلب مینمودند و چون
و چون این اراده مینمودند اول چیزی تصدق میکردند و خود را بوی خوشی خوشبو میکردند
و بمسجد میرفتند و حاجت خود را مطلبیدند و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که حق تعالی
از بندگان خود دوست میدارد هر بنده را که بسیار دعا کند پس بر شما باد بدعا کردن در سحر تا طلوع
آفتاب بدرستیکه این ساعتیست که درهای آسمان گشوده میشود و روزیها قسمت میشود
و حاجتهای عظیم برآورده میشود و حضرت صادق علیه السلام فرمودند که در شب ساعتی هست
که هر که توفیق بیابد که دران ساعت نماز کند و خدا را بخواند البته دعایش مستجاب میشود
در هر شبی که باشد و آن بعد از نصف شب است تا بقدر سدس شب بگذرد و در حدیث دیگر
فرمود که سه وقت است که حاجت بنده از خدا محجوب نمیشود بعد از نماز واجب و نزد آمدن
باران و نزد ظاهر شدن معجزه از حجتهای خدا در زمین و حضرت امیر المومنین علیه السلام
فرمود که کسی را که بسوی پروردگار خود حاجتی باشد و در سه ساعت طلب نماید در ساعتی
در روز جمعه و ساعتی که زوال شمس میشود که در آن وقت بادهای رحمت میوزد و درهای

آسمان گشوده میشود و رحمت الهی نازل میشود و خروس بآواز می آید و یکساعت در آخر شب
نزدیک طلوع صبح بدرستیکه در سحر دو ملک ندا میکنند از جانب حق تعالی اینکه آیا کسی هست که در نوقت
توبه کند تا توبه اش را قبول کنیم آیا کسی هست که سوال کند تا بدو عطا کنیم آیا کسی هست که طلب آمرزش
گناهان کند تا گناهانش بیامرزیم آیا کسی هست که حاجتی داشته باشد و عرض کند تا حاجتش را بر آوریم
پس اجابت نماید در آنوقت داعی خدا را و طلب نماید روزی را و در مابین طلوع تا طلوع آفتاب
که آن وسیله ایست در روزی از سفرها کردن برای تجارت و آن ساعتیست که خدا قسمت روزی
در میان بندگان خود میفرماید و فرمود که درهای آسمانرا برای شما میگشایند در پنج وقت نزد آمدن
باران و نزد جهاد فی سبیل الله و نزد اذان و نزد خواندن قرآن و نزد زوال آفتاب و نزد
طلوع صبح و حضرت صادق علیه السلام فرمود که ساعتی که در آن ساعت دعا مستجاب میشود در روز
جمعه وقتیست که امام از خطبه فارغ شود تا وقتیکه مردم بنماز برخیزند و ساعت دیگر آخر روز جمعه
تا فرو رفتن آفتاب و در حدیث دیگر فرمود که ساعت استجابت اول زوال است و از حضرت
امام زین العابدین علیه السلام منقولست که حضرت فاطمه صلوات الله علیها فرمود که از حضرت
رسول صلعم شنیدم که میفرمود که در روز جمعه ساعتی هست که هر مسلمانی که در آن ساعت از
خدا چیزی طلب نماید البته باو عطا فرماید گفتم یا رسول الله کدام ساعت فرمود که نصف قرص
آفتاب فرو رود پس حضرت امام زین العابدین علیه السلام فرمود که حضرت فاطمه علیها السلام
خود میفرمود که برو بر بلندی و چون بینی که نصف قرص آفتاب غروب کرده مرا اعلام کن که
من دعا کنم و بسندهای معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود که برتو باد
بدعا کردن در وقتیکه در سجود باشی که بنده در سجود از جمیع احوال بخدا نزدیکتر است
هشتم آنکه از شرائط دعا است تضرع و زیادتی مذلت و شکستگی است چنانچه از حضرت صادق ع

منقولست که هرگاه شما را رقت بهم رسد دعا کنید که دل را رقت حاصل نمیشود مگر وقتیکه از برای
خدا خالص گردد و متوجه خدا شود و آن علامت استجابت است و در حدیث دیگر فرموده که چون بدن
تو لقشعریره آید و بلرزد و چشمانت گریان شود پس در دعا اهتمام کن که رحمت الهی متوجه تو گردیده
و هنگام اجابتست و در حدیث دیگر فرموده که اگر از امری خائف باشی یا حاجتی بخدا داشته
باشی پس اول خدا را ببزرگی و عظمت یاد کن و سزاوار ثنا کن چنانکه او سزاوار است و صلوة بر محمد
و آل محمد بفرست و حاجت خود را بطلب و خود را بگریه بدار و سعی کن که گریه کنی اگرچه بقدر سر مگسی باشد
بدرستیکه پدرم فرموده که نزدیکترین حالات بنده بخدا هنگامی است که در سجده باشد و گریان
باشد و تضرعات که بدست میباشد در حالت دعا موافق احادیث معتبره آنست که اگر هنگام
رغبت و رجا باشد کف دست را بسوی آسمان کنی چنانچه دست پیش کسی میداری که چیزی
بدستت دهد اگر حالت خوف و بیم باشد پشت دستها را بآسمان میداری یعنی من از اعمال خود
نا امید شده ام و از کثرت بدی اعمال روی طلب از تو ندارم و در حالت تضرع انگشت سبابه
راست را بجانب راست و چپ حرکت میدهی که نمیدانم که از اصحاب یمینم یا از اصحاب شمال و از
نیکوکارانم نزد تو یا از بدکاران و در هنگام تبتل و انقطاع انگشت سبابه دست چپ را بلند
میکنی و پست میکنی مانند کسی که بابرام چیزی از کسی طلبد یا اشاره بآنست که نمیدانم که مرا
بلند خواهی کرد یا پست خواهی گذاشت و در هنگامیکه گریه بسیار شود و اسباب علامات
اجابت ظهور کرده دستها را از جانب سر خود بلند میکنی یا از پیش روی خود پیش میبری که گویا
حاجتم را داده اند و دست فراز میکنم که بگیرم ای عزیز ببین که حقتعالی با آن مرتبه جلال و
عظمت و استغنا و بی نیازی با گدایان خوان احسانش چه نحو سلوک کرده و ایشانرا رخصت
گستاخیها داده با آن رفعت شان خود را چه نزدیک گردانیده و باین وسائل بندگانرا

پاشنائی خود خوانده و بندگان با نهایت احتیاج و بیتی چه مستغنیانه با پروردگار خود سلوک
مینمایند و بعد از چنین خداوند کریمی که پیوسته خوان احسانش را برای نیکوکار و بدکار کشیده
بدیگران میبرند و رو بعاجزان و لئیمان ممکنات میبرند و از رحمتهای خدا خود را محروم میگردانند
نهم آنکه کسی را که حاجتی بدرگاه بزرگی باشد اول بسیاولان و دربانان درگاه او را
از خود خوشنود میگردانند که دخول مجلس پادشاه او را بآسانی حاصل شود و حاجتش زودتر
بر آورده شود و دربانان درگاه مالک الملوک فقرا و مساکین اند باید که پیش از طلب حاجت
تصدقی کند تا حاجتش زودتر بر آورده شود چنانچه از حضرت صادق منقولست که فرمود
که هرگاه احدی از شما بیمار شود طبیب را میطلبد و باو چیزی میدهد و اگر حاجتی بپادشاهی دارد
رشوت بدربانان میدهد پس اگر حاجتی بخدا داشته باشد باید که تصدقی بکند خواه کم و خواه زیاد
دهم آنکه اگر کسی حاجتی آورد درگاهست که در درگاه کریمان حاجت دیگران را وسیله حاجت
خود میکنند یا اینکه اول حاجت دیگرانرا مقدم میدارد که آن کریم را خوش آید که او اهتمام
بشان دیگران زیاده از خود دارد و اینمعنی موجب زیادتی روائی حاجت اوست
یا اینکه آن حاجتی که خود دارد برای دیگری میطلبد تا کریم بداند که با وجود احتیاج خود آنحاجت
را برای دیگران میطلبد پس آنحاجت را برای او نیز بوجه اکمل روا میکند یا آنکه در هنگام
حاجت خواستن دیگرانرا با خود شریک میکند و اینمعنی نیز خوش آینده طبع کریمست که آدمی
همین در فکر خود نباشد و دیگرانرا در وقتیکه احسانی باو میرسد فراموش نکند چنانچه حقتعالی
در سوره فاتحه چنین تعلیم بندگان فرموده است که در عرض عبادت و طلب استعانت
دیگرانرا با خود شریک کند و حضرت رسول فرمود که چون یکی از شما دعا کند دعا را تعمیم کند
و مخصوص خود نگرداند که دعا باستجابت نزدیکتر میشود و بسند معتبر از حضرت صادق

منقولست که هر که چهل مومن را مقدم دارد و از برای ایشان دعا کند پس از برای خود دعا کند
دعا مستجاب میگردد و از حضرت رسول صلعم منقولست که هیچ دعائی زودتر مستجاب نمیشود از دعا
غائبی و حضرت امام محمد باقر فرمود که نزدیکترین دعاها باجابت دعای مومن است که از برای
برادر مومن خود کند غائبانه پس ملکی موکل است بدعای او که میگوید آمین و از برای تو
خدا دو برابر آنچه برای برادر خود دعا کردی عطا میفرماید و حضرت صادق ع فرمود که دعا
از برای برادر مومن خود غائبانه کردن باعث زیادتی روزی میشود و بلاها را دفع میکند
و از حضرت رسول صلعم منقولست که هر مومنی که برای مومنین و مومنات دعا کند خدا [illegible] هر
مومنی که گذشته است و خواهد آمد از اول تا آخر دنیا بمثال آنچه برای ایشان دعا کرده
باو برمیگرداند و بدرستیکه بنده را در قیامت امر کنند که بجهنم برند پس ملائکه او را کشند در آنحال مومنان و مومنات
گویند که پروردگارا این بنده در دنیا برای ما دعا میکرد ما را شفاعت ده در حق او
پس خدا ایشان را شفیع او کند و بشفاعت ایشان نجات یابد و از ابراهیم بن هاشم منقولست
که گفت عبدالله بن جندب را در عرفات دیدم که هیچکس موقفش را از او نیکوتر ندیدم پیوسته
دست را باسمان بلند کرده بود و آب دیده بر دو طرف ریشش جاری بود [illegible]
[illegible] و چون مردم از موقف فارغ شدند و برگشتند باو گفتم که هرگز موقفی بهتر از موقف
تو ندیده ام گفت والله که دعا نکرده ام مگر از برای برادران مومن خود زیرا که از حضرت
امام موسی کاظم علیه السلام شنیدم که میفرمود که هر که برای برادر مومن خود دعا کند
از عرش او را ندا کنند که از برای تو باد صد هزار برابر آنچه از برای او دعا کردی
و نخواستم که صد هزار برابر محقق مضمون را ترک کنم برای یکی که نمیدانم که مستجاب میشود یا نه
از حضرت علی بن الحسین ع منقولست که هرگاه ملائکه میشنوند که مومنی برای برادر مومن

دعا میکند غائبانه یا او را به نیکی یاد میکند یا میگویند که نیکو برادری هستی تو از برای برادر خود دعای
خیر از برای او میکنی و او نزد تو غائب است و او را به نیکی یاد میکنی حق تعالی بتو عطا فرموده برای
آنچه از برای او دعا کردی و برابر تو ثنا گفته و برابر آنچه تو برای برادر خود ثنا گفتی و تراست فضل
و زیادتی بر او و اگر بشنود که برادر خود را ببدی یاد میکند و بر او نفرین میکند یا میگویند
بد برادری هستی برای برادر خود باز ایست از بدگوئی و نفرین او ای آیا کسی که خدا گناهان
و عیبهای ترا پوشیده است و متوجه احوال خود شو و بعیوب خود نظر کن و خدا را شکر کن که
عیبهای ترا پوشیده است و بدانکه خدا بنده خود را به از تو میشناسد و از حضرت صادق ع
منقولست که چون ظلمی بر کسی واقع شود و او نفرین کند بر کسیکه بر او ظلم کرده است حقتعالی
میفرماید که شخص دیگر هست که گمان میکند که تو بر او ظلم کرده و ترا نفرین میکند اگر میخواهی
نفرین تو را و او را هر دو مستجاب گردانم و اگر میخواهی هر دو را تاخیر کنم تا عفو و رحمت من
هر دو را فرا گیرد یازدهم آنکه از جمله آداب دعا آنست که خدا را پیش از طلبیدن حاجت
به بزرگواری و عظمت و جود و کرم ستایش کند و نعمتهای او را بر خود و بر دیگران یاد کند
و او را بر آن نعمتها شکر کند چنانچه اگر کسی نزد بزرگی میرود که مطلبی عرض کند از آداب
نیست که ابتدا شروع به مطلب کند بلکه آداب آنست که پیش از مطلب او را ستایشی
در خور بزرگواری او بکند و حق تعالی در سوره کریمه حمد این آداب را تعلیم فرموده است
که پیش از عرض حاجت حمد و ثنا فرموده و خود را برحمانیت و رحیمیت و سایر صفات
لطف و رحمت ستایش فرموده بعد از آن عبادت را بوسیله انجاح حاجت عرض کرده
زیرا که حاجت طلبیدن را از معانی در خور توانائی خود گذرانیدن مناسب است و بعد از آن
طلب استعانت و هدایت را تعلیم فرموده ایضاً حمد الهی بر نعمتهای خود نمودن موافق

و حمد الهی موجب مزید نعمت است و حسن طلبیست که تو خداوندی که پیوسته احسان کرده اگر اکنون
نیز احسان نمائی بعید نیست و نعمتهای خدا را بر دیگران یاد کردن نیز حسن طلبیست که چون همه
عالم احسان کرده سزاوار است که بمن نیز احسان کنی چنانچه شخصی نزد بزرگی میرود و قصیده
یا نثری را برای او میخواند و کرمهای او را یاد میکند که با او نیز کرم کند و لهذا وارد شده است
که بهترین دعا الحمد لله است و ایضاً چون گناهان آدمی موجب محرومی از خیرات و سعادتست
پیش از دعا استغفار از گناهان باید کرد تا موجب رفع موانع شود و بحمد و ثنا او را قرب
بجناب مقدس ایزدی حاصل شود که حاجتش نزد وی برآورده شود و بر این مضامین احادیث
بسیار است چنانچه منقولست که مفضل بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که دعای
جامعی تعلیم من فرما حضرت فرمود که حمد الهی بکن که چون حمد الهی کردی هر که نماز میکند برای تو
دعا میکند میگوید سمع الله لمن حمده یعنی خدا مستجاب کرده دعای حمد کنندگان خود را
و در حدیث دیگر فرمود که هرگاه یکی از شما خواهد که از خداوند خود حاجتی سوال نماید از
حاجتهای دنیا و آخرت باید که ابتدا کند به ثنا و مدح خداوند عالمیان و صلوات بر محمد و آل محمد
بعد از آن حاجت خود را طلبد و در حدیث دیگر فرمود که اول خدا را بصفات کمال مدح
کن پس ثنا بکن او را به نعمتها شکر کن پس اقرار بگناهان خود بکن بعد از آن سوال کن فانه
که هیچ بنده از گناهان بدر نمیرود مگر باقرار گناهان خود و در حدیث دیگر فرمود
که هرگاه حاجتی داشته باشد حمد و ثنای پروردگار خود بگوید بدرستیکه کسی حاجتی از پادشاهی
طلب مینماید از برای او مهیا میکند از ستایش بهترین سخنانی را که بر آن قدرت دارد
که او را بآن سخن بستاید و فرمود که بدرستیکه شخصی داخل مسجد شد حضرت مشغول بود دو رکعت
نماز کرد و از خدا حاجتی سوال کرد حضرت فرمود که این بنده تعجیل کرد بخداوند خود

و دیگری آمد و دو رکعت نماز گذارد و بعد از آن خدا را ثنا گفت و صلوة بر پیغمبر فرستاد حضرت
فرمود که حاجت خود را بطلب که خدا عطا فرماید و از اهم شرائط دعا صلوات فرستادن
بر محمد و آل محمد است زیرا که اگر کسی حاجتی بدرگاه پادشاهی دارد مناسبست که تحفه برای مقربان
پادشاه بفرستد تا ایشان شفیع او باشند و اگر ایشان هم شفاعت نکنند چون آن پادشاه
مطلع میشود که با ایشان تحفه داده و مقربان او را نوازش فرموده او را خوش می آید و حاجتش
را روا میکند و ایضاً کسیکه محبوب بزرگواریست نزد آن بزرگوار مدح او کردن و از برای او
مطلب طلبیدن هرچند محتاج آن طلب نباشد آن محبوب آن بزرگوار را خوش می آید که محبوب او را
ستایش میکنند و باین اسباب صلوة موجب قبول دعا میگردد و نکته لطیف کاملی درین باب
در بیان شفاعت کبری گذشت و تفصیل این سخن را در شرح صحیفه کامله بیان کرده ایم و بسند
معتبر از حضرت صادق ع منقولست که دعا محجوبست از آسمان و مستجاب نمیشود تا صلوات
بر محمد و آل محمد نفرستد و در حدیث دیگر فرمود که هر که دعا کند و پیغمبر را یاد نکند دعا بر بالای
سرش ایستاده بال میزند و چون صلوات فرستاد بالا میرود و در حدیث دیگر فرمود که هر کرا
بخدا حاجتی باشد اول صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و بعد از آن حاجت خود را
بطلبد پس دعای خود را ختم کند بصلوات بر محمد و آل محمد بدرستیکه خدا کریم تر است از آنکه
دو طرف دعا را قبول فرماید و میانه را رد کند زیرا که صلوات بر محمد و آل او البته مقبول است
و رد نمیشود و فرمود که چون نام پیغمبر مذکور شود بسیار بر او صلوات فرستید که هر که یک
صلوات بر آن حضرت بفرستد حق تعالی بر او هزار صلوات بفرستد در هزار صف از ملائکه
و هیچ خلقی نماند مگر اینکه بر او صلوات فرستد بسبب صلوات خدا و ملائکه بر او پس کسیکه چنین
رحمتی رغبت ننماید او جاهل و غافلست و خدا و رسول و اهلبیت از و بیزار اند و حضرت

رسول صلی الله علیه و آله فرمود که صلوات بر من و اهلبیت من نفاق را برطرف میکند و بروایت دیگر
فرمود که صداهای خود را بلند کنید بصلوات بر من که نفاق را زائل میگرداند و بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقولست که هر که صد مرتبه بگوید یا ربّ صلّ علی محمّد و آل محمّد صد حاجت
او برآورده شود که سی حاجت از حاجتهای دنیا باشد و بروایت دیگر فرمود که هیچ عملی در
میزان اعمال سنگین تر از صلوات بر محمّد و آل او نیست بدرستیکه شخصی را در قیامت اعمالش را
بمیزان میگذارند سبک می آید حضرت رسول صلی الله علیه و آله صلوات بر خود را در میزان او میگذارند
و سنگین میشود و بر اعمال بدش زیادتی میکند و بسند معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام
بصبّاح بن سیابه فرمود که میخواهی ترا چیزی تعلیم نمایم که خدا بسبب آن روی ترا از آتش جهنم
نگاه دارد گفت بلی فرمود که بعد از نماز صبح صد مرتبه بگو اللّهمّ صلّ علی محمّد و آل
محمّد تا خدا روی ترا از گرمی جهنم نگاه دارد و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
منقولست که هر که در روز جمعه صد مرتبه بر من صلوات بفرستد حقتعالی شصت حاجت او را
برآورد سی حاجت در دنیا و سی حاجت در آخرت و بسند معتبر از حضرت صادق ع
منقولست که چون شب جمعه میشود نازل میشوند از آسمان ملائکه بعدد ذرات هوا با
بعدد مورچگان و قلمهای طلا و لوحهای نقره در دست دارند و نمی نویسند تا روز
شنبه عملی را بغیر از صلوات بر محمّد و آل محمّد پس در این شب و روز بسیار صلوات بفرستید
و فرمود که سنت موکده است که در هر روز جمعه بر محمّد و آل محمّد هزار مرتبه صلوات بفرستید و در
روزهای دیگر صد مرتبه و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هیچ عملی در روز جمعه بهتر
نیست از صلوات بر محمّد و آل محمّد و بسند دیگر منقولست که هر که بعد از نماز عصر روز
جمعه بگوید اللّهمّ صلّ علی محمّد و آل محمّد الاوصیاء المرضیین بافضل صلواتک و بارک علیهم

بافضل برکاتک والسلام علیه وعلیهم ورحمة الله وبرکاته حقتعالی صد هزار حسنه در نامهٔ عملش ثبت
نماید و صد هزار گناهش را محو فرماید و صد هزار حاجتش را برآورد و صد هزار درجه برای او بلند گرد
دیگر که اگر هفت مرتبه بخواند خدا الهی و که بنده حسنه با و عطا فرماید و عملش در آن روز مقبول گردد و چون
در قیامت مبعوث شود در میان دو چشمش نوری ساطع باشد و در بعضی احادیث این زیادتی هست
کر والسلام علیه وعلیهم وعلی ارواحهم واجسادهم ورحمة الله وبرکاته و هر کس
را که بخواند خوبست و حضرت امام رضا علیه السلام فرموده که هر که قادر نباشد بر چیزی که کفارهٔ
گناهان خود را بدهد صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستند که گناهانش را در هم میشکنند
و حضرت امام علی نقی علیه السلام فرموده که حقتعالی ابراهیم را خلیل خود گردانید برای اینکه
صلوات بر محمد و آل محمد بسیار میفرستاده و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که
باین نحو بر محمد و آل محمد صلوات بفرستد که صلوات الله و صلوات ملائکته و انبیائه و رسله
و جمیع خلقه علی محمد و آل محمد والسلام علیه وعلیهم ورحمة الله وبرکاته
از گناهان پاک شود مانند روزی که از مادر متولد شده بوده است و از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام بسندهای معتبر منقولست که چون عطسه کنید بگوئید الحمد لله رب العالمین
وصلی الله علی محمد و اهل بیته و بسند معتبر دیگر منقولست که کسیکه صدای عطسه کسی را
بشنود حمد الهی و صلوات بر پیغمبر و اهلبیت او بفرستد هرگز بدرد دندان و درد چشم
مبتلا نشود و بسندهای معتبر بسیار از حضرت رسول ص منقولست که فرموده که صلوات
فرستید بر من و آل من و هر که صلوات نفرستد بر من و آل من بوی بهشت را نشنود
با آنکه بوی بهشت از پانصد ساله راه شنیده میشود و بسند معتبر از آنحضرت منقول است
که بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرموده که بشارت میدهم ترا که جبرئیل مرا خبر داد که کسیکه

از راست من صلوات بر من نفرستد و بعد از آن بر آل من نفرستد درهای آسمان برای او
گشاده میشود و ملائکه هفتاد صلوات برای او میفرستند و اگر گناهکار باشد گناهانش میریزد
چنانچه برگ از درختان میریزد و حق تعالی میفرماید لبیک ای بندهٔ من و سعدیک دعا
اجابت کردم و مدد و اعانت تو مینمایم و بملائکه میفرماید که ای ملائکه من شما هفتاد صلوات بطرف
فرستادید من هفتصد صلوات برای او میفرستم و اگر بر من صلوات فرستد و بر اهلبیت من صلوات
نفرستد میان صلوات او و آسمان هفتاد حجاب بهم میرسد و حق تعالی فرماید لا لبیک و لا سعدیک
اجابت تو نمیکنم و ترا مدد و اعانت نمی نمایم ای ملائکه من دعای او را بالا مبرید مگر اینکه با پیغمبر
من عترت او را ملحق گرداند پس دعای او پیوسته در حجاب است تا ملحق گرداند بمن اهلبیت مرا
و ظاهر احادیث معتبره آنست که هر وقت که نام مبارک آنحضرت مذکور شود صلوات بر او و بر آل
اطهار او فرستادن واجب است و در احادیث معتبره وارد است که گفت کسیکه من نزد او مذکور
شوم و صلوات بر من نفرستد که گناهانش آمرزیده نشود پس او دور است از رحمت الهی
و در حدیث دیگر فرموده که بخیل بدترین بخیلان کسیست که من نزد او مذکور شوم و صلوات
بر من نفرستد و در حدیث دیگر فرموده که هر که صلوات بر من فراموش کند راه بهشت را گم کرده است
و بسند معتبر از مالک جهنی منقولست که گفت من گلی بدست مبارک حضرت امام جعفر صادق
دادم حضرت گرفتند و بو کردند و بر دیده خود گذاشتند و بعد از آن فرمودند که هر که گلی را
بگیرد و بو کند و بر چشمهایش گذارد و بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد هنوز گل را به
زمین نگذاشته که خدا او را بیامرزد نجم سوم در بیان مستجاب نشدن بعضی از دعاها بدانکه
چون حق سبحانه و تعالی وعده فرموده است که دعای بندگان خود را مستجاب گرداند البته
خلف در وعدهٔ الهی نمیباشد پس اینکه بعضی از دعاها که اثر استجابتش ظاهر نمیشود بجهت

ودو جواب میتوان گفت وجه اول آنکه چون حق تعالی حلیم علیم است کارهای او البته منوط بحکمت
ومصلحت میباشد پس وعده که فرموده مشروط بحکمت است یعنی اگر مصلحت شما باشد مستجاب میکنیم چنانچه اگر
کریمی گوید که هر که از من چیزی میطلبد عطا میکنم و شخصی بیاید و گوید که افعی گشنده بدست من بده
یا زهر قاتلی را بده که بخورم و آن سائل ضرر آنها را نداند و دادن باو موجب هلاک گردد البته عطا
نکردن در چنین حالی بکرم انسبست بلکه عطا کردن جور است و ظاهر است که اکثر آرزوهای خلائق
موجب ضرر ایشان است و نمیدانند و از روی جهالت و نادانی سوال مینمایند و حضرت امام
زین العابدین علیه السلام در دعاهای طلب حاجات صحیفه کامله باین معنی اشاره فرموده که ای
خداوندیکه متبدل نمیسازد حکمت او را وسیلها اگر کسی گوید که هرگاه چنین باشد دعا چه فایده دارد
زیرا که هرچه صلاح بندگان در آنست البته حقتعالی بعمل مے آورد در جواب میگوئیم که ممکنست که
امری بدون دعا مصلحت در عطای او نباشد و مصلحت مشروط بدعا باشد پس امور برسه قسمست
بعضی آنست که بدون دعا مصلحت در عطای آن هست آنرا بدون دعا کرامت میفرماید و بعضی
هست که با دعا مصلحت در دادن آن نیست آنرا مطلقا منع میفرماید و بعضی هست که با دعا
مصلحت در عطای آن هست و بی دعا مصلحت نیست چنین امری عطایش موقوف بدعاست
و چون آدمی تمیز میان امور بعقل خود نمیتواند کرد باید که در جمیع امور محتاجیکه بعقل خود خواهد
دعا بکند و اگر حاصل نشود عطایش موقوف بدعاست و اگر حاصل نشود از دعا مأیوس
نشود و بداند که البته صلاح او در آن چیز بوده که حقتعالی دعایش را مستجاب نکرده با آنکه اصل
دعا کردن عبادتیست بهترین عبادتها موجب قرب میشود چنانچه حضرت صادق علیه السلام
فرموده که دعا کن و مگو که آنچه مقدر است خواهد شد بدرستیکه دعا عبادتست و تفصیل
این کلام بعد از این انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد وجه دوم آنست که هر چیزی را شرطے

چند میباشد و مانع چند چیز میباشد که با آن شرائط العمل نیاید و آن موانع برطرف نشود ثمره بر آن
فعل مترتب نمیشود مثل آنکه حقتعالی فرموده که نماز کنید تا شما را بیامرزم نماز را شرائط هست
که اگر بیرون آن شرائط العمل آورده مقبول نیست پس اگر کسی نماز بی وضو بکند نماز نکرده است
مستحق آمرزش نیست و همچنین موانع چند پا از تاثیر میدارد چنانچه فرموده اند که نماز موجب آمرزش است
اگر کسی نماز کند و جمیع قبایح را بجا آورد تاثیر آن قبایح موجب بعد او گردد بالنسبت
از تاثیر نماز در قرب و همچنین اگر طبیبی گوید که ریوند مسهل است یعنی اگر با شرائطی که مقرر است
بخورند و چیزی که منافی عمل او باشد بجا نیاورند اسهال میکند پس اگر ریوند را بدون چیزی که یکی
از شرائط عمل آنست با یک مثقال تریاک که منافی عمل آنست بخورند و عمل نکند گفته طبیب ناحق
خطا نشده خواهد بود همچنین دعا را شرائط هست چنانکه سابقا اشعاری از تفصیل مذکور شد از اهتمام
در خداشناسی و عبادت و ترک معاصی و خوردن حلال و تقدیم حمد و ثنا و صلوات و استغفار و غیر اینها
از شرائط و موانع که گذشت پس هر یک از اینها که اخلال کند دعا لطف مستجاب نشود
منافات با وعده الهی ندارد چون این معنی در ضمن احادیث که سابقا در باب شرائط گذشت
بوضوح پیوسته بهمین اکتفا مینمائیم وجه سوم آنست که گاه هست که حقتعالی دعا را استجابت
میفرماید و مصلحت در تاخیر آن میداند یا برای آنکه در وقتی باو خیر برساند یا بخواهد که او
دعا کند و در مناجات او در مراتب قرب زیاده گردد و اگر زود حاجت او را بر آورد
ترک میکند و بان درجات عالیه فائز نمیگردد و بسیار باشد که حاجت مومنی را مستجاب گردانیده
و بعد از چندین سال باو بدهد چنانچه منقول است که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند
که آیا میشود که دعای کسی مستجاب شود و در رسانیدن باو تاخیر شود فرمود که بلی بیست
سال و در حدیث دیگر فرموده که از وقتی که موسی و هارون بر فرعون و قومش نفرین کردند

حقتعالی فرمود که دعای شما مستجاب شد تا وقتیکه خدا فرعون را هلاک کرد چهل سال گذشت و بسند صحیح
منقولست که ابن ابی نصیر بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض نمود که چندین سالست که از خدا
حاجتی سوال میکنم و روا نمیشود و از دیر شدن آن حاجت در دلم چیزی بهم رسیده حضرت فرمود
که ای احمد زنهار که شیطان را بر خود راه مده که ترا از رحمت خدا نا امید گرداند بدرستیکه
حضرت امام محمد باقر علیه السلام میفرمود که بدرستیکه مومن از خدا تعالی حاجتی سوال مینماید
و خدا تاخیر مینماید استجابت او را برای آنکه دوست میدارد شنیدن آواز دعا و ناله و
زاری او را پس حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که والله که آنچه خدا تاخیر میکند و از مومنان
منع میفرماید در دنیا در آخرت بایشان میدهد بهتر است از برای ایشان از آنچه در دنیا
بایشان میداد بدرستیکه حضرت امام محمد باقر علیه السلام میفرمودند که سزاوار آنست که
دعای مومن در هنگام نعمت و رخا مثل دعای او باشد در وقت شدت و بلا چنین
نباشد که همین که باو عطا کنند سست شود در دعا را کم کند پس باید که مومن را هرگز از دعا
ملال حاصل نشود بدرستیکه دعا را رتبه و منزلت عظیم نزد خدا هست و بر تو باد بصبر کردن
در بلاها و تنگیها و طلب حلال نمودن و صله رحم کردن و زنهار که بپرهیز از عداوت نمودن
و دعا بر ضد کردن با مردم بدرستیکه ما اهلبیت صله رحم میکنیم با کسیکه از ما قطع میکند و احسان
میکنیم با کسیکه با ما بدی میکند پس والله که درین امر عافیت نیکو مشاهده مینمائیم و بدانکه صاحب
نعمت در دنیا اگر سوالی کند باو عطا کنند و دیگر چیزی غیر آن سوال خواهد کرد و نعمت
الهی در نظر او سهل خواهد شد و چون نعمت الهی بر مسلمانان بسیار شد او را خطر عظیم
هست بجهت حقوقی که از خدا برا او واجب میشود و بیم آنست که فریفته شود و حقوق
الهی را ادا ننماید و موجب طغیان او گردد بگویم که اگر سخنی بتو بگویم اعتماد بر گفته من

خواهی کرد گفت که فدای تو گردم اگر بغیر سوی تو اعتماد نکنم گفت که اعتماد نخواهی کرد و حال آنکه
تو حجت خدائی بر خلق فرمود که پس اعتماد بغیر سوی خدا نداشته باش بدرستیکه خدا بتو
وعده کرده آیا خلاف شده است که چون بندگان از تو سوال نمایند از حال من بگو که من
با ایشان نزدیکم مستجاب میکنم دعای دعا کننده که مرا بخواند صبر باید کرد تا نا امید نشوید از رحمت
الهی و صبر باید که خدا وعده میکند شما را مغفرت عظیم از جانب خود و فضل بسیار پس باید که اعتماد
شما بر خدا زیاده باشد از اعتماد بر دیگران و در خاطر خود راه مدهید بغیر از گمان نیک
بخدا و نا خود تا گناهان شما آمرزیده شود و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بسیار است
که حقتعالی دعای شخصی را مستجاب میفرماید و تاخیر مینماید تا او زیاده دعا کند و در حدیث
دیگر فرمود که گاه هست که بنده دعا میکند پس حقتعالی میفرماید بدو ملک که موکلند باو که من
حاجت او را مستجاب کردم ولیکن اسحال باو ندهید تا او دعا کند که من دوست میدارم که
آواز او را بشنوم و گاه هست که بنده دعا میکند پس حق تعالی میفرماید که زود دعای
او را بدهید که من صدای او را دشمن میدارم و در حدیث دیگر فرمود که پیوسته مومن با خیر و سعادت است
نیکوست و امیدوار رحمت حقتعالی است مادام که استعجال نکند که نا امید شود و ترک دعا
کند راوی گفت که چگونه استعجال کند فرمود که استعجال آنست که بگوید اینقدر مدت دعا
کردم و اجابت الهی ندیدم و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که روزی
حضرت ابراهیم خلیل الرحمن در کوه بیت المقدس میگذشت که چراگاهی برای گوسفندان
خود پیدا کند ناگاه صدای شخصی بگوشش رسید از پی صدا رفت دید که شخصی مشغول نماز است
و طولش دوازده شبر است چون فارغ شد حضرت خلیل از او پرسید که ای بنده خدا از برای
که نماز میکنی گفت از برای خدای آسمان حضرت ابراهیم پرسید که آیا بغیر از تو کسی از قوم تو

باقیمانده است گفت نه پرسید که خوراک تو از کجا بدست تو می آید گفت در تابستان میوه این درخت
را جمع میکنم و در زمستان بآن معاش میکنیم فرمود منزلت در کجاست اشاره بکوهی کرد که
برابر بود حضرت ابراهیم فرمود که مرا با خود نمی بری که امشب با تو بسر برم گفت در میان
راه آب عظیمی هست که نمیتوان گذشت حضرت فرمود که تو چگونه عبور مینمائی گفت
بر روی آب راه میروم حضرت فرمود که مرا با خود ببر شاید که خدا بمن هم این کرامت بفرماید
که بر روی آب راه بروم چنانچه بتو کرامت فرموده پس عابد دست حضرت ابراهیم را گرفت
و با هم رفتند چون بآب رسیدند هر دو بر روی آب روان شدند و گذشتند چون بخانه عابد رسیدند
حضرت ابراهیم فرمود که کدام روز عظیمتر است عابد گفت که روز جزا که مظالم بندگان را از یکدیگر
میگیرند حضرت فرمود که بیا که دست برداریم و خدا را بخوانیم که ما را از شر آن روز ایمن گرداند
عابد گفت که دعای مرا چه کنی والله که سه سال است که برای مطلبی دعا میکنم و هنوز مستجاب نشده است
حضرت ابراهیم فرمود که میخواهی که ترا خبر دهم که برای چه دعای ترا حبس کرده اند گفت بلی فرمود
که حقتعالی چون بنده را دوست میدارد دعای او را حبس مینماید که بسوی آید تا او را
بسیار مناجات کند و از جناب مقدس او سؤال نماید و تضرع کند و چون بنده را دشمن میدارد
دعایش زود مستجاب میکند یا ناامیدی در دل او می افگند که دیگر دعا نکند بعد از آن فرمود
که حاجت تو چه چیز بود گفت روزی گله گوسفندی بر من گذشت پس پسری نیکوروئی با آن
گله بود آن پسر گیسوی مشکبوی داشت پرسیدم که این گوسفندان از کیست گفت از
ابراهیم خلیل الرحمان پس دعا کردم که خداوندا اگر ترا در زمین خلیلی و دوستی هست
بمن بنما ابراهیم فرمود که خدا دعای ترا مستجاب گردانید منم ابراهیم دوست خداوند رحمن
پس حضرت با او معانقه فرمودند چون حضرت پیغمبر مبعوث شدند مصافحه مقرر شد بجای آن

آنست که حق سبحانه و تعالی بعضی از بندگان را که حاجتی طلبند و صلاح ایشان در آن نباشد اضعاف
مضاعف آن حاجت را در دنیا و آخرت بایشان کرامت میفرماید پس دعای ایشان را بسعی خود و حاجت
ایشان را بر وجه اکمل روا کرده است چنانچه اگر کسی از پادشاهی فلسی طلب نماید و آن پادشاه در عوض
جواهری باو عطا کند که صد هزار تومان قیمت آن باشد هیچ عاقل نگوید که حاجت او را رد کرده است
بلکه او را ابلغ میکند که اضعاف آنچه آن سائل طلبیده باو عطا فرمود پس در درگاه پادشاه
پادشاهان این گدایان جاهل و سائلان نادان مطالب خسیسه را منظور نظر خود میگردانند
و از حق تعالی سوال میکنند و آن کریم علی الاطلاق نعمتهای بی انتها و رحمتهای بعید وجها
در برابر آن عطا میفرماید. قدر آنها را نمیدانند و از عدم حصول آن مطلب خسیس شکایت
مینمایند و آنچه در آخرت بایشان کرامت میفرماید درجات رفیعه و مراتب عالیه بهشت که نامتناهی
محرومان حاجات دنیا و ناکامان عرصه تنگ فنا گردانیده چنانچه بسند معتبر از حضرت صادق
منقول است که بسیار هست که بنده در حاجتی خدا را میخواهد و حق تعالی میفرماید که اجابت
دعای او را تاخیر کنید که من مشتاق آواز دعای اویم پس چون روز قیامت میشود حق تعالی
میفرماید که ای بنده من مرا خواندی در دنیا و اجابت ترا تاخیر کردم و فلان ثواب را
بعوض برای تو مقرر ساختم و در فلان حاجت دیگر مرا خواندی و حاجت ترا تاخیر کردم
و فلان ثواب عظیم را بعوض تو داده ام پس آن مومن از بسیاری عطاها و ثوابها که مشاهده
نماید آرزو کند که کاشکی هیچ دعای من در دنیا مستجاب نمیشد و اما آنچه در دنیا عطا میفرماید
مراتب قرب و کمالات نامتناهی است که لازم دعاست ای عزیز بدانکه حق تعالی بندگان
نادان را بنوعی از روی عنایت و لطف و مهربانی باطبع جهول ایشان مدارا مینماید
و بدام و دانه خواهشهای طبع سرکش ایشان از روی حکمت ایشان را بساحت کبریای

خوش میکشاید چنانچه بالتشبیه بازی را پادشاهی خواهد شکار کند اول باو گوید که بیا که من ترا بر سر
دست خود میگیرم و شهباز اوج عزت میگردانم هیچ فایده نه بخشد تسخیر آن میکند که او را دانه و طعمه از
آشنای دام خود میگرداند و چون قابل شد سر او می نهد و بدست مشقت چنان میرد بر جای شکار
پیروز پر میزند پس میگردد اگر پیر به هر یاد طفل را خواهی که بکسب علوم و حقایق فرستند
اگر صد هزار دلیل و برهان برای او بگوئی فایده نمیکند بلکه اول او را بچیزی از مویز و جوز و قبای
رنگین و حلوای زرین بکتب آشنا میکنند و چون لذت فهم حقایق و حکمتها را یافت بستا کنهای عظیم
او را از آن شغل باز نتوان داشت همچنین این حیوانات عدیم الشعور و طفل طبعان مغرور چون
فضیلتی و کمالی و لذتی و بهره بغیر از خوردنی و پوشیدنی و بنا کردن و هم و غفلت حشم و سایر لذات
جسمانی نیافته اند حکیم مطلق و کریم لایزال با نهایت مرتبه عظمت و استغنا و جلال ایشان را
بدرگاه خود میخواند که هر چه خواهید از من بطلبید و نمک آش خود را از من بخواهید و پیرهنی و شربت
و طعام را از من بطلبید تا آنکه از این راه رو بدرگاه او آورند و از بسیاری دعا و توسل
و مناجات با نهایت بیگانگی بمرتبه آشنائی و قرب فائز گردند و لذت مناجات او بیابند و از
خلق رو برتافته در جمیع امور رو باو داشته باشند زهی کرم بی انتها که بدام و دانه نمک
و پیرهنی لباس و حب قرب خود میرساند و بوسیله خواهشهای نفسانی مقرب حضرت خود
میگرداند و آن جاهل نادان شکوه میکند یا دلگیر است که حاجتم بر آورده نشده است ان
الانسان لربه لکنود مگر نمیدانی که اصل دعا کردن عبادتست و در ضمن بندگی
خدا کرده و با مالک الملوک مناجات کرده و ثوابهای آخرت تحصیل نموده و پایه بساط
قرب خداوند جبار گذاشته خداوند عالم را انیس و همراز خود گردانیده و بسمع الیقین ندای
لبیک را از عرش رفعت شنیده و اگر معنی مناجات و لذت آنرا بفهمی آواز نهانی را گوش

دل شکستی و دلدار بیاد بنده نواز بیای محبوب حقیقی را در هنگام تضرع و دعا ادراک نمای حاجتها
را آرزوهای خود را بلکه خود را گم خواهی کرد که اگر رخصت دخول مجلس پادشاهان و اعزه دنیا
بیابی و گوشه چشم التفات از ایشان ببینی تمام حاجتهای خود را فراموش میکنی با مهمات مهمات
جسم خاکی را همین بس نیست که او را با جناب رب الارباب مشافهه رخصت مکالمه و عرض
حاجات داده اند و کلیدهای خزائن رحمت را بدستش سپرده اند و متکفل امور و مصالح
او گردیده و حضرت رب العزت میفرماید که تو دعا بکن و غیر خود را بمن گذار و او بهتری میکند
و از روی علم ناقص و جهل کامل خود برآنجناب گستاخی میکنید و حکم مینماید اگر غفلت عقلها را
بر ایشان نگرده بود یا سبکی که احادیث متواتر رسیده که حضرت رب العزت میفرماید
که حاجت او را بمیاور زیرا که من آواز او را دوست میدارم و مشتاق ناله او یم و در ناکامی
حاجت بر آوردن از شوق بکام دل سپرده دیگر دوست جانش را مان خواهش نگیرد
چون سخن نازک شد و عبارت نارسا است و مطالب بسیار است سخن را مختصر کرده تتمیم مینمائیم
صحبت را بذکر جماعتی که دعاهای ایشان مستجاب است و جمعی که دعاهای ایشان مستجاب نیست
بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که سه کس اند که دعای ایشان مستجاب است
کسیکه بحج بیت الله الحرام رود دعایش مستجاب است پس نیک باحوال بازماندگان ایشان
برسید تا در حق شما دعا کنند و کسیکه بجهاد فی سبیل الله رود پس نیکو خلافت در اهل ایشان
و کسیکه بیمار باشد دعایش مستجاب است پس او را بخشم میاورید و دلتنگ مگردانید از
حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که پنج دعاست که بدرگاه عالم محجوب نمیگردد
دعای امام عادل و دعای مظلوم حقتعالی میفرماید که البته از برای تو انتقام
میکشم اگرچه بعد از مدتی باشد و دعای فرزند صالح از برای پدر و مادرش و دعای

پدر صالح از برای فرزندش و دعای مؤمن از برای برادر مؤمنش غائبانه حق تعالی میفرماید
که ترا و برای او کرامت کردم و از حضرت رسول صلعم منقولست که بپرهیزید از نفرین مظلوم
که دعای او را از حجابها میگذرانند تا آنکه حق تعالی بسوی او نظر میفرماید و میگوید که بلند کنید
دعای او را که من مستجاب میکنم و بپرهیزید از نفرین پدر که از شمشیر تیزتر است و در حدیث دیگر
فرمود که چهار کس اند که دعای ایشان رد نمیشود تا آنکه درهای آسمان برای ایشان گشوده
میشود و دعای ایشان بعرش میرسد دعای پدر از برای فرزند و نفرین مظلوم بر ظالم
و دعای کسی که بعمره رفته باشد تا برگردد و دعای روزه دار تا افطار نماید و از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام که سه دعاست که از حق تعالی محجوب نمیگردد دعای پدر برای
فرزند اگر با او نیکی کند و نفرین پدر بر فرزند اگر عاق او گردد و نفرین مظلوم بر ظالم و دعا
مظلوم برآن کسیکه او را یاری کند و حق او را از ظالم بگیرد و دعای مومنی که در حق برادر مومن
دعا کند که با او مواسات و احسان کرده باشد برای خوشنودی اهلبیت رسول صلی الله
علیه و آله و نفرینی که مومن بر کسی کند که محتاج باو شده باشد و مضطر باشد و او قدرت مواسات
و احسان باو داشته باشد و نکند و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که پنج کس اند دعای ایشان
مستجاب نیست مردی که حق تعالی طلاق زنش بدست او گذاشته و آن زن او را آزار میکند
و بدادن مهری که مال او را به بهای او داده رها نمیکند و بر او نفرین میکند و شخصی که غلامش
سه مرتبه بگریزد و او را نفروشد و بر او نفرین کند و چون بار دیگر بگریزد دعا کند که خدا او
برگرداند و شخصی که در زیر دیواری رخنه شده و شکسته گذرد و تند نگذرد و دعا کند که بسرش
نیاید و شخصی که مال بکسی قرض بدهد و گواه نگیرد و دعا کند که خدا مالش را باو برساند
و شخصی که قادر است بر طلب روزی داشته باشد و در خانهٔ خود نشیند و طلب نکند و گوید

کہ خدایا مرا روزی بدہ تنویر سیوم در ذکر بعضی از اذکار و دعوات و تعقیبات کہ باسانید
معتبرہ منقول گردیدہ است و این مشتمل است بر چند باب باب اول در بیان فضیلت اذکار
است و آن مشتمل است بر چند فصل فصل اول در فضیلت تسبیحات اربعہ است بسند معتبر
از حضرت امام حسن علیہ السلام منقولست کہ جمعی از یہود بخدمت حضرت رسول صلعم آمدند
و اعلم الشان از مسئلہ چند سوال نمودہ و چون جواب شنیدہ مسلمان شدند از جملہ آن مسئلہا
این بود کہ پرسید کہ یا محمد مرا خبر دہ از کلماتی کہ حق تعالی آنہا را برای حضرت ابراہیم اختیار
نمودہ در ہنگامی کہ خانہ کعبہ را بنا کردہ فرمود کہ یکی از آن کلمات این بود سبحان اللہ و الحمد للہ
و لا الہ الا اللہ و اللہ اکبر یہودی پرسید کہ چہ ثواب دارد کسیکہ این کلمات را بگوید حضرت
فرمود کہ چون بندہ سبحان اللہ میگوید با او تسبیح میگویند آنچہ در زیر عرش اند پس بگویندہ تسبیح دہ برابر
ثواب آنہا را عطا میکنند چون الحمد للہ میگوید حقتعالی بنعیم دنیا را با او کرامت میفرماید و
وصل میکند آنرا بنعیم آخرت و این کلمہ ایست کہ چون داخل بہشت میشوند این کلمہ را میگویند
و سخنانی کہ در دنیا گفتہ اند ہمہ منقطع میشود بغیر این سخن و اما لا الہ الا اللہ پس بہشت جزای
آنست چنانچہ حق تعالی میفرماید ہل جزاء الاحسان الا الاحسان یعنی نیست جزای
لا الہ الا اللہ مگر بہشت یہودی گفت راست میگوئی ای محمد صلی اللہ علیہ و آلہ و بسند معتبر دیگر
حضرت رسول صلعم منقولست کہ ہر کہ سبحان اللہ بگوید حقتعالی برای او درختی در بہشت غرس
نماید و کسیکہ الحمد للہ بگوید درختی برای او میکارد و کسیکہ لا الہ الا اللہ بگوید درختی برای او
میکارد و کسیکہ اللہ اکبر بگوید درختی برای او غرس نماید شخصی از قریش بحضرت عرض
کرد کہ پس ما در بہشت درخت بسیاری داریم حضرت فرمود کہ بلی ولیکن بپرہیزید از اینکہ
آتشی بفرستید کہ آن درختان را بسوزاند زیرا کہ حق تعالی میفرماید کہ ای گروہ مومنان

اطاعت نمائید خدا و رسول را و باطل مکنید عملهای خود را و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین علیه السلام
منقولست که فقرا بخدمت حضرت رسول آمدند و گفتند یا رسول الله اغنیا را مالی هست که بآن
بنده آزاد کنند و ما نداریم و ایشان را مالی هست که بآن حج کنند و ما را نیست و ایشان مال دارند
که بآن تصدق کنند و ما نداریم و ایشان مال دارند که بوسیله آن در راه خدا جهاد کنند و ما نداریم
حضرت فرمود که هر که صد مرتبه الله اکبر بگوید بهتر است از صد بنده آزاد کردن و هر که صد مرتبه
سبحان الله بگوید بهتر است از صد شتر با خود بردن بحج که بکشند آنها را از برای خدا و هر که صد
مرتبه الحمد لله بگوید بهتر است از صد اسپ که زین و لجام کرده مردم را سوار کنند و بجهاد فرستند
و هر که صد مرتبه لا اله الا الله بگوید کسی از وی در آن روز عملش بهتر نباشد مگر کسیکه زیاده از
صد مرتبه بگوید پس چون این خبر باغنیا رسید ایشان نیز این عمل را بجا آوردند فقرا بخدمت
آنحضرت آمدند و گفتند که اغنیا اینکارها نیز کردند حضرت فرمود که این فضل خداست
بهر که میخواهد عطا مینماید و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حق تعالی
بر خود واجب گردانیده است که هر مومنی که صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه
سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید و صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد پس
بگوید که اللهم زوجنی من الحور العین البته حوریه در بهشت باو کرامت فرماید و این پانصد
کلمه مهر آن حوریه باشد پس از این جهت حق تعالی بحضرت رسول صلعم وحی فرمود که مهر زنان مومنه
را پانصد درهم سنت گردانید و بسند معتبر منقولست که بسیار بگوئی لا اله الا الله و الله
اکبر را که هیچ نزد خدا محبوب تر ازین دو کلمه نیست و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین علیه السلام
منقولست که سبحان الله نصف میزان اعمالست و الحمد لله پر میکند میزان اعمال را و الله
اکبر ما بین آسمان و زمین را پر میکند و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقولست که بسیار

بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر بدرستیکه این کلمات آیند در روز
قیامت با خیرات و ثوابهای عظیم که از پیش رو و عقب خود دارند و اینهایند باقیات صالحات
یعنی امور شایسته که از برای آدمی باقی میماند نفع آنها و حقتعالی فرموده است که باقیات صالحات
بهتر و پاینده تر است از متاعهای زندگانی دنیا و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که حضرت رسول صلعم روزی باصحاب خود التفات نموده فرمودند که برای خود سپرها راست
کنید و مهیا سازید صحابه گفتند بگو دشمنی رو بما آورده است که سپر از برای دفع ضرر ایشان
مهیا باید کرد فرمود که نه ولیکن از برای دفع آتش جهنم از خود بگوئید سبحان الله والحمد
لله ولا اله الا الله والله اکبر و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
که هر که بگوید سبحان الله نه از روی تعجب حق تعالی از آن تسبیح مرغی خلق فرماید که آن مرغ را
زبانی بوده باشد و در میان ملائکه مسبحات تسبیح الهی کند تا روز قیامت [illegible] الحمد
لله ولا اله الا الله والله اکبر **فصل دوم** در ثواب تهلیل است و ثواب ایمان آن
از حضرت رسول صلعم منقولست که حق تعالی بحضرت موسی خطاب فرمود که اگر آسمانها و ساکنان
آنها و زمینهای هفتگانه در یک کفه ترازو باشند و لا اله الا الله در کفه دیگر باشد
این کلمه بر آنها زیادتی میکند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حضرت
رسول صلعم فرمود که تلقین کنید مردههای خود را در وقت جان کندن لا اله الا الله
که گناهان را خراب میکند و در هم می شکند صحابه گفتند یا رسول الله کسیکه در صحت بگوید چون است
حضرت فرمود که این بیشتر باعث در هم شکستن و برطرف شدن گناهان میشود بدرستیکه
لا اله الا الله مونس مومنست در حال حیات و نزد مردن و در هنگام مبعوث
شدن بدرستیکه جبرئیل بمن گفت که یا محمد در قیامت جمعی را خواهی دید که از قبرها

سفید مبعوث میشوند و باواز بلند میگویند لا اله الا الله و الله اکبر و جمعی رو سیاه مبعوث
میشوند و فریاد میکنند وا ویلاه و اثبوراه و بسند دیگر از حضرت رسول صلعم منقولست که قیمت
بهشت لا اله الا الله است و بسند دیگر از آنحضرت منقولست که هر که لا اله الا الله بگوید
برای او درختی در بهشت بکارند از یاقوت سرخ که ریشه اش از مشک بو یا سفید باشد
و میوه اش از عسل شیرین تر و از برف سفیدتر باشد و از مشک خوشبوتر و در آن درخت
میوه ها باشد بشکل پستان دختران باکره چون شگافته شود هفتاد حله از میان آن بیرون
آید و از حضرت امیر المومنین منقولست که هر بنده مسلمانی که لا اله الا الله بگوید آن کلمه
البته بالا رود و هر سقفی را بشگافد و هر گناهی از گناهان او رسد محو نماید تا چون حسنات
او بسیار قرار گیرد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هیچ عملی ثوابش
عظیمتر از شهادت لا اله الا الله نیست و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقولست که بهترین
عبادتها گفتن لا اله الا الله است و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر که صد مرتبه لا اله الا الله بگوید عمل او در آن روز بهترین اعمال مردم باشد مگر کسیکه بیشتر
از او این کلمه را گفته باشد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود که
هر عبادتی را اندازه هست که بآن منتهی میشود مگر ذکر حق تعالی که آنرا حدی نیست که بآن
منتهی شود چنانچه حق تعالی نمازهای پنجگانه را واجب گردانیده است کسیکه آنها را ادا نماید
بحدش رسانیده است و همچنین کسیکه روزه ماه رمضان را بگیرد فرضش را ادا کرده است
و کسیکه یک مرتبه حج کند اندازه اش بعمل آمده است بغیر ذکر و یاد خدا که حق تعالی از آن
اندک راضی نشده است و اندازه و نهایتی برای آن مقرر نساخته است لهذا از این
آیه را خواند یا ایها الذین آمنوا اذکروا الله ذکرا کثیرا و سبحوه بکرة و اصیلا

که ترجمهٔ ظاهر لفظش اینست که ای گروه مومنان یاد کنید خدا را یاد کردن بسیار تسبیح و تنزیه کنید
او را در بامداد و پسین پس نهایتی برای ذکر مقرر نساخت بعد از آن فرمود که پدرم بسیار
یاد خدا میکرد با او که در راه میرفتم مشغول ذکر بود و چون با او طعام میخوردیم او را مشغول
ذکر میدیدیم و چون کسی با او سخن میگفت سخن گفتن او را از یاد خدا باز نمیداشت و پیوسته
میدیدیم که زبانش بکامش چسپیده بود و مشغول ذکر لا اله الا الله بود و در صبح ما را
جمع میکرد و امر میکرد که مشغول ذکر و یاد خدا باشیم تا طلوع آفتاب و میفرمود که هر که قرآن
میتواند خواند قرآن بخواند و هر که قرآن نمیتواند خواند ذکر خدا بکند و خانه که در آن قرآن
میخوانند و یاد خدا میکنند برکت آنخانه بسیار میشود و شیاطین از آن خانه دوری میکنند
و آن خانه روشنی میدهد اهل آسمان را چنانچه ستاره های روشن اهل زمین را روشنی میدهند
و خانه که در آن قرآن خوانده نمیشود و یاد خدا در آن نمیکنند برکت آنخانه کم است و ملائکه از آن
خانه دوری میکنند و شیاطین در آن خانه حاضر میباشند و حضرت رسول صلعم فرمود که آیا
شما را خبر دهم به بهترین اعمال شما که بیشتر موجب رفع درجات شما گردد و نزد خداوند شما
مقبول تر باشد و بهتر باشد از برای شما از درهم و دینار و از این که با دشمنان دین ملاقات
کنید و بکشید و کشته شوید گفتند بلی فرمود که یاد خدا بسیار کنید پس فرمود که شخصی بخدمت
حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمده و پرسید که بهترین اهل این مسجد کیست فرمود که هر که
ذکر خدا بیشتر کند و فرمود که هر کرا خدا زبان ذکر کننده عطا فرماید پس بدرستیکه خیر دنیا
و آخرت باو رسید و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که خدا را
بسیار یاد کند او را دوست دارد و هر که ذکر خدا بسیار کند حق تعالی دو برات برای او
بنویسد یکی بیزاری از آتش جهنم و دیگر بیزاری از نفاق و بسند معتبر از حضرت صادق

منقولست که هر که لا اله الا الله را از روی اخلاص بگوید داخل بهشت شود و اخلاص
او آنست که این کلمهٔ طیبه او را مانع شود از مرتکب شدن هر چیز که خدا او را حرام کرده است
و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که لا اله الا الله بگوید بر غیر وجه تعجب خدا تعالی
از آن کلمه مرغی خلق فرماید که تا روز قیامت بر بالای سر گوینده این کلمه بال زند و فکر
خدا کند و ثوابش از و باشد و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است
که تلقین کنید مردهای خود را لا اله الا الله باشد که داخل بهشت بشود و بسند معتبر از
حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که چون حضرت نوح داخل کشتی شد حق تعالی باو وحی
نمود که هر وقت که خوف غرق شدن داشته باشی هزار مرتبه لا اله الا الله بگو و بسند معتبر
از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه منقولست که جبرئیل نزد حضرت رسول صلی الله علیه و آله
آمد و گفت یا محمد خوشا حال کسی از امت تو که بگوید لا اله الا الله وحده لا شریک له و
بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع منقولست که هر که صد مرتبه بگوید لا اله الا الله
الملک الحق المبین خداوند جبار عزیز او را پناه دهد از فقر و وحشت قبر او را با نس
بدل گرداند و سبب توانگری او گردد و چنان باشد که بهشت را بکوبد و بسند معتبر دیگر
از آن حضرت منقولست که هر که هر روز سی مرتبه این تهلیل را بجا آورد و کند توانگری او نشسته
او نزد و بپوشد از فقر و دربهشت را بکوبد و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که هر که هر روز
پانزده مرتبه این تهلیل را بگوید لا اله الا الله حقا حقا لا اله الا الله ایمانا
و تصدیقا لا اله الا الله عبودیة و رقا حق تعالی روی رحمت خود بسوی
او بگرداند و روی لطف برنتابد تا او را داخل بهشت گرداند و بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده لا

لا شریک له واشهد ان محمداً عبده ورسوله حق تعالی برای او هزار هزار حسنه
بنویسد و بروایت دیگر دو هزار هزار حسنه برای او ثبت نماید و بسند معتبر از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که هر روز ده مرتبه این دعا را بخواند اشهد
ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الهاً واحداً احداً صمداً لم یتخذ
صاحبة ولا ولداً بنویسد حقتعالی شانه از برای او چهل و پنج هزار حسنه و محو کند از نامهٔ
گناهان او چهل و پنج هزار گناه و بلند گرداند از برای او چهل و پنج هزار درجه و در روایت
دیگر وارد شده که این دعا حرز وی باشد برای او در آن روز از شر شیاطین و حرز از
صاحب سلطنت و در آن روز گناه کبیره او را فرا نگیرد و بروایت دیگر وارد شده است که هر که
در روزی این دعا بخواند حق تعالی برای او چهل و پنج هزار درجه بلند گرداند و چنان باشد
که در آن روز دوازده ختم قرآن کرده باشد و حقتعالی در بهشت برای او خانه بنا فرماید
فصل سوم در فضیلت تسبیح است بسند معتبر از یونس بن یعقوب منقول است که از حضرت
صادق علیه السلام سوال نمود که کسیکه صد مرتبه بگوید سبحان الله او ذکر بسیار کرده است
فرمود بلی و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که بگوید سبحان الله وبحمده سبحان الله
العظیم وبحمده حق تعالی سه هزار حسنه ثبت نماید و سه هزار گناه از او محو کند و سه هزار
درجه از برای او مرتفع گرداند و مرغی در بهشت از برای او خلق نماید که تسبیح الهی کند و
ثواب تسبیحش از او باشد و از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست که فرمود که چون بنده
سبحان الله میگوید جمیع ملائکه برا و صلوات میفرستند و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که سی مرتبه بگوید سبحان الله وبحمده سبحان الله العظیم رو کند
بتوانگری و پشت کند از فقر و بکوبد در بهشت را و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست

که هر که بگوید سبحان الله وبحمده ایزد تعالی برای او هزار هزار حسنه بنویسد و هزار هزار
گناه از و محو کند و هزار هزار درجه برای او بلند گرداند و هر که زیاده بگوید خدا ثوابش را
زیاده گرداند و هر که استغفار نماید خدا گناهانش را بیامرزد و بسند معتبر از حضرت صادق ع
منقولست که هر که در هر روز سی مرتبه سبحان الله بگوید حقتعالی از و دفع کند هفتاد نوع از
بلا را که سهلتر آنها فقر باشد و بسند دیگر همین مضمون از حضرت امیرالمؤمنین ع منقولست و بسند دیگر از آنحضرت
منقولست که حق تعالی چون نور مقدس نبوی را خلق نمود او را در حجاب القدرت دوازده هزار سال ساکن
گردانید و در آنجا آنحضرت این تسبیح میگفتند سبحان ربی الاعلی و در حجاب العظمه پانزده
هزار سال ماندند و این تسبیح میگفتند که سبحان عالم السر و در حجاب المنه ده هزار سال
ماندند و این تسبیح میگفتند سبحان من هو قائم لا یلهو و در حجاب الرحمه نه هزار سال
ساکن بودند و این تسبیح را میگفتند سبحان الرفیع الاعلی و در حجاب السعادت هشت هزار
سال بودند و این تسبیح را میگفتند سبحان من هو دائم لا یسهو و در حجاب الکرامت
هفت سال بودند و باین تسبیح مشغول بودند سبحان من هو غنی لا یفتقر و در حجاب المنزلة شش هزار
سال این تسبیح میگفتند سبحان العلیم الکریم و در حجاب الهدایه پنج هزار سال ماندند و این تسبیح
میفرمودند سبحان ذی العرش العظیم و در حجاب النبوة چهار هزار سال سکنی داشتند
باین تسبیح سبحان رب العزة عما یصفون و در حجاب الرفعه سه هزار سال ماندند و این تسبیح
میگفتند سبحان ذی الملک والملکوت و در حجاب الهیبه دو هزار سال بودند و خدا را
باین تسبیح یاد میکردند سبحان الله وبحمده و در حجاب الشفاعه هزار سال باین تسبیح
اشتغال داشتند سبحان ربی العظیم وبحمده

فصل چهارم در فضیلت تحمید است

در انواع محامد بسند معتبر منقولست که از حضرت صادق ع پرسیدند که کدام عمل نزد خدا

بهترین اعمال است فرمود که حمد او کردن و از حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیه منقولست
که هر که بگوید الحمد لله شکر جمیع نعمتهای خدا را ادا کرده است و بسند معتبر از حضرت امام رضا
منقولست که حضرت رسول فرمود که هر گاه خدا نعمتی باو کرامت فرماید حمد الهی بکند و هر که روزی
او دیر برسد استغفار کند و هر گاه اندوهی رو دهد یا کاری دشوار پیش آید بگوید لا حول
و لا قوة الا بالله و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که چون حضرت رسالت
پناه صلی الله علیه و آله را امری رو میداد که مورث الم او بود میفرمود الحمد لله علی کل حال
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلعم هر روز حمد الهی
میکرد سیصد و شصت مرتبه بعدد رگهای بدن باین حمد که الحمد لله رب العالمین
کثیرا علی کل حال و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که چون کسی را ببینی که ببلائی مبتلا
گردیده است سه مرتبه این تحمید را آهسته بخوان که او نشنود الحمد لله الذی عافانی مما ابتلاک
به و لو شاء فعل بعد از آن فرمود که هر که در چنین حال این دعا بخواند هرگز بآن نوع از بلا مبتلا نشود
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که بگوید الحمد لله کما هو اهله نویسندگان
اعمال از نوشتن باز میمانند و میگویند خداوندا غیب را نمیدانیم یعنی حمدی را که تو سزاوار
آنی و ثواب آنرا نمیدانیم حق تعالی در جواب میفرماید که آنچه بنده من گفته است شما بنویسید
و ثوابش بر منست و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که هر روز هفت مرتبه
بگوید الحمد لله علی کل نعمة کانت او هی کائنة شکر نعمتهای گذشته و آینده را ادا
کرده است **فصل پنجم** در فضیلت استغفار است بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع
منقولست که خود را خوشبو و معطر گردانید باستغفار تا رسوا نکند شما را بوی بد گناهان
و در حدیث دیگر فرمود که استغفار روزی را زیاد میکند و بسند معتبر از حضرت رسول ص

منقولست که بهترین دعا استغفارست و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که چون بنده استغفار
بسیار کند صحیفهٔ عملش که بالا میرود میدرخشد و نور میدهد و از حضرت علی بن الحسین منقول است
که هر که بگوید استغفر الله واتوب الیه از متکبر و جبار نیست و بسند معتبر از حضرت رسول صلی الله
علیه وآله منقولست که استغفار کردن و گفتن لا اله الا الله بهترین عبادتست و بسند معتبر از
حضرت صادق منقولست که حضرت رسول در مجلسی که می نشستند هر چند که اندکی می نشستند
برنمی خاستند تا بیست و پنج مرتبه استغفار نمیکردند و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول
هر روز هفتاد مرتبه میفرمود که اتوب الی الله و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر که گناهی بکند هفت ساعت او را مهلت میدهند پس اگر این استغفار را سه مرتبه بخواند
بر او نمی نویسند استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم واتوب الیه و بسند معتبر دیگر از آنحضرت
منقولست که هر که هر روز صد مرتبه بگوید استغفر الله حقتعالی هفتصد گناه او را بیامرزد
و خیری نیست در بنده که روزی هفتصد گناه بکند و بسند صحیح از حضرت امام جعفر صادق
منقولست که هر مومنی که در شبانروزی چهل گناه کبیره کند و با ندامت و پشیمانی بگوید استغفر الله
الذی لا اله الا هو الحی القیوم بدیع السموات والارض ذوالجلال والاکرام
واسئله ان یصلی علی محمد وآل محمد وان یتوب علی البته حقتعالی آن گناهانرا
بیامرزد و خیری نیست در بنده که در شبانروزی زیاده از چهل گناه کبیره بکند و بسند
معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول در هر روز و شبی صد مرتبه توبه و استغفار
میکردند با آنکه گناهی از آنحضرت هرگز صادر نمیشد فصل ششم در فضیلت اذکار
متفرقه بسند صحیح از حضرت جعفر بن محمد الصادق منقولست که فرمود عجب دارم از کسی
که او را خوفی از شیئی یا غیر آن باشد چرا پناه باین کلمه نمیبرد که حسبنا الله ونعم الوکیل

زیرا که حق تعالی میفرماید که آنجماعتی که این کلمه را گفتند برگشتند با نعمت عظیم از جانب خدا
و فضل بسیار بایشان رسید و عجب دارم از کسیکه غمی او را عارض میشود چرا پناه نمیبرد
باین کلمه که حضرت یونس در شکم ماهی گفت لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین
زیرا که حق تعالی بعد ازین میفرماید که پس ما دعای یونس را مستجاب کردیم و او را نجات دادیم
از غم و چنانکه او را نجات دادیم همچنین نجات میدهیم مومنان را و عجب دارم از کسیکه دشمنان
در مقام مکر باشند با او چرا پناه نمیبرد باین آیه که افوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد
زیرا که حق تعالی میفرماید که چون مومن آل فرعون این کلمه را گفت خدا او را حفظ کرد و نگاه داشت
از بدیهای آنچه مکر نسبت باو کرده بودند و عجب دارم از کسیکه اراده مال و متاع دنیا
داشته باشد چرا پناه نمیبرد باین کلمه که ما شاء الله لا قوة الا بالله زیرا که حق تعالی میفرماید
که برادر مومن برادر کافر گفت که چرا داخل باغ خود که شدی این کلمه نگفتی اگر مرا چنین
می بینی که مال و فرزندان از تو کمترست پس شاید که پروردگار من بهتر از باغ تو بمن عطا
فرماید و شاید حق تعالی در مقام جزم اطلاق میکند و بسندهای معتبر از آنحضرت صلی الله
علیه و آله منقولست که شخصی بخدمت حضرت رسول آمد شکایت نمود از وسوسه سینه و بسیاری
قرض و احتیاج حضرت فرمودند که مکرر این کلمات را بخوان توکلت علی الحی الذی لا یموت
والحمد لله الذی لم یتخذ صاحبة ولا ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن
له ولی من الذل وکبره تکبیرا بعد از اندک وقتی آن مرد بخدمت حضرت آمده گفت
ببرکت آن دعا حق تعالی وسوسه سینه مرا برطرف کرد و قرض مرا ادا ساخت و
روزی مرا فراخ گردانید و بسند صحیح دیگر از آنحضرت منقولست که حضرت رسول فرمود که
حضرت آدم بحق تعالی شکایت کرد وسوسه خاطر و اندوه را جبرئیل نازل شد و گفت یا آدم

بگو لاحول ولا قوة الا بالله چون حضرت آدم این کلمه را گفت وسوسه و اندوه از و
برطرف شد و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقول است که هر که نعمتهای الهی بر او بسیار شود بگوید
الحمد لله رب العالمین و کسیکه فقر و احتیاج بر او زیادتی کند بسیار بگوید لاحول ولا قوة
الا بالله العلی العظیم بدرستیکه این کلمه گنجیست از گنجهای بهشت و در آن شفا از هفتاد و
درد هست که کمتر آنها هم و اندوه است و بسند صحیح از حضرت صادق ع منقولست که در شب
معراج حق تعالی بحضرت رسول صلعم وحی نمود که بتو عطا میکنم دو کلمه از خزینهای عرش خود
لاحول ولا قوة الا بالله ولا ملجاء منك الا اليك و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقول است
که گفتن لاحول ولا قوة الا بالله موجب شفا از نود و نه درد است که سهل ترآنها هم
اندوه است و از حضرت صادق ع منقولست که هر کرا اندوهی عارض شود بگوید لاحول ولا
قوة الا بالله العلی العظیم و در حدیث دیگر منقولست که ابوذر گفت که حضرت رسول صلعم
مرا وصیت نمود که این کلمه را بسیار بگویم و بسند صحیح از حضرت صادق ع منقولست که مذکور است
که در شب معراج حقتعالی بحضرت رسول صلعم وحی نمود که بتو عطا میکنم دو کلمه از خزینهای عرش
خود لاحول ولا قوة الا بالله ولا ملجا منك الا اليك و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم
منقولست که گفتن لاحول ولا قوة الا بالله موجب شفا از نود و نه درد است که سهل تر
آنها غم و اندوه است و بسند صحیح از حضرت صادق ع منقولست که هر که هر روز صد مرتبه بگوید
لاحول ولا قوة الا بالله از هفتاد و دو نوع از بلاها محفوظ میماند و بسند معتبر دیگر از
آنحضرت منقولست که هر که دعا کند و ختم کند دعای خود را بگفتن ما شاء الله لاحول ولا
قوة الا بالله البته دعای او مستجاب شود و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که
هفتاد مرتبه بگوید ما شاء الله لاحول ولا قوة الا بالله حق تعالی بگرداند از و هفتاد

نوع از انواع بلا را اگر کمتر اینها باشد که دیوانه شود و سبب دیوانگی هلاک شود و در حدیث
دیگر از آنحضرت منقولست که خدا را ملکی هست موکل بآسمان اول اسمعیل نام دارد چون
بنده هفت نوبت بگوید یا ارحم الراحمین آن ملک میگوید که ارحم الراحمین صدای ترا شنید هر
حاجتی که داری طلب نما تا عطا کند و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که ده مرتبه بگوید یا الله
حق تعالی با و خطاب فرماید که لبیک چه حاجت داری و همچنین اگر ده مرتبه یا رب بگوید همین
خطاب کند او را ایضا بسند صحیح از آنحضرت منقولست که هر که بگوید یا ربی الله که یک نفس بر
او وفا کند با و خطاب فرماید حقتعالی که لبیک حاجت خود را بگوی و در حدیث دیگر فرمود
که بعضی از فرزندان پدرم بیمار شد پدرم بیرون گذشت و فرمود که ده مرتبه بگو یا الله هیچ
یک از مؤمنان ده مرتبه این کلمه را نمیگوید مگر آنکه پروردگار عالم فرماید که لبیک ای
بنده من حاجت خود را سؤال کن و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقول است که فرمود که
پدرم را در خواب دیدم که فرمود که هرگاه بشدتی و سختی گرفتار شوی بسیار بگو یا رؤف یا رحیم
و بسند معتبر از حضرت صادق منقول است که بعضی از اصحاب خود را فرمود که میخواهی که تعلیم
کنم اسم اعظم الهی را بخوان سوره حمد و سوره قل هو الله احد و آیة الکرسی و سوره انا انزلناه
فی لیلة القدر را پس رو بقبله کن و هر حاجت که داری از خدا طلب و بسند معتبر از حضرت
امام رضا علیه السلام منقولست که اسم اکبر خدا است یا حی یا قیوم و بسند دیگر از حضرت علی بن الحسین
منقولست که این دعا مشتمل است بر اسم اعظم یَا اَللهُ یَا اَللهُ یَا اَللهُ وَحْدَهُ وَحْدَکَ لَا شَرِیکَ لَکَ
اَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِیعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ رَبُّ الْاَسْمَاءِ الْعِظَامِ وَذُو الْعِزِّ الَّذِی
لَا یُرَامُ وَاِلٰهُکُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ وَصَلَّی اللهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِینَ بعد از خواندن
این دعا هر حاجتی که داری طلب و بسند معتبر از سکین بن عمار مرویست که گفت شبی در مکه خوابیده بودم شخصی بخوابم

من آمد و گفت برخیز که شخصی خدا را در زیر میزاب باسم اعظم رب الارباب میخواند بیدار شدم
و بخواب باز رفتم پس بار دیگر مرا صدا زد و همان سخن را گفت بیدار شدم و باز بخواب
رفتم و در مرتبه سوم مرا صدا زد که برخیز که موسی بن جعفر خدا را باسم اعظم میخواند در تحت میزاب
سکین میگوید که برخاستم و غسل کردم و چون نزد حجره آمدم شخصی را دیدم که جامه خود را
بر سر پیچیده و در سجده است و در پشت سر آنحضرت نشستم این دعا میخواند یا نور یا قدس
سه مرتبه یا حی یا قیوم سه مرتبه یا حی لا یموت سه مرتبه یا حی حین لا حی سه مرتبه
یا حی لا اله الا انت سه مرتبه اسئلک بلا اله الا انت سه مرتبه اسئلک بان لا
اله الا انت سه مرتبه اسئلک باسمک بسم الله الرحمن الرحیم العزیز المبین سه مرتبه
سکین گفت که آنحضرت مکرر این دعا را خواند تا من حفظ کردم و بسند معتبر از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام منقولست که هر مومنی که این کلمات را بخواند ضامن اویم در دنیا و در آخرت
اما در دنیا پس ملائکه او را بشارت دهند در هنگام مردن و اما در آخرت پس حق تعالی
بعدد هر کلمه خانه در بهشت باو کرامت فرماید دعا این است یا اسمع السامعین و یا
ابصر الناظرین و یا اسرع الحاسبین و یا ارحم الراحمین و یا احکم الحاکمین

باب دوم در بیان اذکاری که مخصوص وقتی چند اند و این باب مشتمل بر چند فصل است

فصل اول در تعقیب نماز صبح و نماز شام است از اذکاری که در صبح و شام باید خواند
و بسندهای معتبر از حضرت موسی علیه السلام منقولست که چون از نماز شام فارغ شوی
از جای خود حرکت مکن تا صد مرتبه بگوئی بسم الله الرحمن الرحیم لا حول و لا قوة الا
بالله العلی العظیم و همچنین صد مرتبه بگوئی بعد از نماز صبح بدرستیکه هر که در این وقت این را
بخواند حق تعالی از و دفع کند صد نوع از انواع بلا را که کمتر آنها خوره و پیسی و شیطان

و بتر پادشاهان باشد و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که صد مرتبه این کلمات
را بخواند بعد از نماز صبح و باسم اعظم الهی نزدیکتر است از سیاهی چشم بسفیدی چشم بدرستیکه اسم اعظم
درین کلمات داخلست و بچندین سند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که این کلمات را بعد از
نماز صبح و شام هفت مرتبه بخواند حق تعالی از و هفتاد نوع از بلاها را دفع گرداند که کمترش
قولنج و پیسی و دیوانگی و خوره باشد اگر نامش در نامهٔ اشقیا باشد محو کنند و در نامهٔ سعدا ثبت
نمایند و در روایت دیگر سه مرتبه واقع شده است با همین ثواب بسند معتبر از حضرت صادق
منقولست که هر که صد مرتبه بعد از نماز صبح بگوید ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم و در آن روز نه بیند امری را که مکروه او باشد و بسندهای معتبر از حضرت امام
جعفر صادق ع منقولست که هر که پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب آفتاب ده مرتبه این
تهلیل را بخواند لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و یمیت و یحیی
و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر کفارهٔ گناهان او باشد و در آن روز و در
روایت دیگر خدا را ملاقات نکند عمل بنده بهتر از عمل او مگر کسیکه عمل او را کرده باشد و در
روایت دیگر وارد شده است که سنت واجب است که این تهلیل را ده مرتبه بخوانند و ده مرتبه
بگوید اعوذ بالله السمیع العلیم من همزات الشیاطین و اعوذ بالله ان یحضرون
ان الله هو السمیع العلیم و فرموده که اگر این ذکر را در وقت فراموش کند قضا کند
چنانچه نماز را قضا میکند و احادیث در فضیلت این دو ذکر بسیار است [illegible]
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که در وقت طلوع صبح ده مرتبه این
تهلیل را بگوید که گذشت و ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و سی و پنج
سبحان الله و سی و پنج نوبت لا اله الا الله و سی و پنج نوبت الحمد لله بگوید او را

و در آن روز از غافلان ننویسند و اگر همین اذکار را در شام بگوید در آن شب از غافلان ننویسند
و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که هر که وقت شام صد مرتبه الله اکبر بگوید چنان باشد
که صد بنده آزاد کرده باشد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که
صد مرتبه الله اکبر بگوید پیش از برآمدن آفتاب و پیش از فرو رفتن آفتاب حق تعالی از ثواب صد بنده
آزاد کردن در نامهٔ عملش بنویسد و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که حضرت رسول صلعم
فرمود که در بدن فرزند آدم سیصد و شصت رگ هست که صد و هشتاد رگ از آن متحرک است و صد
و هشتاد رگ ساکن است اگر یکی از رگهای متحرک ساکن شود یا یکی از رگهای ساکن متحرک
گردد آدمی را خواب نمی برد لهذا حضرت رسول ص در هر صبح و شام سیصد و شصت مرتبه میگفتند الحمد لله
رب العالمین کثیرا علی کل حال و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که هر که در صبح چهار مرتبه
بگوید الحمد لله رب العالمین بتحقیق که شکر آن روز را ادا کرده است و همچنین اگر در شام چهار مرتبه
بگوید شکر آن شب را ادا کرده است و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
که حضرت رسول صلعم بشخصی گذشتند که باغ خود را درخت میکشت حضرت ایستادند و فرمودند
که میخواهی ترا دلالت کنم بر درختی که اصلش ثابت تر و میوه اش زودرس تر و نیکوتر
و باقی تر باشد گفت بلی فرمود که در هر صبح و شام بگو سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله
والله اکبر تا آنکه حق تعالی بعدد هر تسبیح ده درخت در بهشت از برای تو کرامت فرماید از انواع میوه ها
و بسند معتبر از آنحضرت منقول است که در صبح این دعا بخوان اصبحت بالله مؤمنا علی دین محمد و سنته
و دین علی و سنته و دین الاوصیاء و سنتهم آمنت بسرهم و علانیتهم و شاهدهم و غائبهم و اعوذ بالله مما استعاذ
منه رسول الله صلی الله علیه و آله و علی و الاوصیاء صلوات الله علیهم و ارغب الی
الله فیما رغبوا الیه لا حول و لا قوة الا بالله و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که هر که صبح

و شام سه نوبت بگوید رضیت بالله ربا و بالاسلام دینا و بمحمد صلی الله علیه و آله نبیا و بالقرآن
بلاغا و بعلی اماما و بالاوصیاء من ولده ائمة البته بر حق تعالی لازم است که در روز قیامت او را
راضی گرداند و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که پیش از
طلوع آفتاب این دعا بخواند الله اکبر الله اکبر الله اکبر کبیرا و سبحان الله بکرة و اصیلا
والحمد لله رب العالمین کثیرا لا شریک له و صلی الله علی محمد و آله ملکی مبادرت نماید و این دعا را
در میان بال خود بگیرد و بآسمان برد چون بآسمان اول درآید ملائکه با او گویند که چه چیز با خود
داری در جواب گوید که شخصی از مومنان باین کلمات تکلم نموده کلمات را برایشان بخواند
ملائکه گویند که خدا رحم کند آنکسی را که این کلمات را خوانده است و گناهان او را بیامرزد و به هر
هر آسمانی که گذرد ملائکه از او سوال کنند چون جواب گوید همین دعا کنند و آن ملک این
کلمات را ببرد و در دیوان کنوز که اعمال خالص مومنان در آنجا ثبت است ثبت نماید
و بسند عالی از ابو حمزه ثمالی منقول است که از حضرت امام محمد باقر صلوات الله علیه سوال نمود از تفسیر
آنچه حقتعالی در شان حضرت ابراهیم فرموده که حقوق الهی و اوامر او را وافی و تمام ادا نموده
حضرت فرمودند چون صبح میکرد سه مرتبه میگفت اصبحت و ربی محمود اصبحت لا اشرک بالله
شیئا و لا ادعو مع الله الها و لا اتخذ من دونه ولیا و چنین بشام سه مرتبه میفرمود اگر شام
خوانند بجای اصبحت در هر دو جا امسیت میباید گفت و بسند صحیح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
منقول است که حضرت نوح علیه السلام در هر صبح و شام ده مرتبه این دعا را میخواند اللهم
انه ما اصبح بی من نعمة او عافیة فی دین او دنیا فمنک وحدک لا شریک لک لک الحمد و لک الشکر
بها علی حتی ترضی و بعد الرضا باین سبب حقتعالی او را عبدا شکورا فرموده یعنی بنده بسیار شکر
کننده و اگر در شام خواند چنین بگوید اللهم ما امسی بی من نعمة و بسند معتبر از حضرت

امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که در صبح انگشتر عقیق را بکف دست خود بگرداند و بآن نگین نظر کند
و سوره انا انزلناه فی لیلة القدر بخواند پس این دعا را بخواند امنت بالله وحده لا شریک له و کفرت
بالجبت والطاغوت وامنت بسر آل محمد وعلانیتهم وظاهرهم وباطنهم
واولهم وآخرهم حق تعالی او را در آن روز از شر جمیع بلاهای آسمانی
و زمینی حفظ کند و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که هر که بعد از نماز صبح هفتاد مرتبه استغفار بگوید
خدا او را بیامرزد اگرچه هفتاد هزار گناه کرده باشد و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقول است که هر که در وقت شام سه مرتبه بگوید سبحان الله حین تمسون وحین تصبحون
وله الحمد فی السموات والارض وعشیا وحین تظهرون هیچ خیر در آن شب
از او فوت نشود و جمیع شرهای آن شب از او دفع شود و اگر در صبح سه مرتبه بخواند
هیچ خیر در آن روز فوت نشود و جمیع شرهای آن روز از او دور گردد و بسند معتبر از حضرت
صادق منقول است که هر که بعد از نماز شام سه مرتبه بگوید الحمد لله الذی یفعل ما یشاء
ولا یفعل ما یشاء غیره حق تعالی با او خیر بسیار کرامت فرماید و بسند صحیح منقول است از
حضرت صادق ع که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله فرمود که چون بمعراج رفتم ملائکه
مرا دعائی تعلیم نمودند که هر صبح و شام بخوانم اللهم ان ظلمی اصبح مستجیرا بعفوک
وذنبی اصبح مستجیرا بمغفرتک وذلی اصبح مستجیرا بعزتک وفقری اصبح مستجیرا بغناک ووجهی
الفانی اصبح مستجیرا بوجهک الباقی الذی لا یفنی و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر
منقول است که شیبه هذلی بخدمت حضرت رسول صلعم آمد و گفت یا رسول الله من پیر شده ام
و قوتم ضعیف شده است از اعمالی که عادت کرده بودم از نماز و روزه و حج و جهاد
پس مرا کلامی فرما که حق تعالی مرا بآن نفع دهد و سبک کن بر من یا رسول الله حضرت فرمود

که اعاده کن این سخن را تا اینکه سه مرتبه این کلام را اعاده نمود حضرت فرمود که بعد در تو هیچ
درشتی و کلوخی نمانده مگر آنکه گریست بسبب ترحم بر تو پس چون نماز صبح بکنی ده مرتبه بگو
سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِیْمِ وَبِحَمْدِهٖ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ بدرستیکه حق تعالی
ترا عافیت میدهد بسبب این ذکر از کوری و دیوانگی و خوره و فقر و ضعف پیری گفت یا رسول الله
این از برای دنیاست از برای آخرت چه چیز باید خواند فرمود که بعد از نماز بگو اللّٰهُمَّ اهْدِنِیْ
مِنْ عِنْدِكَ وَاَفِضْ عَلَیَّ مِنْ فَضْلِكَ وَانْشُرْ عَلَیَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَاَنْزِلْ عَلَیَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ
و بعد از آن فرمود که اگر این دعا را عمدا ترک نکند یا از دنیا برود در قیامت هشت در بهشت را
برای او بگشایند که از هر دری که خواهد داخل شود بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع
منقولست که هر که هر روز بیست و پنج نوبت بگوید اللهم اغفر للمؤمنین والمؤمنات
والمسلمین والمسلمات حق تعالی بعدد هر مؤمنی که گذشته است و خواهد آمد تا روز قیامت حسنه
در نامه عمل او بنویسد و گناه او را محو کند و درجه از برای او بلند گرداند و بسند معتبر از
ابوالقاسم منقولست که بخدمت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام عرض کردم دعا تعلیم من کن که
جامع مطالب دنیا و آخرت باشد حضرت فرمود که بعد از نماز صبح تا طلوع آفتاب بگو سبحان الله
العظیم وبحمده استغفر الله واسأله من فضله ابوالقاسم گفت که من بدحال تر و پریشان تر
از جمیع اهل خود بودم و ببرکت این دعا امروز حالم از همه بهتر است و شیخ طوسی علیه الرحمة والرضوان
در تعقیب نماز صبح فرموده که صد نوبت بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ و صد مرتبه بگوید
اَسْاَلُ اللّٰهَ الْعَافِیَةَ و صد مرتبه بگوید اَسْتَجِیْرُ بِاللّٰهِ مِنَ النَّارِ وَاَسْئَلُهُ الْجَنَّةَ و صد
نوبت بگوید اَسْئَلُ اللّٰهَ الْحُوْرَ الْعِیْنَ و صد مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و صد
نوبت بگوید صلی الله علی محمد و آل محمد و صد نوبت بگوید سبحان الله والحمد لله ولا

لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و ده مرتبه سورهٔ انا
انزلناه فی لیلة القدر بخوانند و ده نوبت آیة الکرسی و ده نوبت اینها بخوانند اللهم اقذف فی
قلوب العباد محبتی و ضمّن السموات و الارض رزقی و الق الرعب فی قلوب اعدائک منی و
انشر رحمتک لی و اتمم نعمتک علیّ و اجعلها موصولة بکرامتک ایای و اوزعنی
شکرک و اوجب لی المزید من لدنک و لا تنسنی ذکرک و لا تجعلنی
من الغافلین **فصل دوم** در ادعیه که عقیب هر نماز باید خواند بدانکه بهترین
تعقیبات تسبیح حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها است و آن آنست که سی و چهار مرتبه الله اکبر
و سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و سه مرتبه سبحان الله گفتن چنانچه بسند معتبر از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقولست که عبادت کرده نمیشود خدا را بچیزی از تمجید که بهتر باشد از تسبیح فاطمه ع
و اگر از آن چیزی دیگر بهتر میبود حضرت رسول صلی الله علیه و آله آنرا بفاطمه عطا میفرمود و بسند معتبر
از حضرت صادق ع منقولست که هر که تسبیح فاطمه علیها السلام را هر روز عقیب هر نماز بخواند محبوبتر است
نزد من از آنکه هزار رکعت نماز در هر روز بکند و در حدیث دیگر فرمود که هر که تسبیح فاطمه ع
را بخواند و بعد از آن بگوید لا اله الا الله گناهانش آمرزیده شود و بسند صحیح از آنحضرت
منقولست که روزی حضرت رسول ص باصحاب خود فرمود که آنچه دارید از جامهها و ظرفها
اگر جمع کنید و بر روی هم گذارید باسمان میرسد گفتند نه یا رسول الله فرمود که میخواهید که
شما را دلالت کنم بر عملی که اصلش در زمین است و شاخش در آسمان گفتند بلی یا رسول الله
فرمود که هر یک از شما که از نماز واجب فارغ شود سی نوبت بگوید سبحان الله و الحمد
لله و لا اله الا الله و الله اکبر بدرستیکه اصل این کلمات در زمین است و شاخها در آسمان
است و دفع میکند سوختن و غرق شدن و خانه خراب شدن و بچاه افتادن و مرگ بدی را

از خواندن خود و اینها نیز باقیات صالحات و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر که چهل مرتبه این تسبیحات اربع را بعد از هر نماز فریضه بخواند پیش از آنکه پای خود را از قبله بگرداند
هر حاجتی که از خدا سوال کند باو عطا فرماید و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
که هر که بعد از نماز فریضه پیش از آنکه پاهای خود را از حالت تشهد تغییر دهد سه مرتبه بگوید
استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم ذا الجلال والاکرام واتوب الیه
حق تعالی گناهان او را بیامرزد اگرچه مثل کف دریا باشد و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقول است که فرمود که کمتر چیزی که مجزیست از دعا بعد از نماز فریضه آنست که بگوید اللهم انی
اسئلک من کل خیر احاط به علمک واعوذ بک من کل شر احاط به علمک
اللهم انی اسئلک عافیتک فی اموری کلها واعوذ بک من خزی الدنیا وعذاب
الآخرة و بسند معتبر دیگر منقول است که محمد بن ابراهیم بخدمت حضرت امام موسی علیه السلام
نوشت که میخواهم که دعائی تعلیم من فرمائی که بعد از هر نماز بخوانم و حق تعالی بسبب خواندن آن
خیر دنیا و آخرت را برای من جمع نماید حضرت نوشتند که بگو اعوذ بوجهک الکریم وعزتک
التی لا ترام وقدرتک التی لا یمتنع منها شیء من شر الدنیا والآخرة ومن شر الاوجاع کلها
و بسند معتبر از حضرت صادق منقول است که هر که بعد از نماز واجب سی مرتبه سبحان الله بگوید هیچ
بر بدنش گناهی نماند مگر آنکه بریزد و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین منقول است که کسیکه خواهد
که چون از دنیا بیرون رود از گناهان پاک باشد مانند طلای خالص و مظلمهٔ احدی نزد او
نباشد که از او طلب نماید باید که بعد از نمازهای پنجگانه دوازده بار سورهٔ قل هو الله احد بخواند
پس دستهای خود را بجانب آسمان بگشاید و بگوید اللهم انی اسئلک باسمک المکنون المخزون
الطهر الطاهر المبارک واسئلک باسمک العظیم وسلطانک القدیم یا واهب

العطایا ویا مطلق الاساری ویا فکاک الرقاب من النار اسئلک ان تصلّی علی محمد وآل محمّد وان تعتق رقبتی من النار وان تخرجنی من الدّنیا امنًا وتدخلنی الجنة سالمًا وان تجعل دعائی اوّله فلاحًا واوسطه نجاحًا وآخره صلاحًا انک انت علام الغیوب

بعد از آن فرمود کہ این دعا از دعاہای مخفیست کہ حضرت رسالت پناہ صلی اللہ علیہ وآلہ تعلیم من نمودہ وامر فرمودہ کہ تعلیم حضرت امام حسن وحضرت امام حسین علیہما السلام نمایم وبسند معتبر از حضرت صادق منقولست کہ چون حضرت رسالت پناہ صلی اللہ علیہ وآلہ فتح مکہ معظمہ نمودند نماز ظہر را نزد حجر الاسود با اصحاب خود ادا نمودند وچون سلام گفتند سہ مرتبہ دست برداشتند وسہ مرتبہ الله اکبر گفتند پس این دعا خواندند لا الہ الا اللہ وحدہ وحدہ وانجز وعدہ ونصر عبدہ واعزّ جندہ وغلب الاحزاب وحدہ فلہ الملک ولہ الحمد یحیی ویمیت وھو حیّ لا یموت بیدہ الخیر وھو علی کل شیٔ قدیر پس رو باصحاب خود کردند وفرمودند کہ ترک مکنید این سہ تکبیر واین دعا را بعد از ہر نماز واجب بدرستیکہ ہر کہ بعد از سلام نماز این دعا را بخواند تحقیق کہ ادا کردہ است آنچہ او را واجبست از شکر حقتعالی بر تقویت اسلام واہل اسلام وبسند صحیح منقولست از احمد بن محمد بن ابی بصیر بزنطی کہ بخدمت حضرت امام رضا عرض کردم کہ چگونہ صلوات وسلام بعد از نماز واجب بر حضرت رسول صلعم بیایید فرستاد فرمود کہ بگو السّلام علیک یا رسول اللہ ورحمۃ اللہ وبرکاتہ السّلام علیک یا محمد بن عبد اللہ السّلام علیک یا خیرۃ اللہ السّلام علیک یا حبیب اللہ السّلام علیک یا صفوۃ اللہ السّلام علیک یا امین اللہ اشہد انک رسول اللہ واشہد انک قد نصحت لامتک وجاہدت فی سبیل اللہ ربک وعبدتہ حتی اتاک الیقین فجزاک اللہ یا رسول اللہ افضل ما جزاک اللہ نبیًّا عن امتہ اللّٰہم صل علی محمّد وآل محمّد افضل

واستشہد امام محمد بن عبد اللہ

ما صلیت علی ابراهیم وآل ابراهیم انک حمید مجید و
موافق احادیث معتبره میباید بعد از هر نماز بگوید اللهم صل علی محمد
وآل محمد واعذنا من النار وارزقنا الجنه وزوجنا من
الحور العین و بسند معتبر منقولست که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام از نماز
بر نمیخواستند تا چهار ملعون و چهار ملعونه را لعنت نمیکردند لیس باید که بعد از هر نماز بگوید تا
در کتب معتبر مذکور است و بعضی از تعقیبات در باب فضائل سور و آیات قرآنی گذشت و در باب صلوة
نیز بعضی مذکور شده و درین کتاب چون بتقریب مذکور میشود به همین اکتفا مینمائیم

فصل سوم

در تعقیب مخصوص نماز ظهر است بسند معتبر از حضرت امیر المومنین ع منقولست که حضرت رسول ص
بعد از نماز ظهر این دعا را میخواندند لا اله الا الله العظیم الحلیم لا اله الا الله رب العرش الکریم
والحمد لله رب العالمین اللهم انی اسئلک موجبات رحمتک وعزائم مغفرتک
من کل خیر والسلامة من کل اثم اللهم لا تدع لی ذنبا الا غفرته ولا هما الا
فرجته ولا سقما الا شفیته ولا عیبا الا سترته ولا رزقا الا بسطته
ولا خوفا الا امنته ولا سوءا الا صرفته ولا حاجة هی لک رضا ولی
فیها صلاح الا قضیتها یا ارحم الراحمین آمین
رب العالمین فصل چهارم در بیان تعقیب نماز عصر است بسند معتبر از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه استغفار بکند حق تعالی
هفتصد گناه او را بیامرزد و اگر او هفتصد گناه نداشته باشد باقی را از گناهان پدرش
بیامرزد و اگر پدرش هم آن قدر گناه نداشته باشد از گناهان مادرش و اگر نه از گناهان

برادرش و اگرچه اند گناهان خواهرش و همچنین باقی خویشان و هر که باو نزدیکتر باشد و
در حدیث دیگر هفتاد و هفت مرتبه استغفار وارد شده است و ثواب عظیم برای ده مرتبه
سورهٔ انا انزلناه بعد از نماز عصر خواندن گذشت و بسند معتبر از حضرت رسول صلعم منقول است
که هر که هر روز بعد از نماز عصر یک مرتبه بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم
الرحمن الرحیم ذا الجلال و الاکرام و اسئله ان یتوب علی توبة عبد ذلیل خاضع
فقیر بائس مسکین مستکین مستجیر لا یملک لنفسه نفعا و لا ضرا
و لا موتا و لا حیوة و لا نشورا حق تعالی امر فرماید که صحیفهٔ گناهان او را بدرند هر چند
که گناه بسیار در آن باشد **فصل پنجم** در بیان تعقیب مخصوص نماز خفتن است بسند معتبر
از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که بعد از نماز خفتن هفت نوبت سورهٔ انا
انزلناه فی لیلة القدر بخواند در ضمان الهی باشد تا صبح شیخ طوسی رحمة الله علیه نقل کرده است
که مستحب است بعد از نماز خفتن خواندن سورهٔ حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس
و قل اعوذ برب الفلق هر یک را ده مرتبه و تسبیحات اربعه ده مرتبه اللهم صل علی محمد
و آل محمد ده مرتبه **فصل ششم** در بیان سجدهٔ شکر است بدانکه از جملهٔ سنتهای مؤکده
بعد از هر نماز سجدهٔ شکر واجب است بر هر مسلمانی و نماز خود را بآن تمام کند و خداوند
خود را خوشنود میگرداند و ملائکه را تعجب می آورد بدرستیکه بنده که نماز میکند و بعد از آن سجدهٔ
شکر بجا می آورد حقتعالی حجاب از میان بنده و ملائکه برمیدارد و میفرماید که ای ملائکه نظر کنید به
بندهٔ من که فرض مرا ادا کرده و عهد مرا اتمام کرده بعد از آن شکر نعمت مرا بجا می آورده ای
ملائکه چه ثواب او را نزد من هست ملائکه میگویند که پروردگارا رحمت خود را شامل حال
او گردان باز میفرماید که دیگر چه چیز باو عطا کنم میگویند که پروردگارا بهشت خود را باو

عطا کن باز پیغمبر باید که دیگر چه چیز با او کرامت فرمایم میگویند که امور او را کفایت کن حق تعالی
سؤال میفرماید بعد از آنکه جواب میگویند تا آنکه هیچ چیز نمیماند که علم ملائکه با او احاطه کند بلکه آنکه او را میگویند
باز چون حق تعالی سؤال میفرماید ایشان میگویند که پروردگارا علم ما زیاده از این احاطه
نکرده است پس حق تعالی میفرماید که من شکر او میکنم چنانچه او شکر من کرده بسوی فضل و احسان خود را بسوی
او میآورم و او را در مراتب معرفت خود کامل میگردانم و به سندهای معتبر از حضرت امام محمد باقر و امام
جعفر صادق صلوات الله علیهما منقول است که حق تعالی به حضرت موسی علی نبینا و علیه السلام وحی فرمود
گرامی ای موسی میدانی که چرا اختیار از میان بندگان خود کردم ترا برای کلیم خود گردانیدم گفت نه ای
پروردگار من خطاب رسید که چون نظر کردم به احوال بندگان ندیدم کسی را که نزد من ذلیل تر باشد از تو
که از نماز فارغ میشوی و طرف روی خود را بر زمین میگذاری پس حضرت موسی به سجده در آمد
و پهلوهای روی خود را از روی تذلل بر خاک مالید پس ندا رسید پروردگار خود حق سبحانه و تعالی به او
وحی نمود که سر بردار ای موسی و دست خود را به موضع سجده بمال و بر بدن خود بمال
که باعث ایمنی تو میگردد از هر بلائی و دردی و آفتی و بدانکه اقل سجده شکر آنست که پیشانی
گذارد و سه مرتبه بگوید شکراً لله شکراً لله و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که صد
مرتبه عفواً یا صد مرتبه شکراً و اگر در سجده شکر اول صد مرتبه عفواً یا العفو العفو بگوید و بعد از آن
جانب راست را بر زمین گذارد و سه مرتبه بگوید آنچه را که وارد شده یا الله یا ربّاه یا
سیّداه و همچنین پهلوی چپ را بر زمین گذارد و صد مرتبه شکراً شکراً بگوید خوب است
و در این سجده برخلاف سجده های نماز سنت است دستها را بر زمین بچسباند و سینه و شکم را
بر زمین رساند و ایضاً مستحب است که حاجات خود را و برادران مؤمن خود طلب نماید و در
تضرع و زاری و مناجات تقصیر ننماید بسیار طول بدهد چنانچه در احادیث معتبره وارد شده است

کننده در هیچ حالت قرب او بخدا زیاده نیست از حالتی که در سجده گریان باشد و ائمه ما علیهم السلام
سجده های بسیار طولانی بجا می آوردند خصوصاً حضرت امام موسی کاظم علیه السلام که ابداً از نماز
صبح [illegible] سر از سجده بر نمیداشتند و اگر در جای بوده اند که مشغول
بهدایت خلق [illegible] پیشوایان که بسجده شد اکثر احوال در سجده مشغول مناجات [illegible]
کبار الشان این طریقه را داشته اند حتی آنکه نقل کرده اند که بعضی از الشان القدر طول میداده اند
سجده را که بریشت الشان آشیان میگذاشته اند و دعاهای سجده از اهلبیت علیهم السلام
بسیار منقول است در این کتاب گنجایش ذکر آنها ندارد و بهتر آنها آنست که کلینی بسند حسن روایت
کرده است که عبدالله بن جندب از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام سوال نموده از دعائیکه در سجده شکر
سجده شکر [illegible] میفرمودند که چون بسجده میروی بگو اللهم انی اشهدک واشهد ملائکتک
وانبیائک ورسلک وجمیع خلقک انک الله ربی والاسلام دینی ومحمداً نبیی وعلیاً والحسن والحسین
وعلی بن الحسین ومحمد بن علی وجعفر بن محمد وموسی ابن جعفر وعلی بن موسی و
محمد بن علی وعلی بن محمد والحسن بن علی والحجة ابن الحسن ائمتی بهم اتولی ومن
اعدائهم اتبرأ پس بگوید اللهم انی انشدک بایوائک علی نفسک لاعدائک
لتهلکنهم بایدینا وایدی المؤمنین اللهم انی انشدک بایوائک علی نفسک
لاولیائک لتظفرنهم بعدوک وعدوهم ان تصلی علی محمد و علی
المستحفظین من آل محمد سه مرتبه و بگوید اللهم انی اسئلک الیسر بعد العسر سه مرتبه بعد از ان پهلوی راست خود را
بر زمین بگذارد و بگوید یا کهفی حین تعیینی المذاهب وتضیق علی الارض بما رحبت یا بارئ
خلقی رحمة بی وکنت عن خلقی غنیا صل علی محمد و علی
المستحفظین من آل محمد سه مرتبه پس جانب چپ رو را بر زمین بگذارد و بگوید

یا مذل کل جبار و یا معز کل ذلیل قد و عزتک بلغ بی مجهودی سه مرتبه پس بار دیگر سر را
بسجده بگذارد و صد مرتبه بگوید شکراً شکراً و در روایت دیگر وارد شده است که حضرت
امام موسی کاظم علیه السلام در سجده اول هزار مرتبه العفو العفو میفرمودند و در حدیث دیگر
وارد شده است که آنحضرت در سجود اینها میخواندند اعوذ بک من نار حرها لا یطفی
اعوذ بک من نار جدیدها لا یبلی و اعوذ بک من نار عطشانها لا یروی و
اعوذ بک من نار مسلوبها لا یکسی و در حدیث دیگر مرویست که حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام در سجده اینها میخواندند ارحم ذلی بین یدیک و تضرعی الیک و وحشتی
من الناس و انسی بک یا کریم **فصل نهم** در بیان اذکاریست که در هنگام خواب باید
خواند بدانکه مستحب است که در هنگام خوابیدن با وضو باشد و بجانب راست بخوابد رو بقبله و
سورهای قرآنی و آیات که در باب فضائل قرآن مذکور شد بخواند بهترین اذکار در این وقت
تسبیح حضرت زهرا صلوات الله علیها است چنانچه بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق منقولست که چون
آدمی در جای خواب خود میخوابد ملکی بزرگوار و شیطانی متمردی بسوی او میآیند
پس ملک باو میگوید که روز خود را ختم کن بخیر و شب خود را افتتاح کن بخیر و شیطان باو میگوید
که روز خود را ختم کن بگناه و شب خود را افتتاح کن بگناه پس اگر اطاعت ملک کرد و تسبیح حضرت
فاطمه را در وقت خواب خواند ملک آن شیطان را میراند و دور میکند و او را محافظت
و نگاهبانی میکند تا بیدار شود پس باز شیطان می آید و او را امر میکند که ختم شب و افتتاح
روز بگناه کن و ملک او را بخیر امر میکند پس اگر اطاعت ملک کرد و تسبیح فاطمه علیها السلام
را خواند آنملک شیطان را دور میکند و حقتعالی عبادت تمام آن شب را در نامه
عملش مینویسد و بسند معتبر از حضرت امام علی النقی علیه السلام منقولست که فرمود که ما اهل بیت را

در هنگام خوابیدن ده خصلت می باشد با طهارت میباشیم و بدست راست میخوابیم و دست را
در زیر رو میگذاریم و تسبیح حضرت فاطمه میخوانیم و رو بقبله میخوابیم و سورهٔ حمد و آیة الکرسی
و آیه شهد الله را میخوانیم پس هر که این را عمل میکند بهرهٔ خود را از ثواب در این شب برده است
بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در وقت خواب یازده مرتبه سورهٔ
انا انزلناه فی لیلة القدر را بخواند حق تعالی یازده ملک را برو موکل گرداند که او را حفظ
نمایند تا صبح از شر شیطان رجیم و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که در وقت خواب
یا چون بر تخت خواب میرود یازده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد را بخواند گناهان او را بیامرزد
و او را شفیع کند در همسایگان خود و اگر صد مرتبه بخواند گناهان آینده او تا پنجاه سال آمرزیده
شود و در حدیث دیگر فرمود که کسیکه در خواب بترسد در وقت خواب سورهٔ قل اعوذ برب
الناس و سورهٔ قل اعوذ برب الفلق و آیة الکرسی بخواند و بسند صحیح از آنحضرت منقول است
که هر که در وقت خواب سه نوبت بگوید الحمد لله الذی علا فقهر والحمد لله الذی بطن
فخبر والحمد لله الذی ملک فقدر والحمد لله الذی یحیی الموتی و یمیت الاحیاء و هو علی
علی کل شیء قدیر از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده بوده و در حدیث دیگر فرموده
که حضرت رسول صلعم در هنگام خواب آیة الکرسی میخواندند و بعد از آن میفرمودند که بسم الله
آمنت بالله و کفرت بالطاغوت اللهم احفظنی فی منامی و فی یقظتی و بسند معتبر از
حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقولست که کسیکه خواهد در میان شب بیدار شود در وقت
خواب باید دعا بخواند اللهم لا تنسنی ذکرک و لا تؤمنی مکرک و لا تجعلنی من الغافلین
و انبهنی لاحب الساعات الیک ادعوک فیها فتستجیب لی و اسئلک فتعطینی و
استغفرک فتغفر لی انه لا یغفر الذنوب الا انت یا ارحم الراحمین فرموده که چون این دعا را بخواند حقتعالی

دو ملک بسوی او بفرستد که او را بیدار کند پس اگر بیدار شد فبها و اگر بیدار نشود حق تعالی آن شیاطین را
امر فرماید که از برای او استغفار نمایند و اگر در آن شب بمیرد شهید مرده باشد و اگر بیدار شود هر حاجتی
که از حق تعالی بطلبد باو عطا فرماید و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که چون کسی در
شب از پهلو به پهلو گردد سنت است که بگوید الحمد لله والله اکبر و سید ابن طاوس علیه الرحمه بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که کسیکه خواهد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
را در خواب ببیند بعد از نماز خفتن غسل کند و چهار رکعت نماز بگذارد در هر رکعتی سورهٔ
حمد یکمرتبه و صد مرتبه آیة الکرسی بخواند بعد از نماز هزار مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد
و بر جامهٔ پاکی که بر روی آن جامه بحلال و حرام ملی نکرده باشد بخوابد و دست راست خود را
بزیر سر خود راست بگذارد و صد مرتبه بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله
اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم و صد مرتبه بگوید ما شاء الله و بخوابد که
آنحضرت را در خواب می بیند و سید مذکور نقل کرده است که اگر خواهد حضرت امیر المؤمنین
را علیه السلام در خواب ببیند در وقت خواب اینرا بخواند اللهم انی اسئلک یا من
له لطف خفی وایادیه باسطة لا تنقضی اسئلک بلطفک الخفی الذی ما لطفت به
لعبد الا کفی ان ترینی مولای امیر المؤمنین علیه السلام فی منامی و بسند دیگر روایت کرده است که کسیکه
خواهد که میت خود را در خواب ببیند با طهارت بخوابد و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام بخواند
پس اینرا بخواند اللهم انت الحی الذی لا یوصف والایمان یعرف منک بدت الاشیاء والیک
تعود فما اقبل منها کنت ملجأه ومنجاه وما ادبر منها لم یکن له ملجأ ولا منجا منک
الا الیک فاسئلک بلا اله الا انت واسئلک ببسم الله الرحمن الرحیم وبحق حبیبک
محمد صلی الله علیه و آله سید النبیین وبحق علی خیر الوصیین وبحق فاطمة

سیدۃ النساء العالمین و بجق الحسن والحسین الذین جعلتہما سیدی شباب اہل الجنۃ علیہم اجمعین السلام ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تزینی میتنی لی الحال التی ہو علیہما

چنین گوید مولف این کتاب کہ ببرکت اہلبیت رسالت صلوات اللہ علیہم اجمعین انچہ کاردہ انجیدہ وادرادہ واعمال وعبادات آنقدر ہست کہ در مجلدات بسیار احصا نمیتوان نمود پس اگر کسے راہ بندگے خدا خواہد از سنت آنقدر ہست کہ از عہدۂ صد ہزار یکے آن بدر نمیتوان آمد پس چہ حاجت است بمرتکب شدن اعمال بدعت کہ از مشائخ اہل سنت بجمعی از جاہلان و بجردان بمنزلت رسیدہ وانچہ این فقیر درین کتاب بسبیل اجمال از ہزار یکے واز بسیار اندکے آوردہ ام اگر کسے بانہا عمل نماید تمام وقت او را فرا میگیرد و مجملا طریقۂ اہلبیت رسالت پناہ صلوات اللہ علیہم مضبوط و معلوم است و کسیکہ راہ متابعت ایشان را خواہد واضح و ظاہر است اول چیزیکہ از اعمال ایشان مبالغہ بسیار در آن نمودہ اند و بر ہمہ اعمال ترجیح دادہ نماز پنجاہ و یک رکعت است کہ ہفدہ رکعت آن نماز پنجگانہ است و باقی ہشت رکعت پیشین نافلہ ظہر است پیش از نماز ظہر میباید کرد و ہشت رکعت نافلہ پسین کہ بعد از نماز ظہر و پیش از نماز فریضہ عصر باید کرد و چہار رکعت نافلہ مغرب است کہ بعد از نماز شام میباید کرد و دو رکعت نماز وتیرہ است کہ بعد از نماز خفتن نشستہ میکنند و بیک رکعت حساب میشود و ہشت رکعت شب است با دو رکعت نماز شفع و یک رکعت وتر کہ بعد از نصف شب و دو رکعت نافلہ صبح مقدم بر نماز وجوب میباید کرد و اینہا در فضیلت و تاکید ثانی بمرتبہ واجبات اند کہ حضرت رسول خدا صلے اللہ علیہ وآلہ ہمیشہ بر انہا مداومت مینمودہ اند و اگر ترک شود مانند واجبات قضا باید کرد و دیگر از جملہ سنن روزہ ہر ماہ سہ روز است یعنی پنجشنبہ اول ماہ و چہارشنبہ اول از دہ میان ماہ و پنجشنبہ آخر ماہ و تمام ماہ مبارک شعبان

آنحضرت رسول صلی الله علیه وآله برین روزه بوده اند تا از دنیا مفارقت کرده اند واین
سه روزه اگر ترک شود قضا میباید کرد و دیگر روزه ماه مبارک رجب و ماه مبارک شعبان
که فضیلت بسیار دارد و دیگر از اعمال موکده که فضائل نامتناهی دران وارد شده است
نماز جعفر طیار علیه السلام است وآن چهار رکعت است بدو سلام ومستحب است که در رکعت اول
سوره حمد وسوره اذا زلزلت بخواند ودر رکعت دوم سوره حمد وسوره عادیات
ودر رکعت سوم سوره حمد وسوره اذا جاء نصر الله ودر رکعت چهارم سوره حمد وسوره
قل هو الله احد واگر در هر رکعتی سوره قل هو ا[illegible] بعد از سوره فاتحه بخواند نیز خوبست
وبعد از قرائت سوره ها در هر رکعت پانزده مرتبه بگوید سبحان الله [illegible]
الا الله والله اکبر ودر هر رکوعی ودر هر سر برداشتن باز از رکوع ودر هر سجودی ده
هر سر برداشتن از سجود ده مرتبه همین ذکر را بگوید وسنت است که در سجده آخر بعد از تسبیحات
مذکوره اینها بخواند سُبحان من لبس العز والوقار سُبحانَ مَنْ تعطّفَ بالمجدِ و تکرّم به
سُبحانَ من لاینبغی التسبیح الّا له سُبحانَ من احصی کلّ شیءٍ علمه سُبحانَ ذی المنّ والنعم
سُبحانَ ذی القُدرة والکرم سُبحانَ ذی العزّة والفضل سُبحان ذی القوّة والطول
اللّهُمّ انّی اسئلک بمعاقد العزّ من عرشک ومنتهی الرّحمة من کتابک واسمک الاعظم
وکلماتک التامّة التی تمّت صدقاً وعدلاً ان تصلّی علی محمّدٍ واهل بیته
بعد از ان حاجات خود را از حق تعالی بطلبد وچون از نماز فارغ شود تسبیح حضرت فاطمه زهرا
صلوات الله علیها بخواند ودر احادیث معتبره وارد شده است که هر که این نماز را بگذارد
گناهان او آمرزیده شود اگرچه بقدر کف دریاها وریگ بیابانها گناه داشته باشد و[illegible]
ازبرای او بنویسند که هر حسنه بزرگتر از کوه احد باشد واین نماز در هر وقت

بتوان کرد و بجای نافله شب یا روز میتوان کرد و در حدیث است که هر شب یا هر روز بکن و اگر
نتوانی هر هفته یکمرتبه بکن و اگر نتوانی ماهی یکمرتبه بکن و اگر نتوانی سالی یکمرتبه بکن و در شب جمعه و روز
جمعه فضیلت این نماز زیاده از سایر ایام است و در حدیث معتبر وارد شده است که اگر کسی را
حاجتی ضروری باشد اصل این نماز را بکند بی تسبیحات و تسبیحات را در راه بخواند و اگر کسی
اینها را اگر گذشته باشد بعد بخواند ثواب این نماز را دارد و اگر کسی با دعاها و آداب دیگر که در
کتب دعا ثبت است واقع سازد بهتر است و دیگر نماز حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است
و آن نیز چهار رکعت است بدو سلام [illegible] در هر رکعتی بعد از حمد پنجاه مرتبه قل هو الله احد بخواند
[illegible] وارد شده است که هر که این نماز را بکند چون فارغ شود میان
او و خدا گناهی نمانده باشد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که
دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه قل هو الله احد بخواند چون فارغ
شود گناهانش آمرزیده شده باشد و دیگر نمازها و دعاها و اعمال بسیار است و از کتب
مبسوطه علما طالب بیابد نمود و باینجا ختم میکنیم این رساله را والحمد لله وحده و صلی الله

علی محمد و اهل بیته الطاهرین